

دوو خهون و عهشقیك

دهزگای چاپ و بلاوكردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ٲیمتیاز: شهوكت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهه ههیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوكردنهوهی ناراس، گهړهکی خانزاد، ههولتیر

کۆمەڵە چیرۆک

دوو خەون و عەشقیك

سەلاح مەنوحیپھری

ناوی کتیب:

نووسینی:

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە:

دەرھێنانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم

ھەڵگری:

سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوپەرھمانی حاجی مەحموود

چاپی یەکەم، ھەولێر - ۲۰۰۶

لە کتیبخانەی گشتیی ھەولێر ژمارە (۱) ی سالی ۲۰۰۶ ی دراوەتی

دوو خهون و عه شقیک

له بهر ده رگای نووسینگه ی ترمینال، کورپیکه ده پازده ساله وه ستابوو، دهستمالپیکه به دهسته وه بوو له بهر خوره که رای نه شه کاند که وشکه وه بیخ. موسافیره کان پاش ناوونوسی و کرینی بلیت، نه و کوره ماشینه که ی پیشان نه دان که بچن سوار بین.

موسافیره کان له وهی که توانیبوویان بگهن بهم ماشینه خۆش حال بوون. چونکه نه مه دوا ماشینی ئیمرو بوو. یهک یهک و دوو دوو سه ریان هه لته دا. ههر موسافیریک که سوار نه بوو چونکه سنده لیبه کان خالی بوون له م جیگه وه نه چوون بو نه و جیگه و له ویتره وه بو دانه به کی تر. کچیک هاته ژوره وه، جانتایه کی به دهسته وه بوو، چاوکی به ناو سنده لیبه کاند گپرا. له پیشه وه ژنیک دانیشتبوو، هه زی نه کرد بجیته ته نیشتیته وه. له وهی که بو نه چبووه ته نیشتیته وه بو خوشی جیگه ی پرسیار بوو. ئایا هوئی نه وه بوو که هاو ته مه ن نه بوون؟ زور جار رواله تی مرۆف بنیاده م به هه له دا ده بات. نه م ژنه به رواله ت نه چووبوو ده لی نه م کچه وه. کچه که گورج چاوی لی هه لپری، دوو سئ سنده لی چوو دواتره وه دانیششت. جانتاکه ی خسته ژیر سنده لیبه که ی و دهستمالپیکه له گیرفانی ده رهینا ئاره قی ته ویلی پی سری، ده م و لوتی پی پاک کرده وه و نایه وه گیرفانی. دهستی برد جانتاکه ی له ژیر سنده لیبه که ی ده رهینا، نایه سه ر کوشی و کردیه وه،

کیفه شانیکه ی لی ده رهینا و خسته وه ژیر سنده لیبه که. ئاوینه کی له ناو کیفه که ی ده رهینا و سهیری خوی کرد. دهستمال کاغه زیبه که ی گرت به دهستییه وه و ئالاندی له قامکی. گوشه ی چاو و دهوری لیوی و بهر گونای که به هوئی ئاره ق کرده وه ئارایشته که ی تیک چووبوو دروستی کرده وه. دهور لیوی دروست بوو. به لام گوشه ی چاوی راستی تیک چووبوو. قه له مچاوه که ی ده رهینا و سه ر له نوئی رشتیه وه. سهیری سه ر و پرزی خوی کرد یهک دو تال که زی له ژیر روسه ریه که ی ده رهینا و له ده ور نه نگوستی ئالاند، لوولی کرد و له بهر لاجانگی به ری داوه. جاریکه تر به وردی سهیری خوی کرد و هه ناسیکه هه لکیشا، ده م و لوتی کول و نوقلی چه ناکه ی خړ و چالیکه بچووی تیدا بوو. روسه ریه که ی شل کرده وه، سا و گه ردنی شیرین، شیوه یه کی بیگه رد. کاتی که تفی قوت نه دا کرکراکه ی به نه سپایی نه جولاً و شیوه یه کی جوانی نه دا به سیمای. بنیاده م خوی نه زانی کوئی جوانه و کوئی ناحهزه، یان چۆن بکات جوانه و لی نه کالپته وه. رهنگ و پرووی گه می. گه نده تووکی دهور لیوی که پۆدری لی دابوو تا سپی بنوین، ئاره ق شووردبوویه وه و توژیک مه یله و که سک نه بنواند. چاو و برۆی خورمایی توژیک مه یله و کال. قه له مچاوه و ئاوینه که ی خسته وه ناو کیفه که ی و باوه شینه که ی ده رهینا تا خوی باوه شین بکات و ئاره قه ئارایشته که ی نه شواته وه.

رۆژنامه یهک که ژی سنده لیبه که ی به رانه ریه وه بوو. ده ری هینا و خوی پیوه خه ریک کرد. هه وا هیشتا گه رم بوو. نه وه ک تینو تاوه که ی نیوه روان، موسافیره کان یه کی به ساکیتک و جانتایه که وه نه هاتنه ژوور، زور قه لئس و ماندوو بوون. ماندوو بی و شه که تی له سیمایاندا به دی ده کرا. نه م شه که تیبه پتر به هوئی په له په له وه بوو که به شکم به ماشینه که بگهن.

کورپیکه گه نج هاته ژوره وه و، چاوی به ناو سنده لیبه کاند گپرا له گه ل

کچه که چاویان به یه ک کهوت. کچه که روی وهر گیترا و له شیشه کهوه سهیری دهره وهی کرد. کوره که هاته ره دیفه کهی به رانبر کچه که دانیشنت. کچه که رۆژنامه کهی کرده وه و خۆی پیوه خه ریک کرد. له ژیریشه وه دزه ی نگیه کهی دا به کوره که. ئە ی شایه د جوان بوو، بۆ جار جاره دزه ی نگیه که و سه رنجیکی دلدار بیانه خراب نه بی. به مه رجی کوره ش با وه ری وای (ده ی با جوانیش نه بی خۆ به م دهم و دهسته نابیتته مێرده زمه م) ئە مه ی له بهر خۆ به وه وت. کچه که له قهستی ناو ریکی داوه له کوره که، جوان نه بوو خراپیش نه بوو. بۆ ئە وه نه بوو پی پی رابو ترئ له ر و درێژ، بیچی زۆر لاواز بوو. ئە و تۆزه ریشه له ر پیه کهی شار دبو وه. به گشتی جوان نه بوو. به لām چاو مار و گوئ قولاخ و زۆریش نا شار هزا بوو بۆ بهر خورد له گه ل تافه رت. به سه یر کردنی کچه که، کوره که ش راسته و خۆ سه یری کرده وه و به ده میه وه پیکه نی و سه ریکی بۆ خوار کرده وه. کچه که روی وهر گیترا. به لām وزه ی سه رنجی کوره که له سه ر کچه بوو. که ههستی به روانین و ورد بوونه وه کهی ده کرد. بی ئیراده ناو ریکی تری لی داوه. که ئە ویش به هۆی ته و ژمی نگیای کوره که وه بوو که میشک و بی ری به خۆ به وه راده کیشا.

کوره دیسان به ده میه وه پیکه نی و ئە مجار به راشکاوی سلاو یکی لی کرد. کچه که له و گشته رووداری و بی ئە ده بیه بیزار و به بیزه وه رووی وهر گیترا، که ئیتر بۆ رابواردنیش نابی. به لām کوره ههستی به بیزاری پی کچه که نه کرد و به سه یر کردنی خۆی په ره ی دا وه ک بلئ: «تۆ سه یری من نا که ی مه یکه من ئە یکه م» ناخری کچه که له و هه موو سه یر کردن و ورد بوونه وه ی کوره به فرووز هات، نا عیلاج رۆژنامه کی گرت به بهر روویه وه و له بهر خۆ به وه وتی: «هه تیمه ئیژی سه گی قه ره چییه خۆ چغه نازانی به و ته رح».

تا ئە م دوانه خه ریکی ئە م به ینه بوون، ماشینه که تاک و تراکی مابوو که

په بی. کچه که رۆژنامه کهی له بهر رووی لابر دبوو خه ریکی خویندنه وه ی بوو. له ژیریشه وه هه ر چاوی له درگا که وه بوو. به شکم تافه رته ی بیته ژووره وه و له ته نیشته ی دانیشنی، ژنیک هاته ژوره وه. کچه که سه ریکی لی هه له ینا. به شکم چاوی پی پی بکه وی و به ئامازه پی پی حالئ بکات: «من ته نیام و ره لای منه وه دانیشه». به لām ژنه که له چه قی درگا که را وه ستابوو ته کانی نه ده خوارد. دیار بوو ماتلی که سیکه، ئاگای له سه رنج و مله تاسکی که ی ئە م نه بوو. ژنه که جار جار سه یری ناو خه لکه که ی ده کرد و بۆ جیگه یه ک ده گه را. کچه که دیسان سه یری کرده وه و تۆزیکیش سه ری بۆ را وه شاندا، به لām ژنه که ئاگای له م نه بوو، ئە و بۆ جیگه ده گه را و ئە م بۆ هاو ری. پیاو تیک هاته ژووره وه پیکه وه بریک وهستان و چاویان گیترا و به ناو ریره وه که دا ری که وتن. ژنه که کیفه شانیه که ی گرت به ده ستیه وه تا خه لکی لی نه که وی. ئە م کچه له گه ل ئە وه ی که سه نده لیه که ی ته نیشنت خۆی و به رانبره که ی و دانه یه کی تریش له پیشه وه حالئ بوو ئیتر ئاگای له دوا وه نه بوو که چه ندانه ی تری خالییه. به هاتنی ئە م ژن و پیاه له ته نیایی دهر ده هات و ئە و کوره ش به هۆی مێرده که ی ئە م ژنه وه له چاوه راو کی و قو ته قو ت ئە که وت. کچه که زووزوو سه یری ژنه که ی نه کرد. به نزیک بوونه وه یان زه ق سه یری ژنه که ی کرد و به بزه و پیکه نی داخوازی لی نه کرد. ژنه که له دووره وه ههستی به سه رنجه کانی ئە و کچه کرد بوو له بهر ئە وه ش له به رده م کچه که دا وه ستا. که له راستیدا که وتبو وه نیو به ره گه ی کچه که وه. ناو ریکی داوه له مێرده که ی:

«ئالیره دانیشین»

مێرده که ی بری منجه منجی کرد، سه یری کی کچ و کوره که ی کرد و سه یری کی دوا وه ی کرد و وتی:

«نا، ئەچىنە دواو بەلایى يەكەو دەئەنیشین»

ژنەكە لەبەر لىچەو دەواى لىبوردنى لە كچەكە كرد و پۆشتن. بەرۆشستىيان بزه لەسەر لىئوى كچه تاسا، لەداخا رووى وەرگىپا و سەيرى دەرهوئى دەكرد. بەرۆژنامەكە خۆى باوئەشپن دەكرد. لەدەرەو چەن كەس دەورى شىتتىكىيان دابوو، خۆيان دابوو پال سىبەرى مینی بووسىتك، شىتەكە هەلى دەخستەو و چەپلەى لى دەدا و گۆرانى دەوت، خەلكەكەش وىپراى ئەو چەپلەيان لى دەدا و پىپى پى دەكەنان. ماشىنەكە سى موسافىرى گەرەك بوو كە رى بکەوئى. رىبوارەكان لەوئى كە زۆر ماتل بووبون لەبەر خۆيانەو جنىويان ئەدا بەساحىب ماشىنەكە و بەو سى موسافىرى كە هىشتا نەهاتبون.

– «ئەرى باوئە ئەمە كەى رى ئەكەوئى؟»

– «بەخۆا دانەيەكيشى مابى رى ناكەوئى»

– «پەح دانەيەك! خواخوامان بىت ناو رىگەكەش پى نەكات»

– «نەباوئە ئىستە ناتوانن كارى وابكەن. پۆلىسى ناو رىگە جەرىمەيان ئەكات. زۆر توند گرتوويانە»

– «ئەى نەيانگرتووه»

– «با سووكيش بىگرن، ئىستە ئىمە پرووكاين»

لەناو موسافىرەكاندا يەككىيان جگەرەيەكى داگىرساند.

موسافىرەكان دەنگيان بەرز كردهو:

«ئەرى باوئە سىگارى چى. خۆمان لەبەر ئەم گەرما پرووكاين. ئىئوش خراپتر خەرىكن قانگمان ئەدەن»

– «بىكوژئەو»

– «راس ئەكا باوئە ئەخنكىن دای مەگىرسىنە»

يەك دوانىك دەستىيان كرد بەكۆخين، ئەوئى كە جگەرەكەى داگىرساندبوو، وتى:

– «ئەشا باوئە لە داخى ئامانە. هەتا دوئى نىزگەرەيان ئەدا بو دووكةلى تەپالە، كەچى ئىستە بەدووكەلى جگەرە تەنگە نەفەس ئەون».

چەن كەسىك پىكەنەن و دانەيەك قسەكەى گرتە خۆى و وتى:

– «دوئىكە چواری وەكو تۆ تەپالەيان بو ئىمە ئەكىشا و رىگەى بەر درگای گەرەكەشيان نەبو»

– «راست ئەكەى، ئەو وەختە جەنابت رىگەى دىوئەخانە نەبوو، لە گەر تلوور كەوتبووى، شوان ئەحمەدى خزمەتكارە ئەى فەرموو مەبەنە ناوۆ، ئاغە بەبۆى پا تەنگە نەفەس ئەوئى»

ئەم جواوئە بو لىبوردن نابى. ئەبى بەهۆى ناكۆكى. هەلمەت، پەلامار، دەنگ بەرز ئەبىتەو. خەلك دەكەونە بەین ناو جىبى ئەكەن. برى تىرش لەسەر جىگەى خۆيانەو دەس ئەكەن بەنەسىحەت و ئامۆژگارەكردن و هەول ئەدەن هىمىيان بکەنەو:

– «پەلامار پەلامارى چىتانه عەبە»

– «ئاگاتان لى بوو چى وت!!»

– «نا با بزائم ئەو قسە مانای چىبە! چۆن...!»

خۆراوئەشانندن، خۆيادان، بىگرە و بەرە. نە... نە... بو لىبوردن نابى. قسە، جنىونە... بەس ئەو جواوبى خۆينە. وردى كرد، دايبەزانند، كەسايەتییەكەى كردى بەتۆزى دەم با، حورمەت، رىز، هىچى نەهىشت. رەفىقەكانى ئەلئىن چى. دوايبى چۆن سەبرىان بكات. چۆن بەرەفىقەكەى

ئیمه؟... جیاوازی من... تۆ... نه... هه موو یه کین. شهر زل بووه وه.

- «قوربان سه لائواتی لی بدن. زلی مه که نه وه له سه ری مه پۆن»

- «کورپه نه وه بگره»

- «تۆ دانیشه»

خه لک که وتنه به یین. دایان مرکاندنه وه هه موو بیدنگ به ته مابوون دیسان دهس پین بکاته وه. کچه که سهیری ده و روبه ری خوی کرد. هه ره کی بوو شتیکی بلتی. به للام رووی بگردایه ته کی؟ ئای ته نیایی. کۆره که که وته قۆته، به للام کچه رووی وه رگیترا. نه نه هو که نه سلنه نایشیبینی. تۆ که ی بو نه وه نه شیبیت بییه هاودهنگی من، حه دت چیبیه. چونکه کهس نییه به للامه وه، له بهر خۆمه وه بو خۆم قسه نه که م:

- «چهن بیکلاسن. بی شه خسییه تگهل. له هه رچی شوینایه نه شی خویان بنوین».

فیکه ی خوی دوو ره و دریزه نه ییناسی، نه م قه له بی هیلانه نییه. له گه ل منیه تی. تو بکلی هه یه. به تو بکلۆ قسه نه کات. خاس نه زانی چی ئیژیت. نه م قسه خوی دباره به ری به کو توبه به م کارانه چاک شاره زایه. نه م قسانه ی له بهر خۆبه وه نه کرد. به پیتی ته جرووبه نه یزانی که قسه کانی نه و کچه نه م نه گریته وه به ده نگیتی تۆزیک به رز رووی کرده میچی ماشینه که و وتی:

- «ئای وت... ئای وت... نه مانه هه روانه... هه ر زۆر بیکلاسن!! پریستیژ ژیر سفر. خۆ هه رچی که سه وه ک تو نییه کلاسی له بانه و بی- شیوه ی قسه کردنه که ی گۆرا به شیوه ی سنه یی - بادبزه نه که ی به ده سه و بی و به رۆژنامه خوی باوه شین بکات».

کورپه که له هیئانی وشه ی تۆ بوچوونیتی تایبه تی هه بوو نه یوبست سه ری قسه له گه ل کچه که بکاته وه ته نانه ت به قه رش بووه.

کچه هه ستا سه ر پین سهیری کورپه که ی کرد و وتی:

- «جه نابی شهریفتان ناوه که ی فیر بن نه و وه خته پلوتک بیه رپین».

کورپه که سه ری نا به لاره وه و به پیکه نیبه وه وتی:

- «ناو چه؟؟»

کچه که باوه شینه که ی نیشان وا وتی:

- «جه ناب نه م باوه شینه! بادبزه ن نییه»

کورپه که دهستی رامانو سه ر سورمانی به چه ناگه یه وه گرت و چاوه کانی زه ق کرده وه. به زۆر زانی و به شه ی تانی دهستی کرد به پیکه نین وتی:

- «راس نه که ی که نیشکه، وام نه زانی نانه شانه»

کچه هه ر له یه که م چاوپین که وتنی کورپه که زانی هه تیمچه یه و به ره لا. ره فتار و ره وشتی زۆر نادرست و چاوه دریاگه. ته ماشای نیو چاوی بکه خوی ده رته خات. پتیوبست ناکا بیدوینی. له وه ی کورپه که ویرای نه و زیت و زه ق تماشای نیو چاوانی نه کا. هه یچ حورمه تی ئافره تی لا نییه به چاوه خه ریکه حه ریف نه خوازی بو شه ره قسه (نه گه ر نه توانی جوابم به رۆ) پیتی گران بوو سوورتر سهیری نیوچاوانی کورپه که ی کرد. حه ریف، نه وه حه ریف، هه رچه ند له مه یدان به ده رکردنی نه م جۆره کورپه ساویلکانه بو نه م کارپکی زۆر ئاسایی بوو، هه ر نه وه نده دهنگی به رز بگردایه ته وه که تۆ خۆت دایک و خۆشکت نییه چهنی ئامۆزایی بی باوکی لی په ییدا نه بوو. به للام هه رچی سهیری قه دو بالای نه کرد، بو نه وه نه ده بوو بیدا به ده م شه قه وه. پتیوبستی به یارمه تی خواستق نه بوو هه زار داوی وای ته قانده بوو. له م باره شه وه زۆر

به خۆی خاترجه م بوو، نهك بهم ته له وه نابێ بگره هه ر چوار پاچكه ی
 حه ر یفه كه ی پێوه نه كات. به وردی و هیمنی سه یری سه ر تا به خواری
 كوره كه ی كرد به پێكه نینه وه سه یری نیوچاوانی كوره كه ی كرده وه، كوره كه
 به م سه یر كرده چاك گه شایه وه كچه كه دیسان روانییه وه نیو چاوی وا كه
 بیه و زهینی كوره كه ی گرت ه ده ست به بچووكتیه رین جووله ی چاوی، چاوی
 كوره ش نه جوولا یه وه. كچه به هیمنی و به نه شمه نه شم سه یری پیتلا وه كانی
 خۆی كرد كوره ش و پیرای نه و سه یری خواره وه ی كرد. كچه كه ماتلی نه كرد
 نه به هیشك كوره كه سه ر هه لپیری نۆكه شه قیكی بو حه واله كرد له جیگه ی
 خۆی دانیشك. هه سته ی كرد كه وردی كرد، شكاندی، رووخاندی، حه قی
 خۆی بوو.

ماتلیوونی موسافیره كان و گه رمای ناو ماشینه كه دنه یان نه دا به گیتچه له
 خاموش بووه كه. یان گیتچه لی تر ساز ده بوو. له م به یینه شدا یهك دوانیك
 له به ره وه ی كه وه خت پروات و توژیكیش رابویرین هه ره كیان بوو شه ره كه
 هه لگی سه یینه وه. هه ر تاو نه تاویك خۆیان نا به له ده كرد و لایه نی
 دانه یه كیان ده گرت به لام وه خت بوو شه ره كه ناوقای خۆیان بیت:

- «وازیته باوه نه وه هه تیوه بی حه یایه و نه مانیش له شه ره نه گه رین
 لیمان لاده ن مه ردی خوا بن»

نه م گیتچه له كۆتایی پێ نه ده هات مه گه ر به به ری كه وتنی ماشینه كه.
 شاگردی ماشینه كه هاته ژوو ره وه سه یری ناو ریبواره كانی كرد. دانه یهك له
 دوا وه وتی:

- «نه ری باوه ری ناكه ون؟»

- «بو چه نه... پو له نه و سیانه س به ن تا برین»

موسافیره كه بیده نگ بوو. شاگرد هه كه ش چوو ه خواره وه به دهنگی بهرز

بانگی كرد له -راننده- ی ماشینه كه:

«ئا شه مسو لالا... ده ی باوه بیو ره ییه وه یه كیان خوارد. خه ریكن ئانه سه رو
 به چك یه كا.»

ئا شه مسو لالا سه ر تا یا ره شیكی به قه لافه ت بوو گه ووگیپال شو ره به ر
 درگای نوسینه گه ی ترمینال خه ریكی گالته وگه پ بوو به ده م قسه كرد نه وه
 زوو زوو ده سته ده هینا به سه ر و سمیلیا و چنگی ده خسته، قژی ره ش و
 لوول، سمیل توپ و ره ش و برۆی په یوه ست و نه ستوو ناوچا وه میشه
 گرژ و مو ن وا دیار بوو نه گه ر بیت و وانه وی پیا وه تییه كه ی له خسته
 ده ره چی. به ره وه ماشینه كه وه ری كه وت دانه یهك له درگای نوسینه كه وه
 بانگی كرد. به ده م ریوه لای كرده وه كاغه زتیكی پێ نیشان دا. لیسته ی
 ناوی موسافیره كان بوو. ئا شه مسو لالا به ده س ئیشاره ی كرد به شاگرده كه ی
 كه بچێ به یه نی. شاگرده كه ی چو بو كاغه كه و نه می ش نیشه پشت
 فه رمان. له به ر لچه وه سلا ویكی دا به عه رزدا له ئاوینه كه وه سه یری سه ر و
 سمیلی و موسافیره كانی كرد. كه زیاتر مه به سته ی سمیلته كه ی خۆی بوو.
 نه وا تالی خواری ژوو ر بووی سه یری نه ملا و نه ولای خۆی كرد دروسته
 میزان. (خواو بی بو تیپت. بو كارت چه و گه ره كه فه لهك) وای نه نواند
 كه وا به خۆی نه لیت. ماشینه كه ی رو شن كرد. ریبواره كان به ریكه وتنی
 ماشینه كه گه شان وه وه هه موو له خو شیدا بی دهنگ بوون. به لام هیشك
 له درگای ترمیناله كه نه هاتبوونه ده ره وه وه سته. شاگرده كه ی ده ستمالیكی
 هه لگرت ده سته ی كرد به شیشه خاوین كرده وه خو شیه ی چوو ه خواره وه
 ده ستمالیكی یه زدی له گیرفانی ده ره هینا و ده سته ی پێ سه ری و هینای
 به سمیلیدا. موسافیره كان دیسان قه لس بوونه وه.

هه وای ده ره وه زور گه رم نه بوو. به لام چونكه نه م ماشینه ته نه كه له پێش

ناکه فی»

رووسه ری و مانتۆکه ی راشه کان تا تۆزیک فیئکی بیته وه. سه بیریکی ده ور و به ری خۆی کرد. لای کرده وه ته نیا شتیک که گورج چاوی گرت، سه رنج و نیگای ئه و کوره بوو. له سه ر جیگه ی خۆی دانیشته وه رووی کرده کچه سنه بیه که:

- «ئه و کوره بۆ تماشای ئه کا؟!»

- «چه ئه زانم فامیل سه و محه لی لیمه نی هه تیمه چا و باشقه له»

تۆزیک بیده نگ بوون. کچه که وا تازه هاتبوو وتی:

- «ده ی باشه ناروات؟»

- «نه وه لالا چه پروات دوانی ماگه»

- «ئه ی خوا به زیای نه کا له م گشته گه رما»

بریکی تر ماتل بوون ژن و پیاویک هاتنه ژووره وه. ژنه که له پیشه وه دانیشته. پیاوه کهش هاته لای ئه م کوره وه به بی روخسه ت دانیشته. ئه م دوو کچه هیشتا له گه ل یه ک ئاشنا نه بوو بوون و له یه ک پرویان نه کرابوه وه، سه رنجی یه کیان نه دابوو به لام هه ردووکیان زۆر چاک سه رنجی ئه م پیاوه یان ئه دا که ئیسته هاتبووه ژوره وه و له ریزه که ی ئه و لاوه دانیشته بوو. هه ردووکیان به چاوی مشتته ری سه یریان ده کرد، به لام وا نه که هه ست به یه کتری بکه ن. کوره که کالوکرچ بوو. جلوه برگ ریکوپیک، پۆشته و په رداخ، بالابه رز، سمیل قه یتانی که سه ر لیتی گرتبوو، لیتی یه ک تۆز ئه ستوو و چه ناکه ی پان، به ر قه پۆزی تۆزیک به رز، به گشته ی رواله تیکی جوان و خانم په سه ندی بوو. پالی دابوه وه و چاوه کانی لیک نابوو، وه ک بیه وی ماندوویی و شه که تی ده ر بکات. هه رچه ند شه که تیبی گه رما له

نیوه رپۆوه له بهر ئه م تاوه دا ویسته بوو چاک گه رم داها تبوو. ئه م هه مو گه رمای که له خویدا ته رخانی کردبوو. ئه یده مانده ناو ماشینه که. به م بۆنه وه هه وای ناو ماشینه که له ده ره وه گه رم تر بوو موسافیره کان هه مو خه ربیکی باوه شین کردنی خۆیان بوون. چاویان له درگای ماشینه که و بنیاده مه کانی ده ره وه بوو. خانمیک له چه قی درگاکه دا ویسته. سه یریکی رتیواره کانی کرد. سه یریکی ژنه ته نیا که ی کرد. سه یریکی ئه م کچه شی کرد و یه ک راست هات بۆ لای ئه م. وتی:

- «ته نیان؟»

- «به لی»

- «ئیبجازه هه یه»

- «فه رموون»

به ماندویی و شه که تی خۆی دا به سه ر سه نده لیبیه که دا رووی کرده کچه سنه بیه که وتی:

«ببه خشن تۆغا، سلامیشم له بیه چوو. له بهر ماندوویی...»

- «قه ی چه ئه کا... سلام له منه و... حه دم چه س به خیر بی. مانو نه وی»

- «مانووی چی... خۆ مردم تا گه یشتم»

- «ده میکه هایته رپیه و»

- «له مه یان ئیقباله وه تا ئیره به چوار په نج تاکسی هاتم. له م داوه زه چۆ ناو ئه و له و داوه زه چۆ ناو ئه و. خۆ تاکسی تا ده ره س ویسای که س سوار ناکه ن. جواوی موسافیر ناده نو. ئیژی هان له پشت شتیک زۆر موهیما دانیشتن»

- «ئه یچه ئه ر وه لالا عه سه ره دو کورسان فره شلوقه، تاکسی تیا گیر

ماندوویی ناخوشتیره. هاتنه سهرخۆ و شهکه تی دهرکردن له گه ل ماندووی دهرکردن گه لیک جیاوازه. ئەم بۆ هیدی بوونه ویه و ئەو بۆ کرژبوونه وه.

شاگردکه بانگی ناشه مسولای کرد. موسافیره کان ئەم چهند دهقه بیان وهک ماوهیه کی زۆر درێژ له بهر چوو. راننده که دیسان به شینه یی هات بۆ لای ماشینه که و له پشت فهرمانه که دانیشته، دیسان له ئاوینه که وه سهیریکی خۆی و خه لکه که ی کرده وه. ماشین ری که وت. بایه کی فینک هاته ژوره وه. هه موو خۆیان دا به دهم باکه وه، با، پیستی دهوچاویانی نه وازش ئەدا، ئاره قی ده موچاویانی وشک ئە کرده وه، کرژی ئە کرده وه، ماشینه که تونتر ئە ریوی و با، ئیتر عه زیه تی ئە کرد. شووشه کان به سران. بهس هه ره کی تۆزیکیان خالی کرا، که با بیته ژوره وه. ورده ورده ئە وانیه که پیکه وه دانیشتبون و یه کیان نه ده ناسی، له گه ل ئەک ئاشنا بوون و سه ری قسه بیان له گه ل یهک دامه زران. به شوین بچوکتین شتا ئە گه ران، که سه ری قسه ی پیوه گری بدن، که سه رجه می قسه ی هه موویان باسی رووداوه کانی رۆژ بوو له خه رجه وه بیگره تا گرفتی کۆمه لایه تی:

- «هیچ شتییک له جیگای خۆیدا نه ماوه. هیچ شتییک»

- «ئه ری وه لاهی سه گ ساحتیوی خۆی نانس»

- «رۆژ به رۆژ نرخه هه موو شتییک ئە چینه سه ره وه»

- «حورمه تی چی، کاورا که نه توانی خۆی به خیتو بکا»

- «ئای راننده! نه واری شتی رۆشن که»

- «ئه ری با پیاو تۆزیک ئارام بیته وه»

- «موسیقیا قوتی رۆحه»

- «ئه ری به خوا دانیه ییک نییه بیژی ئەم گشته به و به ختی و بی

ئه خلاقیه له کوپه هاته. وه لا برا جارن وا نه بوو، قوربان ته وای ئەم کارانه له روی هه ساوه ویه خۆیان له رۆی بهرنامه وه په ره ی پی ئە دن. ئە گه ره خه لکه که به شتی واوه سه رقان نه کهن، ئە گه ره خه لک ماتلی پیوستیه سه ره تاییه کانی خۆی نه بی دیاره ئە توانی بی رکاته وه. به لام به داخه وه، ئیمه وانین، ئیمه ماتلی سه ره تاییه ترین پیوستیه کانی ژیا نمانین. هه موو هه ول و ته قه لایه ک ئە ده بین بۆ ئە وه ی باری ئابووری ژیا نمان باشتر بکه ین که چی له م لاوه که لینیکی گه وره ترمان تی ئە که ویت. جا که وا بوو رۆژ به رۆژ ئەو شتانه ی که له لای خه لک بایه خ و ریز و به هابوون بی رننگ و بی بایه خ ئە بن و بۆ به ره ی داها توو نامۆ ئە بن»

- «برام بیری چی ته واو گه نجه کانا نمان بیریان هه ر سک و ژیرسکیانه»

- «به راستی وایه. دا هینان. می شکی نازادی ده ویت، له م حاله ته دایه که نوپگه ری سه ره له ئە دات»

- «په ح خه یه نوپگه ری، ئەو رۆژه که تۆ دیت ته واو بوو، خه لک سکیان تیر بوو سارد و گه رمیان نه چیشتبوو، بیان وا بوو شوړش چیه، ئیسته خه لک چۆن ئە توان شوړش بکه ن، باسی ئالوگوری کۆمه لایه تی بکه ن. تازه خه لک که ی ئە توان بیس له ئیستای خۆیان بکه نه وه، ئیستایه ک که متمانه ی پی ناکریت، داها توو به جیگه ی خۆی. من ئە وه چهن شام دیوه، چهن ده وله تان گه راوم، ده وله تی بیوله تی وام نه دیوه. ته مام دنیا گه ریده م، ئاده م دوو سه ره نه دیدم، ئە مانه دوو سه رن دوو سه ر»

هۆی ئەم باسانه بۆچونی زانستی نه بوو، بهس گرفتی دهروونی بوو که زمان و بیری خه لک پیی راهاتسوو، ئاوینه ی بووی ئە وه ی بیانه وی، ناراسته و خۆ زاریان به مناشته و شکایه ت ده کرایه وه وهک سلاو و چاک و چۆنی. ئە لبه ت به م بۆنه وه بریک له و فشاره دهرونییه یان که م ده بووه وه و

می‌شک و دل‌بان هیدی ده‌بووه. باسه‌که گورج کوتایی پی ده‌هات. وهک چاک و چونی که گورج کوتایی دیت. باسی رۆژانه و گالته و جه‌فه‌نگ جی‌گه‌ی ده‌گرتنه‌وه، یان باستیکی تریان دادمه‌رزان یان کوتاییان پی ده‌هینا و نیتر به‌یه‌که‌وه نه‌ئه‌دوان. دو کچه‌که زووزوو سه‌یری به‌کیان نه‌کرد بووبونه پی‌وه‌ری بی‌چمی به‌ک. قسه سه‌ره‌تاییبه‌کان کرابوو هه‌ردووکیان سه‌یری ده‌ره‌ویان ده‌کرد. ئه‌وه‌ی که تازه هاتبوو. و پرای ئه‌وه‌ی که سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی نه‌کرد سه‌رنجی روخساری کچه‌که‌شی نه‌دا. تا بزانی کوتی جوانه و چونه. ئه‌ویش به‌دهم لاکردنه‌وه سه‌رنجی‌کی ئه‌می نه‌دا و له لاشه‌وه دزه‌ی نیگایه‌کی نه‌دا به‌کوره کالوکرچه‌که. دیسان هه‌ردووکیان سه‌یری به‌کیان نه‌کرده‌وه و به‌کی بزه‌یه‌کیان پیشکه‌شی به‌ک نه‌کرد و پروویان نه‌کرده ده‌ره‌وه. شاخ و کهژ ره‌نگه‌که‌سه‌که توخه‌که‌ی له ده‌س دابوو، به‌ره‌و زه‌ردی نه‌کشا و ره‌نگ و رووی خه‌زانی لی نیشتبوو. له‌ورگه و پی ده‌شته‌کان به‌هۆی ئه‌وه‌ی که په‌ز و مالاتی لی له‌وره‌رابوون سور نه‌یاننواند. گه‌نم مه‌لۆ مه‌لۆ له‌سه‌ر به‌ک دانرابوون و له بری شویندا هیشتا نه‌دوورابوون. ته‌راکتوره‌کان به‌ریگه‌ی نیوان مووچه‌کانه‌وه بوون و داشقه‌که‌ی پشتیان پریوو له ده‌غل و دان، یان ئالف و کای تیدا بوو. له په‌له‌به‌کی تر ماله‌غان گیران، تازه خه‌ریکی دروینه‌بوون و ده‌ستیان بو سه‌یاره‌کان هه‌وا نه‌دا.

کچه‌که‌ و تازه هاتبوو هه‌ره‌کی بوو سه‌ری قسه دامه‌زرتینی. هه‌ردووکیان له‌وه‌ی که ئاوا بیده‌نگ له‌پال یه‌ک دانیشتبوون و به‌س سه‌یری ده‌ره‌ویان نه‌کرد، بی تاقه‌ت بووبوون. گه‌رچی له ئاوا شوینیکدا که بنیاده‌م راگوزه‌ر پی‌ک نه‌گه‌ن پرسین و ناوی به‌ک ناسین، له کوتیو هاتووی و بو کوتی ئه‌چی پی‌ویست نییه، به‌لام به‌ک ناسین و سه‌ر له کاری به‌ک ده‌ره‌ینان، به‌کی له خووه سه‌ره‌کیبه‌کانی ژنه که حه‌مه‌ن له گه‌لیا قسه نه‌کا بیناسی، ئه‌ی شایه‌د به‌قه‌وم ده‌رچوو، دوا جار گله‌یی ئه‌کات، ئه‌یه‌رۆ حه‌یامان نه‌چی:

- «سنه‌یین؟»

- «به‌لی»

- «سه‌قز بز ئه‌چی، خیره‌؟»

- «مال فامیلیم ها لینه. وتم بچم یه‌ک دوو رۆژنیک گه‌ردشیک بکه‌م»

- «مال فامیله‌که‌تان سه‌قزین؟»

- نه‌وه‌للا، تابجیمه‌»

- «مالیان له کوتیه‌؟»

- «ئاده‌سه‌که‌یان نازانم ته‌له‌فونه‌که‌یانم هه‌س»

هه‌ردووکیان پر به‌دل حه‌زیان نه‌کرد سه‌ر له کاروباری به‌ک ده‌ر بیتن. به‌کتر بدرکین و له‌گه‌ل خویاندا به‌راوه‌ردی بکه‌ن. به‌شپوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌یاندا وا ده‌ر نه‌که‌وت که زۆر حه‌ز له په‌ره‌پیدانی ئه‌م ئاشنا به‌تبیبه‌ ناکه‌ن که ئه‌وه‌ش به‌هۆی نامۆبیانه‌وه بوو. به‌لام بو ئه‌وه‌ی نه‌و ریگا پر له هه‌وراز و نشپوه له‌به‌ر بکه‌ن پی‌ویست بوو زیاتر خویان سه‌رقال بکه‌ن. به‌نا به‌دل‌ییه‌وه پی‌که‌وه قسه‌یان ده‌کرد. به‌لام زۆر چاک سه‌رنجی به‌کیان نه‌دا، وه‌ک له کیبه‌رکیدا به‌شدار بن تا بزانی کامیان زیاترن. تا ئه‌و جیگه‌ی که له‌رواله‌تا دیاربوو به‌کیان به‌راورد کردبوو.

ئه‌مجار خویان به‌شته چکۆله‌کانه‌وه خه‌ریک نه‌کرد، سه‌یری ده‌ستوپه‌نجه‌ی خویان ده‌کرد. هه‌ردووکیان ده‌ست و په‌نجه‌یان جوان. قامکی ئه‌و شووش و باریک، هینی ئه‌م قه‌له‌و، به‌کی کلکه‌وانه‌یه‌کیان کردبووه ئه‌نگوستی ده‌ستی راستیان و به‌ده‌سته‌که‌ی تریان کایه‌یان پی ده‌کرد. ئه‌وه‌ی که تازه هاتبوو وه‌ک له‌مه‌ش بی تاقه‌ت بووبی و تاقه‌تی به‌سه‌ر چووبی. خۆی له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی جیبه‌جی کرد که هه‌ره‌کی بیت بنوی، واشی نه‌نواند زۆر

حهزی له پهره پیدانی ئەم قسانه نییه. له راستیشدا زۆر به لایهوه گرینگ نه بوو چونکه وا ههستی ئەکرد هاوه له کهی خۆی لا ئەدات یان ئەم وا ههستی پێ کردبوو که ههز ناکات قسه بکات. ئیسته کهوای دیوو ههولێ ئەدا وچانیک بدات و شهکه تی ده رکات. به لām ئەیزانی که خهوی لێ ناکه وی و پێگهش ماندووی ئەکات. به نا ئومیدیهوه چاوه کانی نوقاند و سهری نا به سهنده لیبه کهوه و ههولێ دا بنوی له بهرخۆیهوه وتی:

- «ئهگه ههزی له قسه بوو بانگم ئەکا ئەی نا وا باشتره بنووم»

له م خهیا لانه دا دهنگیک ئەهاته گوئی:

- «ئەئیه خه لکی کوین؟»

خۆی کرد به نوستوو جوابی نه داوه له بهر خۆیهوه وتی:

- «ئاوا با بزانی له گه لتا قسه ئەکه ن ئەشی جوان جواو به يتۆ»

کچه سنه ییبه که له ته نیایدا بێ تاقهت بوو. ناعیلاج جاریکی تر دوو پاتی کردهو و شانیککی تیهو ژه ند. ئەمیش له قهستی چاوی هه لپری، که داچله کاوه به هۆی شه که تی پێگه وه خهون بر دوویه ته وه. دهستی هینا به چاویا و باویشکیکی به درووی دا و رووی کردهوه کچه سنه ییبه که، وتی:

- «جیت وت؟»

کچه سنه ییبه که ئەسله ن خۆی نه شه مزان و دیسان پرسیه وه ئەویش له جیتا خۆی کیشا و له جواوا وتی:

- «خه لکی سه قزم»

- «ئەئیه له کورسان چهو ئەکرد؟»

- «چووم بۆ مال قهوم و کهسم»

- «وام ئەزانی ده رس ئەخۆنی»

- «نه خهیر»

- «ئەئیه چ حه یف دیپلۆمو ههس؟»

- «ئەری»

- «دیپلۆم چه؟»

- «لیسانس هه ساوداریم»

به بیستنی لیسانسی هه ساوداری کچه سنه ییبه که تریق بووه وه چووه وه به خۆیدا. له خه جاله تیدا بزه یه کی ته حویل دا و سهری داخست. بری ماتتی کرد. ئەویش که به م تیکچوونه ی زانی له بهرخۆیهوه وتی:

- «ره حمه تت لێ بێ ئیمپرۆ لیسانس تر پێ ناکات، تو خه ریکی فیزی دیپلۆم ئەکه ی به سه رما... ده پرۆ ئەوه ده ردت بێ، هه ر ژان بژیره رو، به گیانه شیرینه که ت گیانیشت ده ر چی لیت نا پرسم چی ئەخۆینیت»

هه رواکه ئەم قسانه ی له بهر خۆیهوه ئەکرد سه یری کچه سنه ییبه که ی کردهوه و له بهر خۆیهوه وتی:

- «گه وجه گیان هه ساوداری نیم وه لێ هه ساوی کار خۆم چاک ئەزانم.

هه ساوداری خاسم»

کچه سنه ییبه که ئەمجار شپوه ی قسه کردنه که ی گوژی و ئەو هه موو فیس و ده ماره ی به کجی وه لانا وتی:

- «بووه خشن، ئەتانم بپرسم ناوتان چهس؟»

- «نه سته رهن»

له وه ی که خۆی به م ناوه وه ناساندبوو هیه چ که شه رمی به خۆی

دانهات، بگره زۆر له خۆی رازی بوو، ناوهکهی خۆی شتیکی تر بوو، که پر بهدل رقی لینی بوو، قهت بهبیریدا نهدهات رۆژی بتوانی لهدهس ئەوناوه رزگار بیت و ناویکی تر بۆ خۆی ههلبژێری. بهلام ئیسته بیری لهوه دهکردهوه کهسیک بهو ناوهوه بانگی ناکات و بهو ناوهوه نایناسی. لهدهلهوه کهوتبووه گهشه. ئەم ناوه بۆ ئەو لهم ماوه کورتهدا بووبوو پلهبهک بۆ رههابوون له دهس نازاریکی درێخایهین که لهوهتی خۆی ناسیبوو لهگهڵیدا ژیا بوو. کچه سنه بیههکه وتی:

- «نهسته رهن...!! فره زهریفه - چاوهکانی بهست و شیوهیهکی شاعیرانهی بهخۆیهوه گرت- وهی گۆلی نهسته رهن که چهن قهشهنگه... فره خوشم تی لی... ئەسله نەزانی چه فره جوان پیت ئەکهفی»

نهسته رهن لهدهرونهوه بهم تاریف و پیاوه لدا نه زۆر گهشایهوه ئەمجار پتر له خۆی رازی بوو. گهچی ئەبیشزانی ئەم قسانه بۆ ئەوهیه ههلهکهی پیشو داپۆشی بهلام خۆی له دهلهوه بهم حاله که ئیسته بووی و ههروا بهو کچه رای ئەبوارد. سهیری کچه سنه بیههکهی کرد. وهک شتی خۆشی باوهری کردبوو که ناوی نهسته رهنه. زۆر بهکهشم و نهشم و بهغه مزه و نازیکی فراوانهوه پرسی:

- «ئهی ئیوه ناوتان چیه؟»

کچه سنه بیههکه بۆ ئەوهی لهو گشته لار و لهنجه بهجێ نه مینتی و پرای ناوهکهی خۆی بلاوکردهوه وتی:

- «لاله»

نهسته رهن سهیریکی کرد. وهک بلتی باشه خراپ نییه. لچیکی ههلقوراندا. بهلام گورج رهفتارهکی پهچ داوه. چونکه ههستی کرد لهسه ر لاله کارکردنیکی خراپی بووه. بۆ ئەوهی لاپۆشی بکات و لهدلی

دهرهینتی، وتی:

- «وهک خۆت کورتهبالا و گهش و شیرین. دهم و گوناش وهک لاله ئال»

لاله بهم قسانهی نهسته رهن شهرم دایگرت دهست و پای خۆی گوم کرد. نهیدهزانی چی بکات، بی ئیراده بهتهواوهتی رووی کرده نهسته رهن و بهدهمیوه پیکه نی و بهشهرمهوه سه ری داخست. وهک ئەو کاتهی دین بۆ خوازیینی و شهرم ئەیگری. بهلام گورج شهرمهکهی لهخۆی لادا و ئەم جار سهیری نهسته رهنی کرد تا بزانی روالهتی نهسته رهن چۆنه. بهوردی سهیری کرد. ئەو هه مووه لهمه و پیت سهیری کردبوو، بۆچی ئاوا سه رنجی نه داوو بهخۆی ئەوت وهک دیبوی بالای بهرز بوو بهلام زۆر نا، چاو و بروی رهش و پان دهم بچووک و لیبوی ئال، لووتی تۆزی زل بهلام چونکه دهم و چاوی پان بوو دیار نه بوو. نه رمه ئارایشیکی کردبوو. لیبوی خوارهوهی له قسه کردنا لارده بووه که ئەویش جوانتری کردبوو کاتێ قسهی دهکرد پتر ده بیره دهلهوه، که بنیادهم ههستی دهکرد بهدهمیوه پیتی ئەکه نی. لاله ههستی بهخه مێ کردبوو له سیمای نهسته رندا زیاتر کاتیک خۆی نیشان ئەدا که بیدهنگ بوایه و خه یال ببیردایه تهوه. پیتی خوش بوو سه ری لی دهر بیتی. بهم بۆنهوه چه زی ئەکرد زیاتر نهسته رهن بناسی. ههستی ئەکرد ئەم خه مه، خه میکی غه ربیه.

لهم تهوسیفه شاعیرانهی نهسته رهن دیدی لاله بهرانبهر بهو بهتهواوهتی گۆرابوو لهوهی که سه رهتا ئاوا به سووکی له گهلی جولابوووه شه رمی بهخۆیدا هاتهوه، ئەم جار زۆر بهشیواوی له گهلی کهوته گفتوگو بهم گۆرانکارییه که بهسه ر لاله دا هاتبوو، نهسته رهن بۆی ئاسایی بوو. بۆ خوشی پیت هاتبوو. لاله و نهسته رهن زۆر به گه رمی پیکه وه قسه یان دهکرد و لهیهک نزیک بووبوونهوه گه لیک له نهیینی بهکیان زانیبوو. ته نانهت

چهن كهسن چين و چكارهن. ته له فون و ئادرهس ئال و گور كرابوو. له ماوهى نيوان ئهم باسانه دا ههردوو كيان ههستيان بهوه كرد كه چاويان ها له كوره كال و كرچه كه وه، به لام خوڤيان له يهك هه له ده كرد كوره كهش كه هه روا پالى دابوو هه خه وتبوو. كچه كان په يتا په يتا هه ولى ئه وه يان دابوو خه بهرى بكه نه وه سه رنجى به ره و لاي خوڤيان رابكيشن، دهستيان كرد به قسه كردن:

- «راستى نهسته رهن تو چهن سالته؟»

نهسته رهن تو زى بيري كرده وه هات ته مه نى خوڤى كه م كاته وه به لام ئه و كارهى نه كرد، وتى:

- «سى سالمه»

- «ئهى تو؟»

- «منيش بيبست و ههشت»

ههردوو كيان هه ره له سه ره تا وه زانيبوو يان كه ههردوو كيان سه لتن. به لام هوڤى ئه وهى كه تا ئيستته بوچى به عازهبى مابوونه وه بو ههردوو كيان جيگه ي پرسيار بوو. لاله به شهرم و تيرادوو به وه وتى:

- «توغا نهسته رهن گيان بووه خشى. نه يژى خه ريكه فزوولى ئه كات. نه به خوا... نه به گيان تو... ئه زانى چه، چه وگه تا ئيستته شووت نه كرگه. چه بووه باعيس. ئاخه كه نيشك به م خانميه، زهريف هه زاران كه س ئاره زه وويان ههس كه دانتيك وهك تو يان گير بكه فى... نه كا تو بچ هه تيمتيك دهسى بريت، كالوى نياگه سه بان سه رت. ههردوو دهستى نياگه سه ناو پوسه هيلكه و چوگه... چو وگه سه په ي زينده گيى خوڤى، كور... كور... داخه كه يان هابان دل منهو. هه تا جواو ئه كه فيتته دهسيان ئه و نه مه جنوون... ئه و نه فه رهاد. ئانه بيا وانا... مه جنوون چه، فه رهاد چه.

وهختارى دهسيات گير بوو ئيتر زانيان كه نيشك كلول داكه فتيه وه ده رده كه يانه و ئه رن. ئه رنه په ي كاربان و ئه ئالنه پاو پيل داماگيگ تره... چه يان لى بيتم... چى ماگه... يا خوا، خوا با ته سه ريانا و بيان واته قان عه رزه كه و مشتى هه رگ كاته مليانا بو خاتر قورعان.

نهسته رهن له ژيانى خوڤدا نه زموون و ته جرو به يه كى واى نه بوو كه بتوانى وهك لاله له سه ر كور قسه بكات. ئاوا بيانناسى و سه ر كوڤنه يان بكات. به دهستيان وهه مناشت و گله يى بكات. وهتى له بيري بوو كه زور ئاسايى جوايى كورتيك بداته وه وهك نياز، خواستى دهروونى و ته مه نى خوڤى به راوهرد بكات نه يتوانيبوو... به رده وام جوايى هه موو پيشنبارتيكى به جنبو و قسه ي ناخوش دابوو وهه. چه نها كور كه ئهم خوڤى حه زى لى كردوون و به ئاواته وه بوو له گه ليان پيوه ندى بگرى و ببى به دؤستيان. به س هه ره ئه و نه دهى كه بيتوانيايه له گه ليان مشقه مشقى بهر كوڤلان و چيه و سرتهى پشت درياى ببوايه. حه زى ئه كرد دهستى تامه زرؤى بخاته نيو دهستيان وه به هه موو هيتى و توانايى خوڤيان بيگوشن و ئيسكه كانى ورد كه ن. ئه و گه رمى و تاو تينه ي ئه و گوره ي پياوه تيبه يان داى سه پينى... به لام نا... نه يتوانيبوو...

ده ترسا، ترسى كه خوڤى بو خوڤى دروست كردبوو، سه ره تا ترسه كه ي هه رزه كار بيا نه بوو: نه جواب ناده مو با ناوم نه زرى با داواكارى خاسم بى با قسه م له پشت نه بى... كوشتبووى، نياز ه كانى كوشتبوو، خواسته دهروونى و رؤحيه كانى كوشتبوو. ئه و نياز هى كاتى كوره كه ي دراوسينان بيته روزى ئه دى حه زى ئه كرد ته واوى گيانى چاو بى و لى بى پروانى. به يان يان كاتى كه ئه چوو بو مه دره سه، له پشت په رده كه وه ماتلى ئه و بوو تا ئه و ئه رؤشت و تير سه يرى ئه كرد، له دلى خوڤيه وه چه نها جار به قوربانى بوو بوو ئه يدى كه ئه و بيش سه يرى په نجه ره كه يان ئه كات و چاو بو ئهم ئه گيرى، به لام ئهم خوڤى

پیشان نه ئه دا. بۆ خۆی ئاشکرا نه ئه کرد؟! پاشان تپه پهبوونی ئه و ته مه نه که پهراوه پر بوو له خوشه و یستی ترسیکی تر روی تی کردبوو ترسه که رهنگی گۆرپیوو ترس له وهی که بۆی نه بن... ترس له وهی که دهستی پی گهرم بکه نه وه و بهرله لای بکه ن... ترس له وهی که نه توانن له یهک حالی بن... ترس... ترس ئه وه نه دهی ئه زانی که نیوهی ته مه نهی له نیازی ئه وشته دابوو که لیتی ئه ترسا. ترس له شتیکی خواکرد و پیروژ. ئه و ترسانه خانه نشینی کردبوو. دهی بیسته وه ژنان و خه لکی گهرهک ئه یانوت: «چه ن کچی خاسه. ئیژی ئه سلنه له گهره کیشدا نییه. وه لالا برا ده وهی ئیمه ش وا نه بوو ئیمه ش هه لخه و داخه ی خۆمانمان کرد». منداله کانی خۆیان و ته نانه ت خۆشیان به و ده شکانده وه به للام ئه م له دلته وه به هه زاران جار ئیره ی پی بردبوون و له دلته وه به خوشییه کانی ئه وان وه خوش بوو به ئاواته وه بوو مهراق و په ژاره ی ژوانیک بوینی ئه و په له پروژییه ی بناسیایه بۆنی ئاره قی تیژی له شتیک. له شی بیهروز سه رخۆشی بکر دایه پر به گیانی هه لیمژیایه و ئۆخه ی بکر دایه.

ئه و ترسه ی که ئیستاکه لیتی بوو بووه دیوه زمه و ته واوی گیانی گرتبوو. سه ره تا زۆر ئاساییه و له دهروونی هه رکچیکدا هه یه، به للام ئه م خۆی دابوو دهس ئه م ترسه و به سه ره خۆیدا زالی کردبوو. له گه لیدا رووبه روو نه بوو بوو. نه بناسیوو. ئیسته ش وهک بارستییک له پیش خۆی دانا بوو. که له م ته مه نه دا په رینه وه لیتی کاریکی گران و ئه سته م بوو. له هه ره تی لاویدا، له هه ره تی سه رخۆشی عه شق لیتی نه په ریوو وه. ئیسته که ترسه که ی رهنگی گۆرپیوو. دلپیس و دل کرمۆلی کردبوو. نا... نا... ئه سته م بوو ئیسته که به و هه موو نیازه دهرونییه لیتیان ده بیژیا... نیاز، خواست، خواستی دهروون بۆ بینین بۆ... بۆ... نه فره ت بیژ، رق، قین، له دیتن، ته واوی گیانی گرتبوو. خۆی زۆر چاک ده رده که ی خۆی ده ناسی... سه ره تا که لیتی نزیک بوو بوونه وه

ئه م دووره په رتیز وه سستا بو... دوورتر. ئه وه نه ده خۆی دوور گرتبوو که دووره په رتیزی و لاگری ئه وانیشی نه دیوو. کاتی که هه سته پی کرد. دی، زۆر ته نیایه. که م کور سه یری ئه کات یان هه ر سه یری ناکات. ئه ی کوا بیهروز؟! کوان کوره کانی تر؟! له که یه وه دیارنن؟! له که یه وه ده ورو به ری خۆی نه دیوو. له که یه وه خۆی نه دیوو. ئه وان ه ی ئیسته سه یری ئه که ن. جوړیکی ترن. له سه رنج و ته ماشایاندا، نیاز هه یه، خواست نییه، خواست هه یه... خوشه و یستی نییه. ئه و نیازه ی، ئه و خوشه و یستییه ی، ئه و خواسته ی که قه د نه یناسی و بیژی لی کردبوو. ئیسته چی، له م نگا و سه رنجانه دا چی ئه بینن. «کوره که وچکن چیشت دروس بکا و ماله که خاوتن کاته وه ته واوه» یان «نگایه کی شه ی تانی و هه رزه کاریبانه هه سته به گوناه ئه کرد و بیژی له نگایان ئه بووه وه». ئه وان ه ی که ئه م ئیسته دلخوازیان بوو به شوتن چاویاندا ئه گه را چاویان له م ئه شارده وه وهک شتیکی پیروژ، نهک وهک کچیک سه یریان ئه کرد. شایه دهک خسنیک. شه خسیک له نگایاندا ئه شقی نه ئه دی. نگایان خالی بوو. بی گیان بوو، یان ئه م خالی و بی گیان بوو. یان خالی و بی گیان بوو بووه وه. سه ره تا ئه م رتیزه ی بۆ پیروژ بوو ئه م پیروژ بوونه ی به لاه به رتیز، به للام ئیسته لیتی بوو بوو به بار. باریکی پر له بیژ و نه فره ت که له گه ل هه موو گیانی پیوه ندی گرتبوو. بوو بوون به یهک.

چه نه ها جار له دلته وه به ئاواتی نیگا و سه رنجیکی هه رزه کاریبانه وه بۆ ئه وه ی که بییری لی ده کرده وه زۆر جار ئه گه ر لاوتیکی ئه دی ئه یوت خۆزیا پر به دل سه یری بکر دایه م و پلوتکی بۆ بخستایه م، وهک ئه وان ه ی رپه گه ی مه درسه که بیهروز پیتی دهوت و ئه م چه ن به ناشیرینی له خۆی بیژانده بوو. چه ن کوری تریش هاتبوون به للام هه موویان رۆشبتوون و نه گه رابوونه وه. ئیتر که س شوتینی نه ده که وت. که س پلوتکی بۆ نه ده خست. نگاکانی بیهروزی

هیناوه پیتش چاوی. نگا ههمان نگابوو. بهلام شهرمی تیدا بوو. شهرمیکی رسکاو له ئەشقیکی دیرینه. ئەیدی بیتروز ئەو نگا تاسه بارانهی جارانی نه مابوو. «ئای بیتروز له کویتی؟ که ئیسته گیانم به تاسه ی نیگاته. به تاسه ی له سه رر یگه وه ستانه که ت. به تاسه ی نامه کانت. که هه رچی فرهم ئەدا دهره وه دهستم بۆنی عه تری ده گرت. هه یج کات به رامه ی ئەوینه که ت نه چوو به دلما گیانم هه سته ی پێ نه کرد. له کوئی بووم تا ئیسته؟ ئە ی بۆ بیتروز و هاوته مه نه کانی سه یرم ناکهن؟! نه... نه... هه یج نگاو و سه رنجی وه ک هینی بیتروز نه بوو. ئەو منی بۆ خۆم ئەویست له هه یج نگایه کدا ئەو پاکیه م نه دی. هه مووی هاوته مه نه کانی و کوره کانی تر. هه ر که جوابم کردن و به رووشی له گه لیان قسه م کرد روشتن. ئەوه ی منی بۆ خۆی ئەویست هاتن و گرژ چوون. به لام ئەو منی بۆ خۆم هه ره ک بوو. بیتروز خۆشی بۆ من ئەویست. ئەو منی به خواسته درۆینه کامۆ. به ته نیاییمۆ، به شه یداییمۆ هه ره ک بو. ئەوان روشتن به لام ئەو ما. ئەو له پاش ئەو هه مووه دل شکاندنه هه شتا نگای ئاوینه ی ئەوین و ریز بوو. ئای چیم کرد. بیتروز... بیتروز. ئە ی بۆ کوره کانی گه ره ک دین به لاما سلاوم لێ ئە که ن یان له به رم هه لئه سن؟ ئە ی بۆ سه یرم ناکهن؟ له کویتی؟

له راستیدا له ناو هه موو تماشاکاندا به شوین نگای بیتروزدا ئە گه را به لام نه یئده ی. په یدای نه ده کرد. نگایه ک بوو له ناو هه موو نگاکاندا ونی کردبوو. له ناو جوانه مه رگی لاویدا لیبی ون بوو بوو. ئیسته بۆی ئە گه را «له کویتی بیتروز له کویتی؟ ئە ی خۆم له کوئی بووم؟! چهن سال بوو ده رو به ری خۆم نه دیبوو» سه یر یکی ده رو به ری خۆی کرد. بیری که وته وه وا له ناو ماشیندا و ئە گه ر پته وه بۆ سه قز هه ولتی دا به سه ر خویدا زال بیتته وه، به لام نه یده توانی رابردوی بوو بووه ئاوینه ی مه راق و ژان، هه مووی ئەو جواب کردنانه ی که کردبووی خواسته ده روونی نه بوو نااگاهانه و ناشاره زایانه

خوی پێ دا بوو، به لام ئیسته ناگاهانه و شاره زایانه خوی پێ گرتبوو. له ئیسته و له دوینی پر به دل په شیوان بوو، به لام هه یج کات به خۆشی نه گوت که ئە بێ په شیوان بێ. ئیسته خۆی ئەدی که کچ بوونی له بیه ر چۆته وه لیبی دور که وته ته وه. هه سته ی به دور بیه که ی ئە کرد. ئیسته به راستی ترسه که ی خۆی ئەدی ترسه که ی ترسیکی تریوو. که له گه ل لاله قسه ی ئە کرد هه سته ی به شتیکی تازه کرد له خۆیدا پیتی ناخۆش بوو لاله سه یری ئەو کوره کال و کرچه ئە کات. شتیکی که هینی ئەو نه بوو خۆی به خاوه نی ئە زانی. هه سته ی کرد ئە بێ له خۆی بیزی بیتته وه، به لام هه یج کاریکی له گه ل خۆی پێ نه ده کرا، به س ته نیا کاریکی پێ ئە کرا هه ولتی دا ئاشکرای نه کات. له گه ل ئەم هه ولئه شدا بیری کرده وه بریا بیتوانیایه جیگه ی ئەو کچه بگورێ (ئه گه ر جیگه که شی بگورم بیتته ئەم لاوه شایه د چاکتر بتوانی له گه لی پێوه نند بگرێ) ده ستوپای خۆی گوم کردبوو. شه له ژابوو هه ولتی دا میشک و بیری خۆی کۆوه بکات. وزه یه ک به ره هولای خۆی را ده کیشا له خۆی دور ده خسته وه وه ک هیزی تماشا کردن وابوو. ئەری سه رنجی لاله بوو نه سته ره ن ده سته ی برد روو سه ر بیه که ی دروست کرده وه ده سته یکی هینا به ده موچاویا. لاله وتی:

– «چه و؟!... بۆ چه واو پیهات. وه زات خوا بیتسه وتم. چه ئە زانم تۆ عاجز ئەوی»

نه سته ره ن هیدی بووه وه سه یری لاله ی کرد و به روویدا پیکه نی وتی:

– «نه عاجز نه بووم، زۆریشم پێ خۆش بوو له جیگایه کی زۆر دوور بووم»

لاله سه ری راوه شانده زۆر زانی و شه یتانییه وه وتی:

– «له کوینه!»

- «چوزانم ئەونە مەينەتى زۆرە»

- «بچ مەينەتى كەنیشكە مەينەتى. خو تۆ خەرىك بووى وەك نەوات ئەتوايتەو»

لالە شانپىكى دا لە نەستەردەن و بەپىكەنپەنە وەتى:

- «ئەزانى من لە سەر تۆ چۆن بېر ئەكەمەو»

- «چۆن؟»

- «ئاخر ئەترسم ديسان چتتىك بېژم وا بېرتە ناو خەيالەو خاوانەكرده لە كىسم بچى»

هەردوكيان پىكەنپەن، لالە وەتى:

«لە وانەيتە وا داواكارىان فرەس. چەن دوكتور و موهەندس ها تەنگەسە خوازىنى... كەچى قەبوولت نەكرگە. ئاخر حەقىقەت پى ئام، دوكتور موهەندس خۇناتانن جواو دل بەنەو. دل دل ئەخوازى دل روسەرى نىيە بىگۆرپتەو و تازەكە چو چلا تواو. ئىستە خوا ئەزانى ئەم دلەى تۆ لە كوئىنە بەن بووگە. لە ئىنتىخابىشا فرە دەقىقى رۆ وە هەر كەسىك نایت پەروپاگەندەيشو فرەس... وەلى ئەوەى دلخاتەو دل ئەخوازى هېشتا گىرت نەكەفتە. فرەخۆشم تى لەو جۆرە بنىامىگە لە - پرووى كرده ئاسمان و دەستى هەلپىنا - ئەى خوا چەبەكە بن بو دانی بتانى قەور ئەم دلە زەرىفەى ئەم كەنیشكە مان بزانی. نازانم شايدەدیش گرفتار بووگە و هاو دەس نامەردە و تۆى جى هېشتىبىە و خۆى چوگە پەى عەيش و كەيف خۆپەو. ئەو هەش ئەزانم تۆ وەك من نیت زو قسەى دللى خۆت بكەى. نازانم چەو گەرەكە يان چەو ناگەرەكە وەلى وەگيان تۆ - دەستى نەستەردەنى گرتە نىو دەستى و گوشى - خىرناوینن بەگيان تۆ خوا ئەيان چزنى چپو خوا ساي نىيە»

نەستەردەن چىژى لەو هەموو كراوہى و رۆح نازادى لالە دەبرد. حەزى دەكرد وەك ئەو لە گەل خۆى راحەت بسوايىە. ئەيزانى كە ئەم كراوہى بەرانبەرە لەگەل شاراويىبەكەى ئەو. حەزى دەكرد و ابوايە. وەك خەلك ئاسايى. وەك ئەو خەلكەى كە ئىرەيان پى دەبرد.

هەولتى دا لە مېشك و بىرى خۆيدا پەروەردەى بكات. ماوہىپىك وەك ئەو بىر بكاتەو. بەلام نەيدەتوانى. نەيدەناسى. تا ئىستە لەگەل هېچ كەس ناوا بى پەروا قسەى نەكردبوو لەگەل هاو پۆلپەكانى مەدرەسە. لەگەل خۆشكەكانى تەنانەت ئەگەر ئەمىش لە هوتلدا بوايە كۆتايىيان پى دەهپنا. پرووى كرده لالە و پەردەى بە باسەكەدا:

- «ئەى تۆ تا ئىستە بو چى شووت نەكرد؟»

- «وہللا چە ئەزانم»

لالە بى دەنگ سەرى داخستبوو بەكلكەوانەكەى كايەى دەكرد و دەرى ئەهپنا ئەيكردەو بەقامكىا ئەم پرسىيارە هەزاندى هەموو شتتىك بو وتن ناوى. ئەوى شتتىك بىنپىتەو و بنچكى دل پر بكاتەو لە بەر خۆپەو وەتى:

- «چە بېژم چە ئەزانم كەنیشكە... ئەونە ئەزانم... هەر كەس درىاي دللى بكاتەو دللى ئەوئىتە كاروانسەرا. هەر كەسو ناكەسىك پرووى تى ئەكات، وەك منى پى تىت. تا لا ئەكەيتەو ئەوگشتە زەرافەت و پاكيىە، ئەو گشتە ئومىد و ئارەزوو، گشتى ئەوئىتە مەسحكەى دەس هەتىمچە. خۆبشە و خراپتروە ئەنگوست نېشانانە يەك... ئاوەسە... ئاوەها... ئىتر ئەو قسانەى كە دوپكە وەك ئايەى فورئان بوو بوئ ئىتر نايژنەفى. هەر كەس ئەوئىنى لە گەلتا قسە ئەكا ئەزانى بو چە بوو سە رەفىقت. ئىتر ئەو قسانە گشتى بىرەنگ ئەوئىتەو ئەوسا تۆش ئەچىتە پى دلتەو. خۆشت هات خاس،

خوشیشت نه هات با بچی. نه ئەو منی بۆ زندهگی ئەو پیت نه منیش هامله
بیربا موده تیک هاینه یه کهو دوا جار چه بیژم.....»

خه یال لاله ی بردبووه نه سته رهن به پیکه نینه وه شانیتکی تیه ژه ند:
«چییه... خو له من خراپتر تو ژویشتی. ئاغای موه ندس... ئاغای
دوکتور. یان ئەو هاو کلاسییه کهت. یان ئەو کوره وا به ماشینه که دیته سهر
رینگهت... ئەری؟»

بهم قسانه لاله ته وژمیتکی هه ژینه ر دهروونی هه ژاند. له دهروونی خویدا
نه یقیژاند، دهنگی له ناو دهروونی خویدا که وهک ئەشکه و تیککی هه لۆل
وابوو دهنگی ئەداوه. به هۆی کاردانه وهی دهنگی دهروونی هه موو مووه کانی
له شی قژی کردبوو. به ههردوو دهستی لاجانگی خوژی گرتبوو، رهنگی تیک
چوو بوو، به لاوازییه وه سهیری نه سته رهنی کرد و رووی وه رگیژاو چوو وه ناو
خوژی «چه بیژی... چه... کام دوکتور؟! کام موه ندس؟!... کام ماشین!
گشتیان هاتن به هه زاران قسه ی ئاشقانه و، نه بو من بۆ خویمان. که هه یچیان
گیر نه ئە کهفت ئە چوون. نه من، نه ئەوان، ئیتر نه من مه عشووقه بووم بۆ
ئەوان، نه ئەوانیش ئەو ئاشقه شهیدا که ی من. ئەو قسانه ئە بیژی هه یچی هه
ئەوان نه بووه. ئە گریش له شوینیکا یهک بووینین به چاو تیککی حیزانه تو اشام
ئە کهن و به ده مه و ئە کهنن، تیشکی شه هوهت له چاویانا ئاته زه وقما، له
نیگیایانا ناپاکیم ئەوینم، ئە شق...» پالی داوه تا توژیک به سه ر خویدا زال
بیتته وه، سه بیر تیککی رابردوو خوژی کرد «نه... نه... نه بوو دانه یهک بم گرتته
خوژی، بیتته په نام، له په نایدا به سه سیمه و، نهک بۆ له شم، بۆ رۆحم، بۆ دلّم،
بۆ گیانم، وردم کات و دیسان دروستم کاته و، دیسان به دنیام بیتته وه بۆ
دنیا یه کی تازه، بۆ دنیا ی خوشبوستن، بۆ دنیا ی بوون، بۆ دنیا ی به دنیا
هیتان»

لاله ئاو ریککی داوه له نه سته رهن و سه ری نابه سه نده ئیسه که وه. پاش
توژیک ریمان، رووی وه رگیژا و سهیری ده ره وهی کرد. له رابردوو خوژی
په شیمان بوو. هه رچی بهیری لی ئە کرده وه شه رم ئە یگرت. خوژی و
کو مه لگا که ی به تا وانبار ئە زانی. هه میسه ئە بیوت تازه که سیک که وته ناو
رینگیه ک که لادانی زۆر گرانه بشتوانی خه لک ناهیلن. خه لک له مپه ر
دروست ئە کهن له به ریا و به ره و رینگه ی هه له پالی تیه و ئە نن. تا شیرین
بووی شیرینی. که ناشیرین بووی تفت لی ئە که نو. بیژت لی ئە کهن. بهم
خه یالانه داهاتوو خوژی ئە دی که له ناو خه لکا چۆن ئە و، شوینه که ی
خوژی له کو مه لدا ئە زانی. بهم خه یالانه وه سهیری ده ره وهی ده کرد هه ره کی
بوو له خو بو له رابردوو رابکات و خوژی له و بیرانه ببووری. جوانی کیتو و
پیده شته کان سه رنجی راکیشا وتی:

«تو پروا ئەو کیتفه چهن زه ریفه له نوکه که یه وه تا پاینه که ی چهن رهنگی
هاتیا - به دهس ئامار ه ی کرد به شاخیتکی تر-، ورده و ئەو یاکه یان پروا چهن
زه ریفه پروا ئەم لایه چهن سه وزه یان ئە ولاتره و چهن زه رده».

هه ناسه یه کی هه لکیشا و پالی داوه. ئەم قسانه بۆ ئە وه بوو میتشک و
بهیری کو بکاته وه و هه ندیک له و ته وژمی په ژاره کهم بکاته وه که سه ر و
دلی گرتبوو. ئە یوبست کاری بکات، شتی جیبه جی بکات. مه جالی
رۆشتنی نه بوو بی ئیراده دهستی کرد به گیرفانیدا، دهستمال کاغه زبه کی
ده ره ینا، له گه ل دهستی کاغه زیکیش هاته ده ره وه که وته سه ر کوژی
نه سته رهن. هه ره کی بوو له ده ست ئە و هه رز و به ره رزگار بیت. ئە شیا
کاریکی بکر دایه به ده ستماله که ده مولوتی پاک کرده وه و خسته یه وه
گیرفانی. نه سته رهن کاغه زه که ی پچ داوه. لاله بری سهیری کاغه زه که ی کرد
و وتی:

- «بوو چه مه بلیته کهس»

نهسته رهن کردیه وه و خویندیه وه:

- «حه وسه تمهن؟! زۆریشه»

- «بۆ چه زۆره له عه وه زه فره راحه تتره. بنیادهم له ناو ئه و مینی بوسگه لاتا ئه گه یشته ئه چه میا و فره موسافیره تیان ناخۆش بوو»

- «راس ئه که ی بنیاده میان زۆر له یه که ئه ترنجاند»

ههردووکیان سه بارهت به یه که که وتبوونه ناو دوو گرفتی دهروونی تازوه سهیری یه کیان ده کرد به لام یه کیان بۆ پهیدا نه ده بوو. به شوین شتیکی له یه کدا ده گه ران که بیته پله یه که بۆ ده رچوونیان درگایه که بۆ دنیا یه کی تر، دنیا یه ئاسایی، دنیا یه خه لک که لپی غه واره بوو بوون ئه یانویست خۆیان له رۆچنی ته سکی قسه یه که وه خۆیان و دنیا یه تازیه یان بیین. دنیا یه که ویرای خه لک بین و پرۆن و خۆشیان بو. ههردووکیان ئه گه ر پتان عه بب نه یوایه هه موشتیکی یه کیان ئه کۆلییه وه که چی ئه که ن و چۆن ئه که ن و چۆن له گه ل خه لک ره فتار ئه که ن. ههردووکیان یه کیان زۆر به ئیدتال هاتبووه بهر چاو، هیوایه تیان بوو بن به یه که گه لیک پرسیار له دهروونیاندا بوو که ره وایه هه ر کهس بیکات، تا له دهرووبه ری خۆیان بگه ن و بیناسن، تا چاویان بکاته وه و له خه لکیان جیا نه کاته وه. نهسته رهن هیچ چه شنه ئه زموون و ته جره به یه کی نه بوو ده رباره ی کور، ئه وه ش بوو بووه هۆی ئه وه ی که نه یه دزانی له چی بدوی چۆن قسه بکات ناسین پتویستی به دووان بوو. دوانی ش پتویستی به ناسین. لاله بۆ ئه وه ی بتوانی روانینیکی دووباره ی به سه ر رابردوی خۆیدا هه بیته، خۆی له گه ل نهسته رهن به راوه رد ده کرد. که به م سۆنگه وه بتوانی ریگه که ی بگۆری و دیسانه وه بیته وه ناو کۆمه ل و یه کی بی له و خه لکه ئاسایییه و له ناویاندا ون بیی:

- «ئیی...! بۆ چه هیچ نایزی!؟»

- «چی بیژم»

- «چه ئه زانم هه ر چه دلته ئه یخوازی»

ههردووکیان سه بارهت به یه که به دبین بوو بوون. بیان وابوو ئه وه ی که به میتشکیاندا هاتوه به زاریشیاندا هاتوه و خۆیان هه لئه ئه که ن و چاو له گرفتی یه که تر ئه قوچین. لاله تۆزیک رکی نهسته رهنی گرتبوو به دلئه وه بی مه یل نه بوو تۆزیک عه زیه تی بکات. به چه شتیکی پی رابویری و سوکنایی دلی بهاتایه. سوکنایی ژانیک که ئیسته له مدا سه رواز بوو بوو. به شوین هه لی کدا ئه گه را پیلانیکی پی پره خسین. هه روا که له گه لیا قسه ی ئه کرد له پر شتیکی سه رنجی را کیشا که پیشتر ههستی کردبوو نهسته رهن چاوی هاتیسه. ئه مچار زۆر چاک سه رنجی دا و له گه ل ئه وه شدا سه رنجی نهسته رهنیشی به ره و لای راده کیشا.

نهسته رهن به شتیوه ی تماشا کردنی لاله ههستی کرد ئه بی سهیری شتیکی تازه بکات. به دهم قسه وه روی وه رگی را، کوره کالو کرچه که خه به ری بووه وه. لاله خه ربیک بوو به چاو و ده ست و به سه ر، جار جار تیکیش ده نگ به رز کردنه وه سه رنجی کوره که ی به ره و لای خۆی راده کیشا. به م چه شنه رکی نهسته رهنی هه لده ستان کوره که جاروبار لایه کی ئه کرده وه و سه یریکی ههردووکیانی ئه کرد، به لام زیاتر سهیری لاله ی ده کرد. به هیوایشی و له سه ر خۆ روی وه رده گی را و سهیری پیشه وه ی ده کرده وه. ههردووکیان به راشکاوی ههستیان به وه کرد که که وتوونه ته نیو ململانێ و کیبه رکیته کی زۆره کی. که نهسته رهن چه زی ئه کرد خۆی لی ده ربا ز بکات. به لام مه جالی نه بوو. چاوی گرتبوو و دلی بردبوو. بازاریش ئه وه نالیت. چاو هه موو شتیکی ئه لی درۆ ناکات. ئاوینه یه چی تیدا بی ئه یونینی. لاله په ی برد که کاتی

وه گه رځستنی پیلاننه که ی هاتووه له گه ل نه سته رهن قسه ی ته کرد و چاوی له کورپه که وه بوو. رووی قسه ی له نه سته رهن بوو به لام رووی خو ی له کورپه که وه بوو، به قسه له گه ل هم و به ئیشاره له گه ل نه و. نه سته رهن بیړی کرده وه نه بی کاریک بکات چی بکر دایه هم خو هیچ کاریک نه نه توانی. له م لاوه که و تپووه ناو گوشاری کیشه یه که که بو ی دروست کرابوو. له و لاشه وه بیژ و نه فرتیک دهر وونی له پیاو له کورپه، که به درتیی ته مه نه له گه لیدا هاتبوو. له لایه کی تریشه وه خواست و نیازیک تازو له دهر وونیا سه ری هه لدا بو و سه ری پرای هه مووی نه مانه ئیسته ئیتر نه بی خو ی تا قی بکات وه. بی بکات به درگایه که بو ره بوون له دهس خو ی و چوونه ناو دنیای ئاسایی خه لکه وه. لاله دیسان به که شمه که شم په ری به قسه که ی داوه، نه سته رهن ههستی کرد که لاله نه یه ویت لای بخات. به لام هر کاریک کرد نه ی توانی نه و هه موو بیژ و نه فرتو له دهر وونی دهر او بیژ و راسته و خو سه ری نیو چاوانی کورپه که بکات. به ماشا پتی بلتیت که من تو م نه ویت. لاله ش ههستی کرد که نه سته رهن نه یه ویت به م خو هه لکردنه نه و له سه ری پیگه ی لابات. له یه که به دپین بوو بوون. ئیتر سه رنجیان رک و بیژی تیدا بوو.

هه ردووکیان هه و لیان نه دا به و توژه شاره زاییه ی که له سه ری یه که بوویان له گه ل کورپه که روو په روو بینه وه... هه ردووکیان هه و لیان نه دا نه و ی تر له مه دیدان دهر بکه ن. به لام مه دیدان نه و مه دیدان نه بوو. حه ریف دهر نه ده چوو، مه دیدان خالی نه ده بوو که وتنه گه ر له یه که، ده بوو کاریک بکر یایه. ته نانه ت فریو پیک، هه ردووکیان شانیان کرده یه که و به نووستنی خو یان نه ویتریان فریواند. چاویان به ست. خه یال هات به پیربانه وه هیدی هیدی بردنی. نه سته رهن کورپه که نا جیتگه ی لاله و لاله ش کورپه که ی نا جیتگه ی نه سته رهن. سه ریان نا به سه نده لیبه که وه بی ئیراده هه ردووکیان شانیان نا به شانی کورپه که وه، نه سته رهن نه و کراوه بییه ی لاله ی گرتبووه بهر هه مووی

نه و ی له دلیدا بوو به قسه ی عاشقانه و شاعیرانه چرپاندی به گوپی کورپه که دا. چیتزی له خو ی دهر د و زو رتر خو ی ده دا به دم شه پوله کانی خه یاله وه. لاله ره وته که ی نه سته رهنی گرتبووه بهر و زو ر به شیایو له گه ل کورپه که نه جولایه وه نه و شپوه ره فتاری که حه زی نه کرد بیبویه و په دیدای نه ده کرد. خو ش حال بوون. هه ردووکیان نه و بیهری که چه ن سال بوو گه لاله یان کرد بوو به لام بو یان به نه نجام نه ده گه یشته په دیدایان کرد بوو. شایبیا ن به خو یان ده هات، شانیان له شانی یه که هه لده سو خو یان به یه که نزیک ده کرده وه وه که به هه ردووکیان وه خه ونی عه شقییک بیین. له سیمایاندا شیرینی خه و نه که یان به دی ده کرا. کراوه یی و شه رم و خو یاراستن و به ده سته وه دان، سه یرنه کردن و روو په روو بوون. تاران دن و له نامیزگرتن، ئاویتته ی یه که بوو بوون و بوو بوون به یه که له پر ده نگیک هاته گو بیان و خه به ریان بوو وه. هه ردووکیان راسته و خو ئاوریان داوه به لای کورپه کالوکرچه که دا ده نگه که دیسان رای چه له کاندن. شاگردی ماشینه که به سه ریانه وه راوه ستا بوو داوای کریکه ی له نه سته رهن نه کرد. کچه دهستی کرد به گیرفانیا و پاره که ی پیدا شاگرده که رووی کرده کورپه کالوکرچه که و داوای کریکه ی کرد، به لام نه و خه به ری نه بوو وه لاله و نه سته رهن له دلی خو یاندا له و باوه رده دا بوون که ئیستا نه ویش و له بییر و خه یالی نه ماندا. شاگرده که له گه ل نه و ی که داوای کریکه ی نه کرد به دهس کورپه که ی راوه شاندا و خه به ری کرده وه کورپه که به شه له ژاوی خه به ری بوو وه سه یری شاگرده که ی کرد، کورپه کالوکرچه که به ئیشاره ی ده ست و لیو به شاگرده که ی وت که چی نه ویت. شاگرده که سه ریکه ی له قاند و له بهر خو یه وه وتی: «نه ی هاوار نه مه خو که ره»

هاتبوو. چهن داواكارپكيشى هه بوو. به لام كاشه ريف نهى ئەدا به دهسته وه. داواكاره كانى به دل نه بوو، به تورپه يى جوابى ده كردن. ده بوت: «ئهم هه تيوه سه ر چه ورانه كه سه ريان به رۆن گه رچه ك چه ور ئەكهن چاره يانم ناوى. شه و به تاريخى دائه نيشن و رۆژ كه بووه وه ده يساونه سه ريان و ده ستمالتيك ئەخه نه ده ور مليون و تيسكه ي سميلىيان ديت، بو كچ پيدان نابن». ئەلبهت ويراى ئەم قسانه برپكيش جنيوى پى ئەدان. ئيتتر خاتوامين خاترجه م كه هه تيوه كه ي به دل نيبه و بو باس كردن نابيت.

سديق له ژيره وه خيسه ي له فاتم ده كرد كه رووسه ريبه كه ي چاك بكات، چون قزى به ده ره وه بوو. سديق سالتيك له فاتم بچوو كتر بوو، به لام چاو و گوپى كرابوو وه و ده وروبه رى خوئى ناسيبوو. تازه موى لى روا بوو. چهن جاريك تاشيبووى، به لام هيشتا ته واو رهش نه بوو بوو. ساله كه له سديق بچو كتر بوو، لاي ژوورو يانه وه دانيشتبوو، سه ريرى كيشه ي خوشك و براكه ي ده كرد. سديق سخورتمه ييبه كى ژهند له فاتم وه، تا رووسه ريبه كه ي چاك بكات. فاتم له رقى سديق ده ستي برد له دواوه رووسه ريبه كه ي كيشا خواره وه و سه ريرتيكى سديقى كرد. به ئيشاره ي ليو پيتى وت: «ئه وهش له داخى تو». سديق له بهر بى ده سته لاني و له رقى فاتم ليوى خوئى ده كرۆشت و له ژير لچه وه جنيوى پى ئەدا. فاتم داغه بردبوو به وه و سه ريرى چرا لامپاكانى ده كرد، كه له سه ر قورسييه كه دانرابون بيچمى له بهر تيشكى چراكان جوان ده ركه وتبوو. كه زيبى له ناو راستدا كردبوو به دوو كه رته وه، خه تى قزى وهك ده رالى شاخ كسابوو بو ژير رووسه ريبه هه ورييه به نه وشه كه ي. چاو و برۆى خورمايى، مژۆلى پر و دريژ و گلتيكه درشت. لووتى كوئ و بهر كه پۆى يهك توژ بهرز. سيماي پان و كراوه و كوئى خروره نگ، سه وزه ييتكى مه يله و كال. ده مى بچووگ و ليوى گوشتن. چه ناگه ي يهك توژ پان و چالتيكى بچووكى تيدا بوو. ساوگه ردنى

كلاو په هله وى

هه موو خيزانى مال، له ده ور قورسى (١) دانيشتبون و ماتلى ده رودراوسپكان بوون كه ده بوو په يدايان ببوايه. تا به قسه ي خوش و داهينانى مه ته ل، كوئى شه وچه ره گه رمتر بكه ن. ئيمشه و به پيتى سه ره، چه له ي مال كا شه ريف بوو. خه لك پيتيان ده وت شه ريفه شه نكه، ئەلبهت ئەم ناوه بان وهك خه لكى تر له دزتيوى و ناحه زيدا لى نه نابوو، بگره هه ر به هۆى جوانچاكي، شه نكه يان پى ده وت. كه هيشته جوان بوو. جوانييك، ناوتته له گه ل و يقارتيكى پياوانه له سيمايده دى ده كرا. چاوى رهش، برۆى په يوه ست. لووتى كوئ و بچووگ، ليوى باربىك و قه يتانى. سميلى كه به هۆى دوو كه لى جگه ره وه زهرد بوو بوو، له بهر خه تى ليويدا كردبووى. ريشى خه ريك بوو به ره و سپيبون ده چو، كه له ژير مليه وه تا بهر چه ناگه ي به دايبى سوئى نه قشبندى تاشيبووى. دپانه كانى تاك و تراك له ده ميذا مابون. كاتييك كه پى ده كه نى ده ستي ده گرت به بهر ده مييه وه. چون هه ستي به وه كردبوو سه ريرى زارى ده كه ن. ميژه ره كه ي هينا بووه ناوچاوى و قيت لاي ژوروى قورسييه كه وه دانيشتبوو. پاى له سه ر پاى دانا بوو، به ته زبيحه ده نك ورده كه ي يارىي ده كرد.

كاشه ريف خيزاندار نه بوو. كچتيك و دوو كوئى هه بوو كه هه رسپيكيان لاي خوارووى ژوره كه وه دانيشتبون. كچه كه ي ناوى فاتم بوو. له خوار دوو براكه يه وه سديق و ساله خزابوو كوئى ديواره كه وه. فاتم كاتى شووى

ئاگادارى بىكەنەۋە مىندالەكەي گەۋرە بوۋە. بەلامەۋە سەير بوۋ داۋايان دەكرد». ئەمجار بەۋردى سەيرى لەش و لارى كردهۋە و سەرتىكى لەقاند. فاتم درگاي ژورەكەي كردهۋە و لە پشت درگاكەۋە چەمۆلتىكى نا لە دوو براكەي و لەژىر لچەۋە قسەي پى و تن. كا شەرىف ۋەك گۆي بەرۆشتنەكەي نەدات بەدەنگى بەرز وتى:

- ئەرى ئافرەت بەكەيت وتوۋە؟ كى دىت... كى نايەت؟

پاش تۆزىك درگاي دىۋەخان تايىكى كرايەۋە، خاتوامىن سەرى و تۆزىك لە شانى لە درگاكەۋە هېنا ژوورەۋە و خۆي دا بەسەر تا بەسراۋەكەدا وتى:

- ۋەللا گشتىانم دەۋەت كرد، مال حاجى فەيزەيش گلەبىيان ئەكرد كە بۆ چى ئىمەتان بانگ نەكردوۋە چووم بەۋانىشم وت.

خاتوامىن بەئانقەست ناۋى مال حاجى فەيزەي هېنا. سەر لە ئىۋارى كە دەنگى دراۋستىكانى كىردبو، دەنگى مال حاجى فەيزەشى كىردبو كە مالەكەيان لە كۆلانەكەي پىشتەۋە بو. ھۆي بانگ كىردنەكەشى ئەۋە بو، كە لەۋگەرەكەدا تەنيا مال ئەۋان چراتۆرىيان ھەبو. پىي وتبون: «مەنېجە خانم، بەزەحمەت نەۋى سەر لەشەۋى خوتان و چراتۆرىيەكەتان تەشرف بىرن بۆ مال ئىمە. ئىم شەۋ ھاۋستىكان ھەمو لەۋى دائەنېشن». خىزانى كاشەرىف بەگىشتى حەزبان ئەكرد چراتۆرى بىين. ئەم بانگ كىردنەشيان كىردبو بەبىانوۋ.

شەرىف تەزىيەكەي دەكرد بەقامكەكانىدا و سەيرى ژنەكەي دەكرد. بەلام خەيالى رۆشتىبو. ھەر تاۋى شتىكى بەبىردا دەھات. خاتوامىن يەك تۆز لەناۋ درگاكەدا ۋەستا، كە دى شوۋەكەي ھېچ نالەيت، درگاكەي بەست و چوۋ بەلای كارىەۋە.

بەرز و ساف و سەرنج پاكىش. سەرتىۋى سەۋەۋەي كوركىكى نەرمى كەسكى پىۋە بو كە تا دەچوۋە بن لىۋى تۆختەر دەبو. خزم و كەس ئەيانوت: «چاۋ و برۆي فاتم لە باۋكى ئەچىت». كە سدىق بەم قسە زۆر قەلس بو. بۆئەۋەي دللى سدىقىش بەدەنەۋە، دەيان وت: «ماشەللا سدىق گىيانىش جوانە، لە ھەر كەسە و شتىكى دىۋە. بانەشىدىزىيى و جوان نەبىت، پىياۋ جوانىي بۆچىيە، پىياۋ جەۋھەرى گەرەكە». فاتم ھەندىك سرك بو. ۋەك زۆرىەي ھاۋتەمەنەكانى خۆي بەردەۋام قوتەي دەھات و چاۋ دەگىرا، سەرنجى ئەدا تا سەرنجى بەدەن. ھەرچى كە دادەنېشت سىنگى خۆي دەخست بەبەردا، لەۋەي كە خاۋەنى جوۋتېك مەمى خى و پىر بو، بەخۆي شانازىي دەھات و خۆي پىۋە رائەدا. زووزوۋ روۋسەرىيەكەي شل و توند دەكردەۋە و بەم بۆنەۋە دەستى لەسەر سنگى دادەنا و بەم شىۋە خۆي نېشان ئەدا. شەرىف تەزىيەكەي دەست بەدەست كرد و سەيرىكى مىندالەكانى كرد وتى:

- قورسىيەكەي ئەۋدىو گەرمە؟

سدىق گورج قسەكەي باۋكى خويندەۋە كە مەبەستى لە چىيە، وتى:

- ئەرى ۋەللا گەرمە.

شەرىف روۋى كىردە فاتم، وتى:

- دەي باشە كىچم، ئەگەر بەجۆرىك بو، تۆ بچۆرە ئەۋ دىو. سدىق بەم وتەي باۋكى گەشاىەۋە و شانىكى نا لە سالەۋە. ھەردوۋىكىان بىزەيان ھاتى و سەيرى فاتمىان كرد. فاتم كە لە زەۋقى درابو، بەبى مەيلى ھەستا كە بچىت بۆژورى بەردەست. لەبەر درگاكەدا ۋىستا و سەيرىكى باۋكى كرد. شەرىف لىي پام و لاي و ابوۋ تا ئىستە فاتمى ئاۋا نەدىبو. يان ۋەك ئىستە سەرنجى نەدابو. بەلایەۋە سەير بوۋ كچەكەي ئاۋا گەۋرە بوۋبو. لە بەر خۆيەۋە وتى: «خۆ بىيادەم مىنداللى خۆي نايىن. مەگەر خەلك

شهریف سهیری ناو ژووره که ی دهکرد. وا بهوردی سهرنجی ئەدا که تا ئیسته ئەم ژووره که رهسه کانی نه دیبوو. ژوره که بهدوردا تا قی تی کرابوو. که هه موویان روو تا قی سوربان پیتدا درابوو. روو تا قی به نهاره واری سپی دهوردوو کرابوون و ناو تا قه کان پرپوون له مسینه و چینی. مسینه کان هه موویان سپی کرابوونه و چینیه کانیسه چه ندانه ییکیان که شکابوون، گاو (۲) کرابوونه. له ناو چینیه که کاندای قوریکی تیتدا بوو که ته لبه ند کرابوو. ههروه ها دانیتیکی تریش لووله که ی شکابوو به ته نه که بو بان دروست کردبوو. شهریف سهیری قورسییه که ی کرد. به سه یکردنی گه لیک یاد و بیروه وری به بیردا هاته وه. ئەم لیفه ی لای مه حموو هه لاجی ره حمه تیبی دروست کردبوو بو نو مالبیه که ی، که ئیسته خامه حسوومی ژنی داواکاری فاتم بوو بو که ریمی کوری. ئەمه ی که به بیردا هاته وه ناوچاوی گرژ کرده وه و له دلیشه وه توژیکی بزه ی هاتی و له بهر خویه وه وتی: «خوژگه ئەو ماله نه دههاتن». له ناو ئەو بیر و خه یالاندا بوو که دهنگی تهق تهقی درگا، بیدهنگی ناو ماله که ی پیکا، پاش توژیکی میوانه کان به دهنگه دهنگ خو بان کرد به ژووردا. کاشه ریف له بهر درگای دیوه خاندای چو به پیریانه وه. دهنگی یاخوا به خیریین... یاخوا به خیریین... ته شریف به ره لای سه ره وه... فه رموون... فه رموون... نه هه ر ئیره باشه... شتی وا چون نه بی، ئەوه سه ر رتگه یه. ناو ژووره که ی ناخنیبوو. پاش توژیکی هه موو بیدهنگ بوون، به س چاوه کان بوون که له یه کیان دهروانی. خانه خوئی بو دواچار به خیر هاتی کردنه وه، به لام چاوی به رایبی نه ئەدا به خیر هاتی خامه حسووم و کوره که ی بکات. ئەم نفره تهش له وکاته وه له دهروونیدا سه ری هه لدا بوو که خامه حسووم به قیر سیچمه یی داوای فاتی دهکرد. شهریف به ناچار به خیر هاتی کردن له ژیر لچه وه به خیر هاتی که ریمی کرد له گه ل ژنه کان.

خامه حسووم گیله ژن نه بوو، هه موو شتیکی ئەدی و که مترین شتی

دهخوینده وه. ژور چاک ههستی بهو نفره ته کرد که له نگاو رهفتاری کاشه ریفدا بوو. له وه ی که سوو کایه تی به کوره که ی کردبوو ئیش به دلی گه یشتبوو. به لام ئیسته ده بوو نه یگر تته خوئی. لهو ژنانهش نه بوو قسه له کهس بخواته وه، به لام ئیسته کوره که ی هیتا بووه سه ر به ره که ی تا نیشانی بدات کوره که ی پیاه و بو ناو پیاه هاتوه. تا ئەم پیاهانهش له کاتی خویدا شاهیدی ئەوه ی بو بدن. خوئی خوارده وه به لام ئیسه که ی کاربگه ر بوو، گورچک پرپوو. له دلی خویدا وتی: «هه رچی ئەکه ی بیکه شهریف، تا روژی خوئی. به قه ولی قه دیمی تو دیزهت به شان وه یه و من به رد م له مشتایه. روژی خوئی ده رخونهت بو ئە نیمه وه». سه یریکی کوره که ی کرد که ملی نابوو به لاره وه، ناخیکی بو هه لکیتشا و پتر تیره که ی شهریف له دلیدا کاربگه ر بوو. به گو شه ی چاره که که ی لوتی سپی و چاوه کانی پاک کرده وه و به پیکه نینه وه رووی کرده ژنه کان.

پیاهه کان هه موو لای ژوورووی هۆده که وه دانیشتبوون. شهریف که وتبووه به ری خواری پیاهه کانه وه. سدیق و ساله له به ردرگا که دانیشتبوون تا کار و فه رمانی په زتیری ئه نجام بدن. که ریم له ژوور ئەم دوانه وه دانیشتبوو. ژنه کان له به ری خواری قورسییه که وه دانیشتبوون و سه ربان کردبوو به یه کدا و خه ریکی خوئی و دشی بوون. پیاهه کان تووتن و په ره و ته زیتحه کانیان ده رهیتا و له سه ر کو شیان دانا. هه رکام یه کی ژتیرسیگارییه کیان له سه ر قورسییه که هه لگرت و له به رده م خو بان دانا. میوانه کان هه موویان سه رنجی پاک و خاوینی ژوره که یان ئەدا و به گشتی سهیری چا لامپا که یان ده کرد و مه جه عمه کانی (۳) ژیریان که خاوین و سه رنج راکیش بوون شیشه ی چرالامپا کان ئەوه نه خاوین بوون که چاوه ههستی پی نه ده کردن. پاچراکان وریشه یان دههات و کاردانه وه ی تیشکیان دهیدا له مه جه عمه کان. خامه حسووم بهوردی له هه موو شتیکی دهروانی و

زۆرچاک له پەسەندەکەى خۆى رازى بوو که دەستى لەسەر خراب کچىک دانە نابوو. زۆر جار که لەناو ژنەکاندا دانىشتبوون له خاتوامىنى بىستبوو دەيوت: «بەخوا خوشکە، خۆمن هەر گيانىکم بەفاته، ئەيگنا خۆ ئەوم پىتو نەبى فرىاى ناو دوو موسولمان نەئەکەوتم و نەم ئەتوانى دوو جىگە و دوو سەرەخۆشى بچم.»

خامەحسووم هەر ماتل بوو فاتم درگا بکاتهو و بىتە ژوورەو و گورج بچىت بەپىرەو، دەست بکاته ملى و بەدەنگى بەرز بلتى: «ئابى لای خۆمۆ دانىشه دايک و باوکم بەساقەو بى، بووکە جوانەکەم». ئەمجار دەست بەيىنى بەسەر و رویدا: «ئاوا خۆت رىکوپىتک بکە و دەست بىتە بەخۆتا، قەزات له دايکم. قەورەکەى باوکم بەقوربانى بى.»

شەريف رقى له خامەحسووم هەستا بوو که بۆچى کورەکەى له گەل خۆى هیناوه، ئەلبەت ئەو هەشى لەبىرەو که کورەکەى نەکەر کاربوو. بەحىسابى دەتوانىت دەستىک کەوەر و سىبەيەک نان پەيدا بکات و موحتاجى ناپىاو نەبى. شەو بەسکى برسى سەر نەنپتەوه.

ئەو هەشى لەبىرەو که هەر لەم شوپانەدايه، يان له شايى و شىوون کارى خىر بەرپتو دەچىت و سەردەگرى. کچ بۆ کور و کور بۆ کچ پەيدا ئەبى. هەمووى ئەمانەى دەزانى، بەلام دەبوو خۆى نەدات بەدەستەو و کەمتر رووى خۆشان نیشان بدات، وا که چارهى هەتپووەکەى ناوت. ئەى شايەد داواکارىکى چاکترى بۆ پەيدا بوو. ئەو هەى دەزانى کچ که داواکارىکى بۆ هات، وەخت و بى وەخت داواکار و پىراى تکاکار خۆيان ئەکەن بەژووردا. لەکاتى هەرزەکارى خۆشىدا له ياديدا بوو که زياتر لەم شەوچرا نەدابوو کچ و کورى خزم يەکیان دەگرت و يەکیان پەيدا دەکرد و له ژىرەو خەرىکى چاوشارەکى دەبوون. هەر که دەرفەتەک دەستى بدایە دەستىکيان دەبزووت و نەقورچکىکيان دەگرت. يان شانپکيان لىک دەگىرانە. هەريەم هۆبەشەو

بوو کەمتر جەهیل و هەرزەکارىان له گەل خۆيان دەبرد بۆ ئەم شەوچەرانە. ميوانەکان خەرىکى چای خواردن بوون. کەس قسەى نەدەکرد. بەس دەنگى هەلقوراندن و مرقدان له چای، يان کرماندى قەند بوو بەدەنگى بەرز دەهاتە گوێ. له دوايشدا که دواقميان دەخواردەو، دەميان دەتەقاند و ئىسکان و ژىرپىالەکەيان لەسەر قورسىيەکە دادەنا و گورج جگەرەپىکيان دادەگىرساند.

ژنەکان سەريان کرد بوو بەيەکدا و تەموورەى قسەيان داوو. بەدەم قسەکردنەو گۆرەوى و دەستکيش و سەرکلاویشيان دەچنى. خامەحسووم و پىراى ئەو هەى کەسەرى لەناو گەردەى قسەو باسى ژنەکاندا بوو، بەلام هەرگوێ قولاخى درگا که بوو که بکرىتەو و فاتم بىتە ژوورەو. هەر تاو نەتاو پىک سەيرى درگا کەى دەکرد و چاوى بۆ تەنگ دەکردهو له درزى درگا کهو بۆ فاتم دەگەرا، لەناو دالانەکەدا، که چرا کۆبەک بەکزی تىپىدا دەسووتا. خامەحسووم که له يەک کاتدا چەن کارى ئەنجام ئەدا، بەدەست تەقبەلى دەچنى، بەدەم بنىشتى دەجاوى، بەچاو بۆ فاتم دەگەرا و بەگوێ ئاگای له قسەى پال دەستىيەکانى بوو. بۆ ئەو هەى ژنەکان هەست نەکەن ئاگای له باسەکە نىبە و لىبى نەکەو نە شکەو و خۆشى له باسەکە دوور نەکەو پتەو زوو زوو دەيوت: «دەى... ئەيەرۆ... دەى تۆغا... دەى... ئەشا... دەى تۆغا ئاخى... ئەشايە... ئەى دايکى کوپىر بى... ئەى دايکى لال بى». درگا کرايهو، خامەحسووم روو بە درگا کهو چەرخا، خاتوامىن هاتە ژوورەو و درگا کەى له پشت سەر خۆبەو بەست. خامەحسووم خاترجەم که له فاتم خەبەر پىک ناپىت. لەژىرەو سەيرى کەرمى کرد، وەک بىهويت دلدارى بداتەو لچىکى له خاتوامىن هەلقورتاند و شانى تى کرد و سەرى کرد بەناو کۆرى ژنەکاندا.

کا شەريف دەيزانى که هەموويان چاوهروانى ئەو هەن که ئەو رەسمى

خانه‌خوئی به جی بهیئتی و نه‌قلتیکی خوشیان بو باس بکات. یه‌کیتک له دانیشتون له‌م بیده‌نگییه‌ی شریف تووره‌ی نه‌بیت:

- ده‌ی شریف که له پیاو... نه‌ی ئیمه بوچی هاتوین بو ئیله؟! -

شهریف سه‌ری هه‌لبیری و سه‌یری خاوه‌ن ده‌نگه‌که‌ی کرد. کا حه‌مه‌سه‌ن بوو. که لای ژوروی قورسییه‌که‌وه دانیشتبوو. پیاویکی مام ناوه‌ندی قه‌له‌وه‌بوو. له قسه‌کردندا پیتی «پیتی» بو نه‌ده‌هات و به‌«لام» ده‌بوته‌وه. توژیکی سه‌یری یه‌کیان کرد و به‌پیکه‌نینه‌وه روویان له‌یه‌ک وه‌رگتیرا. شهریف رووی کرده دانیشتون و چاوی به‌ناویاندا گتیرا. لای ژوروی کاحه‌مه‌سه‌نه‌وه میرزا مه‌حموی عه‌لاف دانیشتبوو، له‌به‌ری خوارشیه‌وه عه‌لی لفته، عه‌زیزه‌ گتیر، سو‌ی فه‌تاح، قاسمی کووپه، که هه‌ردوو ژنه‌که‌ی خا نازنه‌ن و چکۆله‌که‌شیان باجی گۆلجه‌مینی هینابوو که له ته‌نیشته‌وه دانیشتبوو. له ریز نه‌وانیشه‌وه خاته‌مین ژنی عه‌زیزه‌ گتیر، داده ئامان ژنی سو‌ی فه‌تاح، زبه مه‌نگوری ژنی عه‌لی لفته، خامه‌حسووم ژنی مه‌حموو هه‌لاجی ره‌حمه‌تی و خاتو‌مین دانیشتبوو. میرزا مه‌حموو سه‌یریکی ناو ژنه‌کانی کرد، جیگه‌ی خبالاتی ژنی خالی دی، که نه‌وه بو چهن مانگیکی ده‌چوو له جیگه‌دا که‌وتبوو. حه‌کیم سمایل و خاشاپه‌سه‌ن جوابیان کردبوو. حاجی حه‌کیمیش هه‌چی پی نه‌کراوو. به‌م بو‌نه‌شه‌وه خه‌لک نه‌یانوت میرزا مه‌حموو چاوه‌گتیری و هه‌ره‌کیه‌تی خو‌ی لفکه و ناو بکاته‌وه. نه‌م شه‌ویش زوو‌وو دزه‌ی نگای نه‌دا به‌خامه‌حسووم. کاحه‌مه‌سه‌ن دیسان ده‌نگی شهریفی داوه و رووی کرده دانیشتون و به‌ئامازه‌ی سه‌ر داوای لی کردن که قسه‌که‌ی بسه‌لین. نه‌وانیش و پیرای نه‌م هه‌ر یه‌که‌ی له‌لاییکه‌وه ده‌نگیان هه‌لبیری و داخو‌زی نه‌قل و قسه‌ی خو‌شی ئیمشه‌و بوون. له‌ناو ژنه‌کانیشدا خامه‌حسووم ده‌نگی دا ده‌نگ پیاوه‌کان. وتی:

- نه‌لبه‌و وا نه‌زانی نه‌م خه‌لکه هاتوین بو سه‌یری قه‌د و بالا جوانه‌که‌ی

توو... نه‌ری؟! دا...

هه‌یشه قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌بوو بوو که خاته‌مین وتی:

- ده‌ی لاوه راس نه‌کا پیاوه‌که.

به‌م قسه‌ی خاته‌مین هه‌موو پیکه‌نین چونکه زاراوه‌ی پیاوه‌که به‌س له‌نیوان ژن و شودا به‌کار ده‌برا. خاته‌مین ژنیکی نه‌رم و نیان و له‌گه‌ل نه‌وه‌ش دلپاک بوو. خامه‌حسووم له‌م ده‌رفه‌ته که‌لکی وه‌رگرت و به‌بی نه‌وه‌ی رووبکاته که‌سینک هه‌والی فاتی پرسی. خاتو‌مین خو‌ی به‌کۆوه‌کردنی ئیسکانه‌کانه‌وه خه‌ریک کرد و خو‌ی له‌جوابه‌که‌ی گیل کرد. کاشه‌ریف گرژ بیوه‌وه و به‌تووره‌یی سه‌یری که‌ریمی کرد. که‌ریم به‌ناله‌وازییه‌وه ملی نا به‌لاره‌وه، خامه‌حسووم شوین قسه‌که‌ی نه‌گرته‌وه و خو‌ی به‌چنینه‌که‌یه‌وه خه‌ریک کرد. کاشه‌ریف ته‌زیججه‌که‌ی ده‌ست به‌ده‌ست کرد، له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی خو‌ی جیبه‌جی کرد و میزه‌ره‌که‌ی برد به‌دوادا و هه‌ر دوو لاقی راکیشا ژیر قورسییه‌که، شانی دادا سه‌ر بالنجه‌کانی پشتی و له‌ژیره‌وه سه‌یری دانیشتوانی کرده‌وه و سه‌ری داخست. له‌وه‌ی که‌ ده‌یدی هه‌موو به‌تامه‌زرۆیی ته‌ماداری بیستنی قسه‌کانی نه‌ون شایی به‌خو‌ی ده‌هات. سو‌ی فه‌تاح ده‌نگی هه‌لبیری وتی:

- ده‌ی هه‌تیو ئیژی مجیوره‌که‌ی گۆله‌ی په‌ریبوته لای ژوو‌رووی ماله‌که‌وه، یان مجیوری بکه‌یان پیش نو‌یژی. وا دیاره هه‌تیوو هه‌چ کامیت پی ناکری.

سو‌ی فه‌تاح که له نیوان عه‌زیزه‌ گتیر و قاسمی کووپه دانیشتبوو، پیاویکی وردیله‌ی له‌رپوو که میزه‌ریکی گه‌وره‌ی ده‌به‌ست به‌سه‌ریه‌وه، پیاوه‌کان له‌ناو خو‌یاندا پیتیان ده‌وت «میرزا کۆشکه‌لان». نه‌م پیاوه له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که زۆر بچووک بوو، ده‌نگیکی زۆر زه‌لام و نییری هه‌بوو. کاشه‌ریف چاوی به‌ناو میوانه‌کاندا گتیرا، وه‌ک بیه‌ویت بو خاوه‌ن ده‌نگه‌که بگه‌رپت

وتى:

- ئەو لە كۆپدا خۆى شار دوو تەو دە؟

سۆى فەتاح خۆى قىت كرده وە وتى:

- ئا وە هام پىيا و بەم ماقولىيە ناي بىنى. بچۆ بۆ لاي حەكىم. چاوت نايىنى خۆ لووتت كونا يە.

شەرىف پىكەنى وتى:

- فەتاح خراپت كرى. بە لووتىش پەيدا نايى. خۆ بە ناشوكرى خوا نەبى نە تىرى دەنگت بى و نە تىسى بۆنت بى.

لە راستىدا ئەم ھەموو ماتل كرىنى بۆ ئەو بوو نەيدە وىست راستە و خۆ بچىتە سەر باسە كەى. ھەر كەى بوو بە جۆرىك كۆرە كە ئامادە بكات بۆ دارىشتنى باسە كەى. ئەمجار وتى:

- جا قوربان ئاغام كە ئىوە بن، ئەم بچوكەى خۆتان عەرزتان بكات. گەرە كە ئىمشە و داستانى كالا و پەھلە وىتان بۆ باس بكەم. جا بە لا و لە ھاتنى رەزا شاو بۆ سەقز ئەيگىر مۆ با داستانە كە تۆزىك درىژە پەيا بكا و تا ئاخىر شەو بە شمان بكات. ئەلبەت من خۆم رەزاشام نەديو، بەرە حمەت بن باكم و مامەم و ئەوان گىر اويانە تەو و لە بىرم ماو. جا بىرام كە ئىوە بن بۆ چى لە بىرم نە چو و تەو خۆى داستانىكى خۆشە. شەو تىكى وەك ئىمشە و، چلەى ھاو بن، خزم و كەس لە دەور يەك دانىشتى بوو بن لە ژىر تىشكى مانگە شەو خەرىكى شووتى خوار دن بوو بن. من خۆم پەرزىنى گول بى لە رووى جە ماعەت بە بەرى بەرە لا، كە و تىبو مە لاي سە رووى ھەموو يانە وە و كە و چكىك دارم بە دەستۆ بوو خەرىكى توكلە شووتى بووم ئەمكرانۆ. كاحە مە فەرەج بە با و كى وت: «ئەرى سەعى ئەو كورە گەورە بوو و بۆچى پاتۆلى بۆ لە پى ناكەى» ئەو وەختەش خۆ منال جلوبەرگى

لە بەر انە بوو. كچ و كور كراسى بوو تا سەر ئەژنۆمان و ھىچى تر. جا ئەو شەو رەزاشا ھات بۆ ئىرە، لە موبارەكى پاپو پىلەى ئەو شەروال شىيان كرى پاي من. ھەر ئەو شەو پاتۆلە كۆنىكى كاكە ميان بۆ چكۆلە كرىمۆ ھەلىانكىتسا بە قونما. ئەو شەو لە خۆشى پاتۆل ھەتا سبھا خوا رۆزى كرىدە تۆ نە خە و توم. ھەرتا و نە تا و تىك لە سەر جىگەم ھەل ئەسام، و پاتۆلە كەم ھەل ئەكىشا و تۆزىك بە تارىكى سەبرى خۆم ئەكرد و تەخت بۆى رادەكشام.

خولاسەى كلام ئەو شەو ھەتا بە يانى ئەمە كارى من بوو بە يانى زو و بىش لە پىش ھەموو يانە و ھەستابووم. ھەر تەماشى خۆم دەكرد و خۆم رادەدا. دەرەلنگى شەروالە كەم ئەونە ھىل و ھەرا بوو دەتوت ھىنى ئەو توركەنەى مياندا و ھە - دەستىكى ھىنا بە دەم و لووتيا و لىفە كەى لە سەر پاي لادا. چوار مىلكانە دانىشت. جگەرە پىكى داگىرساند و دو كەلە كەى بن دا بۆ ناوسىنگى و لە لووتىو ھەرى كرى. سەرىكى خاتوامىنى كرى. ئەو چو و دەرەو ئەم باسە كەى پەرە پىدا و - برا مەوا خىرتان بم ئەو بە يانپى بە خۆشى پانتۆل ھەر بە پا و ناشتايىم خوار د. باوكم بەرە حمەت بى لە گەل مردووى ئىو - ھەموو يان و تىيان شەرىكە رە حمەت بى - بە كاكە مى وت: «قەرىكى تر كە دوكان و بازار كرىا و شەرىف بىرە بۆ بازار با لاي ھەمەدۆم جووتى كەوشى بۆ بكرىن». ھەر سەبرى كاكەم كرى و ئەم قەرى تەوا و نە بوو. چوم لە سەر خواجە نشىنى بەر درىاي كۆلان و تىسىام. ھەر چاوتىك لە ھەوشە و بوو، نە خەىر كاكەم نە ھات. تا و تىكى بازم ئەدا خوار و و تا ناو ھەوشە ئە چومو بە شكم كاكەم بىت و بۆ بن. وەلى نە خەىر كاكەم نە دە ھات. گورج ئە چومو سەر جىگە كەى خۆم ئە و تىستام و سەبرى خۆم ئەكرد.

ھەموو دايان لە قاقاي پىكە نىن . خاتوامىن سىنىپىك چاي بە دەستە وە

هاته ژور. ئیسکانی ناوقه د باریکی ئیراقیی لیتو زرد له سهر قورسییه که داینا و گهراوه درگاکه ی بهست. ههر یه که و چاییکی نا سهر ژیرپیاله بیتک و دهست به دهست پتی دان. میوانه کان لینه که یان له سهر لاقیان لادا و خویان له سهر جینگه که یان جیبه جی کرد تا ته زبی لاقیان دهریچیت. کا شهریف مژتیکی دا له جگه که ی و له سهر ژیر سیگار که کوژانده وه. سوتکه که ی له ده منه که دهرینا، فوی کرد به ده منه که دا و له سهر ته پله که که داینا. گول جهمین دهستی برد به کوخین. ژووره که دوکه لی جگه ره ناخنیبووی. خامه حسووم به بیانوی نه وهی که هه وای ژووره که بگوردریت درگاکه ی کرده وه، به شکم فاتم بیینی. خاتو امین به دم دانیشته وه درگاکه ی پیوه دا و درزتیکی بچووی تیدا هیسته وه وتی:

- ئاوا باشته ژوره که سارد نه بیتتو.

خامه حسووم له ژیره وه خیسه بیکی لی کرد و رووی لی وهرچه رخان. گول جهمین دیسان کوخیه وه و دزه ی نگاییکی دا به که ریم و سه رنجی به ره و لای خوی راکیشا. که ریم سه یرتیکی کاقاسمی کرد و نگای لی شارده وه. میوانه کان خه ریکی چای خواردن بوون. کاشه ریف ژیر پیاله که ی گرتبوو به سهر قامکه کانیه وه چایه که ی کردبووه ناو ژیر پیاله که ی و ئیسکانه که ی نابوووه ناوی. دهستیکی هیئا به دم و لووتیدا وتی:

- ههر چونت بوو کاکم هات و له گهل باوکما چووین بو دووکانی حه مه دۆم. له وئی جوتی که وش ی لاستیقی سوربان بو کریم. جا نه و دوابراوه یش نه ونه ره ق بوو، ههر که کردمه پام بهر قولاپه و پشت پام بوو به برین. وه لی له خوشیا ناگام له هیچ نه بوو. له دووکانی حه مه دۆم دهر که وتین، کاکم و باوکم چوون بو دووکان، منیش بیلامانی هاتمو بو مالو، له خوشی که وش و شهروال مالوم له بیر چوو، ته وای سه قز گه رام، گه ره کی ناو قه لالا و سه رقه وران، سه ره چه و چنارستان ئاغه گشتی گه رام. منالی سه رقه وران

زانیشان خه لکی نه و گه ره که نیم هه لایان بریم. نه ویش خه تای خوم بوو. له گهل دانیکیان بوو به شه ریم. تا نه م ناخریبانه یش ماوو نازانم چی به سه ر هات. نه و وه خته هه رچی گه ره که ناویکی بوو. نه یانوت: «سه ره چه یی درنج درنج، نازانم چییان دابو دنکی برنج. ناوقه لالا، ته شتی ته لالا، کازمخانی شه و نه ون به گورگ. به سه ر قه ورانی شتی خوشیان نه وت. سه ر قه ورانی نانی نانی، ته قه ی تریان گه یشته کانی». منیش له دوور نه وه م پی وت. نه ودانه بوون به ده پازده بییکو هه لایان بریم. له حه یوه تا خوم کرد به باخی حاجی نه وره حمانا. له وئی خوم شارده تا ئیواره تاریکان. نه مویرا دهر که وم. له خواریشو نه یخوارد به سه ر چه می وه لی خان که نه ویش سه گی زور بوو. تاریکه و لینه بوو هاتمو بو مالو. باوکم و دایکم و کاکم سه قز گه رابوون به شوینما. لایان وا بوو که وتوومه ته چوم و ناو و شتیکه وه. له خوشی نه وه ی که له دهست مناله ورتکه نه جاتم بووه و گه یشتوومه ته مالو و نه مه ش گه ره کی خومانه. خوم کرد به مالا. دایکم چاوی بوو بوو به کلوی خوتن نه ونه گریابوو بوم. باوکم باوشی بو کردمو و هات به پیریمو. منیش گورج خوم خسته باوه شی وام زانی راس نه کا. حورمه تی خوم هیچ هی که وش و شهرواله که م رانه گری. چون نه و روزه حورمه تم زور بو خوم داده نا. ئاغه ی به مالم ههر نه ونه ی که دهستی پیم گه یشته. جاکوتامی. جا لیتی دام. له و نه جاتم بوو کاکه یشم چینیکی کوتام. له وان نه جاتم بوو چوم بو لای دایکم نه مه ئیشه لالا په نام بو برد، له ترسی ئاور که وتم به مارا. دایکیشم گرمی تیروپری کوتام که به هوزرکانه ده چووم. سه ره رای نه وگشته چه رمه سه ربیه وه خت بوو که وش و پاتوله که یشم لی بسیننه وه. به سه ر نه و گشته شه ق و کوته که یا که خواردبووم بو خوم نه نه گریام. قورم نه پیتوا بو که وش و شهرواله که م لیمی نه سیننو. نه و شه وه نه که وشه که م داکه ند، نه شهرواله که م. ههر که قه ره یشم نه که وتن نه ونه نه گریام و نه مقیژاند تا ازیان لی نه هیئام. نه وشه وه ته کبیریان کرد. وتیان با به رله لالا نه وئی، بی نیرینه

قوتواوخان باشتی فیئر بی بو خوی باشه. ناردمیانه لای مهلا مهولو له مزگهوتی مهلا زاهید. جا وهختی که دهرسی پی نهوتین خوی نوچیکی ئەدا. بهدهم وهنهوزو بایتیکی لی نهبووه، گورج دهستی نهکرد بهکوخین و یهک دوو قولقیینه ئەدا، که بهلی نهوه کوخهبووه تر نهبووه. خولاسه سهرتان نهئیشینم، ههرچی مهلا وتی من فیئر نهبووم. لهوی دهریان کردم. باوکم خستیمیه بهرکار، نهوه تا ئیسته کار نهکم. جا برا هوئی نهوهی هاتنی رهزاشام زور چاک له بیرماوه. ئەمه بهسهر هاتی من بوو له روزه موبارهکهدا. جا ئیسته هاتنی رهزاشا بو سهقر.

روی کرده میوانهکان:

- سهرم ئیشان... ئەری؟

بهم پرسیاره ویستی بزانیته باسهکهیان بهلاوه شیرین بووه یان نه. که ههر کهس له لای خو بهوه خواستیاری بیستنی پاشماوهی باسهکه بوو، بهتامه زوویی. بو نهوهی دانیشتون و چانیک بدن و پتر تامه زوویان بکات. ههموو بیدهنگ سهیری شهرفیان دهکرد. شهرفیه دهستی برد له تاقهکهی پشت سهریدا قوتویهکی بچووکی دهر هینا دهرهوه، درگاکهی کردهوه و لهسهر قورسییهکهی دانا. مجرییهکه پر بوو له جگه ره ی پیچراوهی یهک دهست. پیاوهکان دهستیان برد یهکی ته لیکیان هه لگرت. کردیان بهدهمنهکانیانا، شهرفیه خویشی دانهییکی داگیرساند. ههموویان لهدهمیاندا تامه تامه یان بهدووکه لهکهی دهکرد و پیتیان خوش و نهرم بوو. عهزیزه گتیر وتی:

- وه للا برا تووتنه کهی خوشه، پیاو پیتی تنگه نهفهس نابی.

قاسمی کووپه دووکه لهکهی له لووتی دهکرد وتی:

- نهونه جوان پیچراوه تو، پیاو ههر ههز نهکا بیکیشی.

میرزا مەحموو نهیتوانی بیکیشی وتی:

- من حهزم له تووتنی تونده، ئەمه زور نهرمه سینهم پیتی خهفه نه بی.

میرزا مەحموو جگه رکهی له بهردهم کا عهزیز دانا و تووتن و په ره کهی خوی دهرهینا و جگه ره بیکی پیچاوه. کاقاسم دیسان ئاوری داوه له کهریم. بهدانیشتنی کهریم به ته واوه تی عاجز بوو بوو. کا شهرفیه په ره ی داوه به قسه کهی وتی:

- جا قوربان ئەم بچووکه ی خوتان بو تان بیژی، شا له سالی ۱۳۰۷، حوکمی به ته واوی ئیداره کان کرد که ئەشی جلی فه رنگی له بهر بکن. سالی ۱۳۰۸ بوو، هات بو سهقر پیاوماقولان و گه وره پیاوانی سهقری چون به پیربه وه، گشتیان ئالم بهرده شتی که یله گه ما، لای قه لا کوشکه له - به دهست ئیشاره ی کرد و چه ناگه شی بهرده پیتشه وه. عهزیزه گتیر پیکه نی وتی: ئەو چیه هه تیو، چه ناگه تی له سهر دانه نیی. ئیژی هاله به رسکتا. کهس سهقری نییه تو نهوی. قسه کهو بکه. شهرفیه به پیکه نینه وه په ره ی داوه به قسه کهی - که قه ول وایه بیکه ن به ته یاره خانه. پیاوه کان ههموویان به ریز ویستان له وانه ره یسی نه زمییه، ره یس دوخان، هینی قه ن و شه کهر، مالییه، دوای نه وه موفتی سه درولعه له مای سهقری که نوما یه نده ی مه جلیس بوو. شیخ ره وفی زبایی کوری حاجی شیخ موسته فا.

دایه ته مین په ریه ناو قسه کهی:

- هیمهت و به ره که تی حازر بی.

شهرفیه په ره ی داوه به ناوه کان:

- ئەم شیخ ره وفه یه کهم کهس بوو که جلی په هله و بی کرده بهر خوی. ئیمام جومعه جه نابی شیخو ئیسلام. موسته فای کاته میور که ئیسته پیتی ئیژن ته میورزاده و چه ن که سیکی تریش بوون که له بیرم نییه - دهستیکی

هینا به دهم و لووتیا و توژیک چه ناگه‌ی خوراند - ئەها بیرم که و ته‌وه
ئاغه‌کانی سهرشیو، خوړخوړه و تیله‌کو و فهیزول‌لابه‌گی و چهن ناغیکی تر
هاتبوون. که ئەوشه‌وه باوکم و ئەوان ناوی گشتیان بردن، وه‌لی من ههر
ئهم چهن که سه‌م له‌بیر ماوه. ههر ئەوشه‌وه شییر و خوړشید له سه‌قز دامه‌زرا.
ئه‌لبه‌ت هه‌موویان چبوونه مال حاجی مه‌جیدی تاتایی.

که‌ریم په‌ریبه ناو قسه‌که‌ی وتی:

- ره‌زاشایش له‌وی خه‌وت؟

کا شه‌ریف بئ ئەوه‌ی روی تی بکات به نا‌قاییلی وتی:

- نازانم - ده‌ستی برد بو ژیر میتزه‌ره‌که‌ی سهری خوراند - جا قوریان
ئه‌مه‌ش سهر‌گوزه‌شتی من و ره‌زا شا ئا له‌و رۆژه‌ موپارکه‌دا. شتیکی تر که
له‌ بیرم چوو ههر ئەو رۆژه‌که‌ ره‌زا شا له سه‌قز بوو. کابراییک ژتیکی
کوشتبوو. کابراکه ناوی کا‌ه‌بیب بوو. ئیسته ژنه‌که‌ی بوچی کوشتبوو
که‌س نازانئ. ره‌زاشا هاوردی ئالم قه‌لای موسایانا ئیعدامی کرد.
حوکمی کرد تا سئ رۆژ ئەشی لاشه‌که‌ی به‌دارۆ بئ - ده‌ستی برده‌ به‌ر
پشتوتنه‌که‌ی ده‌ستمالیکی ده‌ره‌ینا، گرتی به‌به‌ر لووتیه‌وه و تی
دالووشی. قورگی پاک کرده‌وه و کردیه‌ تویی ده‌ستماله‌که. به‌رسمیالی پی
سپی و نایه‌وه به‌ر پشتوتنه‌که‌ی - با زۆریش کیشی نه‌هیرین. ورده‌ ورده
ئیمه‌ گه‌وره‌بووین و وه‌ک پئوی سه‌رمان کرد به‌هزار کونا. له‌ شاگرد
قاوه‌چییه‌تی و که‌بابی و که‌لویاوه بیگره‌ هه‌تا مسگه‌ری. ئاخری له‌ده‌س
مسگه‌ری و قون هه‌لسوراندن نه‌جاتم بوو چوم فیتری سه‌نعت بووم. بووم
به‌شاگرد قه‌نات لای حاجی ویسو له کاروانسه‌رای تازه‌وانچی. ئەو وه‌خته
قه‌زیبه‌ی کلاو په‌هله‌وی ده‌ستی پی کرد ئیمه نیمچه‌ جاهیل بووین.

دیسان قسه‌که‌یان پی برپه‌وه:

- ئیوه کئ بوون.

شه‌ریف رووی کرده قاسمی کوپه. کاقاسم که‌تیکی زله بوو. نیوشانی
باریک. سک و ناوقه‌دی ئەستوو. بالای به‌رز، سهری زل، میتزه‌ریکی
بچووکی ده‌به‌ست به‌سه‌ره‌وه، چاوی بچووک و بروی ته‌نک، لووتی زل و
یه‌ک دوو قووتی تیدا بوو، سمیالی هیتلیری، ده‌می زل و دیانه‌کانی
پیشه‌وه‌ی که ههر ئەوانه‌شی له‌ده‌مدا بوو درێژ و هاتبوون بو‌ پیشه‌وه.
گوشتی چه‌ناگه‌ی و کرکراگه‌ی به‌هۆی ئەوه‌ی که ملی کول بوو هاتبوو به‌سه‌ر
یقه‌ی که‌واکه‌یدا و دای پو‌شیبوو. قاسم ئیمشه‌وه به‌بۆنه‌ی که‌ریمه‌وه که
به‌رانبه‌ر گول جه‌مین دانیشتبوو ئازاری ده‌کیشا و دل پیسی ده‌کرد. له‌گه‌ل
ئوه‌ی که رووی له شه‌ریفه‌وه بوو، به‌لام ههر دزه‌ی نیگای ئەدا به‌که‌ریم
نه‌وا سه‌یری ژنه‌که‌ی بکات. که‌ریمیش به‌وه‌ی زانیبوو، خو‌ی لی ده‌پاراست.
له‌ راستیدا که‌ریم ئاگای له گول جه‌مین نه‌بوو. هۆی ئەوه‌ی که سه‌رنجی
به‌ره‌ولای گول جه‌مین چبوو، تماشا‌کانی کاقاسم بوو که به‌رده‌وام چاوی له
هه‌ردووکیانه‌وه بوو تا سه‌یری یه‌ک نه‌کن. به‌لام ئیسته که‌ریم به‌بی ئەوه‌ی
بییه‌ویت سه‌رنجی ده‌کشا به‌ره‌ولای گول جه‌مین. چهن جار به‌چاکی سه‌رنجی
دابوو، ئافره‌تیکی مندال‌کار به‌لام ره‌نگ ژن، له‌و ژنانه‌ بوو که خاوه‌نی
جوانییکی تایبه‌ته. جوانییکی ژنانه له ره‌فتار و قسه‌کردن و نگایدا هه‌یه
که خو‌کرد نییه‌ و له هه‌موو ژنه‌کانی تری جیای ده‌کرده‌وه. ههر بو‌یه که
ده‌رفه‌تیکی بو‌ ده‌ره‌خسا، گورج گو‌شه‌ی چاویکی پی ئەدا شه‌ریف وتی:

- برات بو‌ت بلئ، ئیمه ئەم سو‌ی فه‌تاحة حازریبه. عه‌لی ره‌حمه‌تی بوو
که پاتیلی چوار قولفی پیدا رژا و کوشتی. کامینه، مه‌حموو هه‌لاجی
ره‌حمه‌تی و دانیکی تر که له‌گه‌ل مه‌لا موسته‌فای بارزانی رۆیی بو‌ ئاراس.

خامه‌حسووم له‌به‌ر خو‌یه‌وه ده‌گریا یه‌ک تو‌ز ده‌نگی گریانه‌که‌ی به‌رزتر

کردهوه و سهرنجی هه موویانی به ره ولای خۆی پاکیشا. سه ری هه له هیتنا و رووی کرده پیاوه کان وتی:

- یا خوا منی بزم. پیاوی ناو پیاوان بوو، دا بزانه چهن جیگه گی له ناو پیاوه کاندای خالییه.

هه موو دلایان دایه وه دایه وه و به ژنیکی له خۆ بوورد و ناویان برد که چهن ساله به بیوه ژن کۆشی دانیشته به لای ته نیا کوره که یه وه. که ریم که چاوی به گریانه که ی دایکی که وت که باوکی ده لاوتینسته وه ههستی به ههستی کرده وه. ههستی کرد که نه بچ ملی بنیت به لاره وه و به دامای دابنیشی. نه م گریانه ی خامه حسووم هیچ پیوه ندیی به یاد کردنی شو که یه وه نه بوو. خه لکی گه ره ک هه موو له بیران بوو که له گه ل شو که ی چۆن نه جوو لایه وه. له ناو گه ره کدا بوو به قاو، که نه یانوت، ئاخری نه م هه تیوه به دبه خته ی به دیقه وه کوشت. خامه حسووم به وره فتاره ی که سه ره له شه وی کاشه ریف له گه ل خۆی و کوره که ی کرد بووی، ههستی به دا به زین وتیک شکاندنیک نه کرد و بوو بوو به کۆسپیک له ده روونیدا. ئیسته ش که نه م ده رفه ته دهستی دابوو ده یویست به م گریانه نه و ریز و حورمه تی که له دهستی دابوو به تاییه ت هینی کوره که ی زیندووی بکاته وه تا نیشانی بدات، چ هاوسه ریکی به نه مه گ و چ دایکیکی جگه رسۆزه، که نه مانه بکاته کیشانه یه ک بو مه زنه کردنی کوره که ی. میرزا مه حمو و هک پیاویکی دنیادیده ی دیندار به ده نگیکی توژیک بهرز و عاقلانه دهستی کرد به قسه کردن:

- گریانی ناوی... گریانی ناوی خامه حسووم، بوچی نه گری. نه ی نه گه ره وه ک خاتوو خیتلای خیتانم زه لیل بوو بووایه و کاسه ت دایه ته ژیری چیت نه کرد؟

هه موو قسه که یان سه مانده و خامه حسووم به دهم گریانه وه وتی:

- خوا به ره حم و که ره می خۆی رزگاری بکات.

میرزا مه حمو و چوار میلکانه دانیشته، په نجه ی لیک قولف کرد. سه ری داخست و له ژیره وه سهیری خامه حسوومی ده کرد، وتی:

- خوا که ریمی کورت سلامه ت کا، شکور بو خوا وه جاخی روژنه و کوری شیرین و کارکه ری له شوین به جی ماوه. مال و دوکانه که ی برا و برازا ته پ ناده نه سه ری. نه ویش په نا به خوا سه ره و سامان نه گری و نه روات به لای کاریه وه و توژیش نه شی له فکری خۆتایی.

خامه حسووم خۆی قیت کرده وه و چاوه کانی سه ری، لوتی پاک کرده وه و ساوی به لای دایه نه که یدا وتی:

- به خوا ته وای دل خۆشییه که ی منیش هه ره نه م ته نیا چۆله که یه. خوا بکا جه رگم پی نه سووتی و داو دامه زراو بی. نه چیته جیگه ییک بیژن کوری خۆبه تی تاریفی نه کا. له خوا به زیاو بی هه رچی که سه تاریفی نه کا. خوا نه یسینت له گه ل منالی مسولمانان. به خوا نه ونه کاسبه. دهس و چاوپاک، بی عه مه ل، دنیای پی بسپییره. - له جوابی رینماییه کانی میرزا مه حمو ودا دوعای به خیری بو کرد - خوا نه جری چاکه و باته وه له م دنیا و له و دنیا و نه پیاوی خاسی.

هه موو مال ناوایی میرزا مه حموویان کرد و دوعای به خیریشیان بو خاتوو خیتلان کرد. عه زیزه گپ زۆر به هیتواشی وتی:

- نه ری به خوا، به ره حمه ت بی مه حمو و پیاوی خاس بوو. خوا ره حم به خاتوو خیتلان بکا. نه میش موباره ک کات به قه دهم خیری.

میرزا مه حمو و بیده نگی لی هاورد. خامه حسووم خیتسه ییکی کرد له عه زیزه گپ و له بهر خۆیه وه وتی:

- نه یه رو ناله له لم که ره پیاو... خۆ ناگای له ده می خۆی نییه... بیژه نه وه بو نامری رفیقی تو حه وت کفنی زه رد کرده... نه وه مه حمو و حه وت

ساله مرده و تو رفیقی باوکی ئهوی گو بهقهوری باوکت که ره پیاو. ئهوه ئیژی چی... خو ئاگای له دهمی خۆی نییه.

سایه بیدهنگی کشا بهسه ره موویاندا، پیاوهکان بزه نیشته سه ره لیویان و ژنه کانیش که وتنه قوته قوت. سوئی فه تاح و کاشه ریف سه بری یه کیان ده کرد. سه رنجه کان هه موو گه راوه سه ره عه زیزه گپیر. قاسمی کووپه گورج سه ری قسه ی دامه زرانده وتی:

- ده ی برا ناوبرده ی که بازانین کئی بوو چوو بو ئاراس.

میرزا مه حموویش ته زبیه که ی ده ست به ده ست کرد و قورگی پاک کرده وه، ده ستیکی هینا به ده م و سمیلدا و جگه ره بیکی کرد به ده منه که یدا و ناوی به لای ده میه وه وتی:

- ئه ری برا با بزانی کئی بوو.

شه ریف منه نگ بوو بوو. هه رچی ده کرد باسه که ی بو کووه نه ده بوو. سه ری باسه که ی له ده ست ده رچوو بوو. سه بریکی دانیشتوانی کرد. ئه مجار برپیک سه بری کاقاسم و سوئی فه تاحی کرد و پیبیان پیکه نی. بئ ئه وه ی بشیه ویت که وتبووه سه ره خامه حسووم و به رویدا پیده که نی. خامه حسووم سه ری هه لبری وتی:

- ئه وه به چی پیده که نی شه ریفه شه نگه.

خاتو امین خیسسه یه کی کرد خامه حسووم. کا شه ریف که وتنه به ره گه مارۆمی پرسیاره که ی، نه یتوانی خۆی لئ ده ربا ز بکات و پرووی لئ هه لبری وتی:

- وه لّاه ی هه رچی سه بری قاسم و فه تاح ئه که م به م قه دو بالا و میزه رو پیکه نینم دیت.

سوئی فه تاح سه بریکی راوه شانده وتی:

- حه ی... حه ی... به خوا جوانه ته واومان کرد.

شه ریف به پیکه نینه وه وتی:

- راستییه که ی فه تاح به م میزه ره و بالاوؤ که له پال قاسم دانیشته له بووخچه ی ژنی توؤراو ئه چی له پال یه غانه که ی داينا بئ.

سوئی فه تاح سه بریکی راوه شانده و به پیکه نینه وه وتی:

- های ترچیو... شیرچیو... له م بئ مزه ره تییه. ئیسته نه مانزانی کاقاسم ژنه که یه یان یه غانه که ؟

هه موو به پیکه نینه وه سه بری کاقاسم و سوئی فه تاحیان کرد که به س میزه ره که ی دیار بوو. خامه حسووم توؤزیک به رز پیکه نی. گوئ جه مین به یۆنه ی ئاو ردانه وه به لای خامه حسوومدا سه بریکی که رمی کرد. کاقاسم چاوی له که ریم هه لئه ده بری. خیسسه ی لئ ده کرد و له به ره خۆیه وه جنیوی بئ ئه دا:

- دایکه که ت وا لئ که م، ئه گه ره دوای باوکه گۆریه گۆره که ت نه مه یشته یه خانمی دایکت کویره وه ری بکیشی و چاو له به رم بکردایه تی ئیسته مله قوتیت نه ده کرد و زبته ی چاوت نه ده هات.

که ریم له ژیر زه ختی نگای کاقاسمدا چاوی هه لئه ده بری و به فروزه اتبوو. سه ری برده په ناگوئی سدیقه وه به گوئییدا چریاندى:

- من هه ره که م برۆم، کارم هه یه.

سدیق له ژیر لچه وه وتی:

- بو کوئی؟!... تازه خه ربکه مه جلیسه که خوش ئه ویت.

- حه زنا که م دانیشم.

- بوؤ!؟

- برۆم باشته، دواخری پیت ئیترم.

- دهی باشه چۆن خواحافیزی نه کهی؟!

- خواحافیزی ناویت.

- هه رگا وایه سه ورکه با مال حاجی فه یزه بێن جا برۆ. ئەو وهخته کهس شک ناکا. کا شریف باسه کهی دامه زانده وه وتی:

- ئەوه چهن سالیکه لای حاجی ویسوی قه نات شاگردم. تازه چاو و گویم کرابوو و نیمچه جاهیل بووم. ده ور بهری خۆم ئەدی. به قه ولی وتوان که وتیوممه گوئی قوته و کلکه سوتی. - چاوی گیرا به لای کوره کانیدا - به بالا هه به قه ی ساله بووم. - ساله سه یرتکی پر له شانازی دانیش توانی کرد و به پیتکه نینه وه رووی کرده کاکه ی و به سه ر که وتویی که باوکم به قه ی من بووه - له ناوگوزه ر مقومقویتیک په یدا بوو که ژنیک له کاروانسه رای چوار قاپییو دیته گوزه ری خه یاته کان، له ویوو دیته گوزه ری ئیمه و له کاروانسه رای تازه وانچی دائه گه ری بو به رحه مامی حایساله. هه رچیش ئەهات پیاهه کانی گوزه ر گشتیان ئەهاتنه به ر درگای دوکانه کانیان تا ئەو ژنه ته شریفی به خیری ئەرویشته. ژن چی، دومیتر بالا، درشت و قه له و. دوکاندارتیکیش که ناگای لی نه بووایه دوکانداره کان گورج ناگاداریان ئەکرده وه. سه عه مسگه ر و مینه جو لا ناوی په له هه وریان لی نابوو. ئیتر هه ر له گوزه را ناوی هه ور به ریایه گشتیان ده رنه که وتن له گشتیان په رو شتر و تامه زرۆتر بو دیتنی ئەو خانمه حاجی ویسوی ئیمه بوو. مینه جو لا و مه حموی ته قه ل به حاجی ویسویان زانی. هه ر تا ونه تا ویتیک به ده نگی به رز قاویان ئەکرد کوره هه ور و هه لایه. حاجیش شیربنکاری به ده ستۆ بوو بووایه دایته ناو هه لته هاته به ر دریا. که ئەیدی هیچ خه به رتیک نییه دوو جینیوی مزی ئەدا. ویرای جینیوه کان دووکانداره کان ئەیاندا له قاقای پیکه نین. - سه یرتکی میوانه کانی کرد - جا عه رزی ناغای خۆم بکه م، قه دیم و

عه یامان چارشیتو وه ک هینی ئیسته نه بوو. بی ئالینه خۆبان و له کراسه که یان ته نکتر بی و ئاوه لکراسه که یان به ده رو بی. چارشیتیو ئەوده م پیتیان ده وت عه با. که هه ردوو قۆلیان لی ئی ئەهاته ده ره وه، له به ر سکایان له ژیر عه با که وه به دوو په لکه گری ئەدریا. هه رو هه دوو په لکه شی بوو له پشت سه ریانتۆ گرییان ئەدا و له به ر ته ویلیان توند ئەکرد. روو به ندیکیشیان به به ر روویاندا به ر ئەدا وه. که ئەو به حه زی خۆی سه یری خه لکی ئەکرده وه لی کهس ئەوی نه ئەدی. - ئەوه ی که باسی ده کرد به ده ست هه مووی ئەدا - ئەوده م ئەم ژنه هه رچی به اتایه بو بازار ئەگه ر سه عه مسگه ر ته قه ی نه هاتایه ده نگی له م سه ر تا ئەوسه ری گوزه ر ده بیسترا. هه رچی به اتایه و ئەو کاری بکر دایه کۆلی باوکیان ده ر ئەهاورد. ژنه قوربان خۆی رانه دا و می شتیک میوانی نه بوو. حاجی ویسو به ته قه ی پیلا وه کانی ئەوت ده رکه وه هاتم. ئەمه...

عه زیزه گیر په ربیبه ناو قسه که ی وتی:

- ده ی باشه هه تیو که م تامه و لامه ی به رو، ئاو زا ده مان، له سه ر چی ئەرو ی.

شه ریف به گالته وه سه یری کرد وتی:

- تو هه تیوه دوا بر او ه سه یرتکی خۆت بکه، بزانه بو ئەوه ئەبی ئاو بزیته ده مت.

عه زیزه گیر پیاویتی دریتی باریکه بوو. لاقیتی گۆج و کول. له گه ل هه ر هه نگاویتیک که هه لی ده گرت، ده بوو سمتی بسوورپینی و قچه شه له که ی به ده ست هه لبرگی و فرتی بدات بو پیشه وه. په نگ و رووی هاو لای و چاویکی تانه ی له سه ر بوو. هه موو جاریک به خۆی ده وت: «خوا تۆیه لی قو ری فردا، وتی ئەمه یش عه زیز». عه زیز سه یرتکی شه ریفی کرد. گه رچی له دل ه وه قسه که ی بی ناخۆش بوو، به لام نه یگرته خۆی وتی:

- جا ئەو قسەيە ھەتتو، من خۆم گێرم خۆ دلم گێر نيبه.

شەریف بەجۆرێک لە ھەولێ ئەو دا بوو کە بيسەلمینى مەبەستى خرابى نەبوو بەس لە زارى دەرچوو، بەلام نەیتوانى. ناعیلاج رووی کردە ژنەکەى وتى:

- ئەرى ئافرەت مال حاجى فەيزە بۆچى نەھاتن!؟

خاتوامين بەحورمەتەو ھەسەرى کرد، وتى:

- ھېشتە ئەو ھەولێ شەو، پەيا ئەبن ئیستە.

ھەموو لە پەژارەى کاعەزیزدا بوون. لە دلێشەو ھەو ھەو بۆرە قینێکیان لە کاشەریف ھەلگرتبوو. نگاکان بەگشتى لەسەر کاعەزیز و خاتەمینی ژنی دەگەرا و لە پڕ سەیری کاشەریفیان دەکرد. کە خۆی لە چاوەکان دەشاردەو، کاعەزیز ئەو ھەو ھەو دەزانی کە زەوقى شەونشینى و داستانەکەى گرتوویەتى و لە دلێو ھەو ئەم قسەى نەکردوو. بەلام بەبێ ئەو ھەو ھەو بێو ھەو بەخەفەت لە دلێدا، بېگومان بەھۆی پەژارەى دەورو ھەو ھەو کانی ھەو ھەو کە کارى لەسەر نەمیش کردبوو. سۆی فەتاح ھەستى بەپەژارەکەى شەریف کردبوو. دەبوست یارمەتییى بەدات و لەم گەرفتە دەربازى بەکات. ویستى سەرى قسە دامەزێنێ کە لە پڕ دەنگى درگا ھەموویانى راپلەکاند و ئەو تارمایی پەژارە و کەسەرى لەسەر لابردن. سدیق کرژ چوو بەدەم تەقەکەو. پاش تۆزێک تەپەى پای حاجى فەيزە کە لە پیلکانەکان سەردەکەوت لەگەڵ بڕێک وشەى تر دەھاتە گوی، کە بەھۆى شەکەتى و ماندووییى چاک بەرگوى نەدەکەوتن. دەنگەکان نزیك بوونەو و درگای ژوورە کرایەو. رووناکییى چراتۆرێک لە پیش میوانەکانەو ھاتە ژوورەو و ژوورەکەى بەتەواوی رووناک کردەو. نەجیبە خانى ژنى حاجى بەدواییدا ھاتە ژوورەو، ھەوايێکی ساردیان لەگەڵ خۆیان ھینا ژوورەو کە بەلووتى ھەموویان خۆش بوو. کەریم لەشان نەجیبە خانەو ھەو خۆی دەرباز کرد. خامەحسووم چاوی

لەگەڵ کەریم رویشتە دەروو و درگا کە لەبەر چاویدا بەسترا. حاجى چراکەى لە گوشەى قورسییە کە دانا و بەدەم ریتو ھەو چاک و چۆنیى لە ھەموان کرد. چوو ژوور کاشەریفەو ھەو دا بنیشى. عەزیزە گێر وتى:

- برا حاجى خوا راستە و خۆشى لە راست دیت. ئەم لەبەر ھەستانەى ئیمە بۆ تۆ نەبوو، بەحورمەتى چراتۆرەکەت بوو. خۆت بچۆ سەر قورسیە کە و چراکەت بنیترە ژوورى گشتمانەو.

ھەموو بەپێکە نینەو ھەو دانیشتن. حاجى فەيزە مێزەرەکەى بەفرى پیتو ھەو. لە سەرى داگرت و خۆی کرد بەژێر لیفە کەدا. ھەموو دیسان بەخیر ھاتنى یەکیان کردەو، کاشەریف بەھاتنى حاجى فەيزە پشوو پیتو پیتا ھاتەو و باسەکەى لە مێشکیدا کو کردەو. نەجیبە خانم لە ژور ژنەکانەو ھەو دانیشتیو لە پال گول جەمینەو. سدیق ھاتە ژوورەو، گول جەمین چاوەروانى کەریم بوو بێتە ژوورەو بەلام درگا پیتو دراو سدیق لە جیگەى خۆیدا دانیشت. کاشەریف قورگی پاک کردەو، ویستى بچیتەو ھەو سەر باسەکەى. بەلام ھېشتە چاک و چۆنى ژنان تەواو نەبوو. سۆی فەتاح بەتوورەبى دەنگى دان:

- ئەرى سلاو و بەخیر ھاتنى ئەونەى گەرەکە؟

خامەحسووم لیتی ھەلقرا وتى:

- خۆ بنیادەم نەیناسى زاوری ئەچى.

کاشەریف کرژ سەرى قسەکەى دامەزرانە وتى:

- بەلى... لیترە داووین کە پەلەھەو ھەو ھەو بەھاتایە، تەواوی بازارى دەھاتنە سەرى. دوکاندارەکان دۆعادۆعیان بوو کە بەشکەم چارشیو ھەو بەکرتەو ھەو دەم و چاوی دەر بەکەو. ئەم چەتسو ھەو ھەو خۆی ئەپیتو چاوە بایش زەفەرى پیت نەدەبرد. کە دى خەلکی گوزەر گشتیان سەرى ئەکەن چوار ھیندە لەخۆی بابی بوو. ئەم جار کە زانیی خەلک پیتی ئەلین پەلە

هه‌ور، دوو سێ ههفته جارێک که دههات بۆ بازار ئەمجار به‌دوو مانگیش
ده‌رنه‌ده‌که‌وت. بگره‌ دره‌نگتریش. کاکه‌ په‌له‌هه‌ور بوو وا دهر ئەکه‌وت.

شه‌ریف سه‌یرێکی دانیش‌توانی کرد، دی که‌ریم دیارنیه‌یه. سه‌یرێکی ناو
پیاوه‌کانی کرد و بۆی گه‌را، له‌م کاته‌دا کاقاسم ئاوری داوه‌ بۆ جیگا‌که‌ی
که‌ریم، رووی کرده‌ سدیق:

- سدیق گیان ئه‌ی که‌ریم کوا؟

- زۆرم پێ وت دانیشیت، دانه‌نیش‌ت.

کاقاسم به‌م جوابه‌ی که‌ریم به‌ئه‌رخه‌یانی که‌وته‌ سه‌رشان و شانی دادا سه‌ر
بالنجه‌کانی پشتی و رووی کرده‌ کاشه‌ریف. خاتوامین ده‌ورێک چای تری
هێنا. سدیق چایه‌که‌ی گێپرا. گول جهمین له‌گه‌ڵ نه‌جیه‌ خانم که‌وتبوونه
چرپه‌ و شانی کردبووه‌ هه‌وه‌که‌ی. خاتونازنه‌ین شانی توند کرد له
مێرده‌که‌ی. نه‌جیه‌ خانم چاییه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه‌ و به‌ئه‌سپایی وتی:

- وه‌زعتان چۆنه‌، پیا‌تانا ئەگات؟

گول جهمین ئاو‌رێکی داوه‌ به‌لای هه‌وه‌که‌یدا و سه‌ری نزیک کرده‌وه‌ له
نه‌جیه‌ خانم وتی:

- ئەگه‌ر ئەم کوله‌ فیتنه‌ واز بێنێ، باشه‌ خراپ نییه‌.

نه‌جیه‌ خانم چه‌ی قسه‌که‌ی په‌یدا کرد وتی:

- ئاخ‌ر خوشکه‌ گیان ئه‌ویش گوناچه‌. چه‌ن ساڵ به‌ کوێره‌وه‌ری و نه‌داری
مالی ناوه‌ به‌یه‌کوێ نێسته‌ تۆ هاتی بووی به‌ شه‌ریکه‌ به‌شی هه‌یج. سه‌به‌ی روژ
منالیکیش بیری، جیگه‌ی پێ لێژ ئه‌وێت.

گول جهمین هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا وتی:

- تۆ خوا خوشکه‌ گیان منالی چی. - یه‌خه‌ی خۆی گرت و رووی کرده‌

ئاسمان و سینگی خۆی کوتا - ئۆه‌ خوا نه‌کا. تۆ چوزانی من چیم کیشا
خوشکه‌. چیم به‌سه‌ر هاته‌. هه‌تا منداڵ بوو ئاگام له‌دنیا نه‌بوو. هه‌ر که
پێگه‌یشتم مال گری گرت و دایک و باوک بوون به‌کوێله‌. چوومه‌ قون برا و
براژن. چیم نه‌کیشا. چه‌نی داواکاری باشم بوو. کاکم ئه‌بیوت ناتده‌م
به‌که‌سه‌یک له‌ خۆم زیاتر بێت. ئه‌شی بتده‌م به‌که‌سه‌یک بێته‌ سلام کارم نه‌ک
بچمه‌ سلام کاری. تا ئاخ‌ری ئەم که‌نوه‌یان دۆزیۆ که‌ هه‌ر قه‌ومی ژنه‌که‌ی
بۆ منیان پێ دا.

نه‌جیه‌ خانم به‌شوێن شتی‌کدا ئەگه‌را که‌ خۆشی نه‌یده‌زانی چیه‌یه. به‌لام
زۆر پێی خوشبوو سه‌ر له‌ ناوه‌خنی ژبانی ئەم ژنه‌ده‌ر به‌پێنێ و توێکله‌که‌ی
ده‌ریخات. سه‌یرێکی روخساری گول جهمینی کرد و زیاتر له‌وه‌ خۆی
به‌باسه‌که‌وه‌ ماندوو نه‌کرد وتی:

- خۆ ره‌نگت له‌وه‌ ئه‌چی سکت بێ. بزچی وا ئیترێ کچی، خوا لیت
نه‌ببسته‌ی، ژن هه‌ر به‌منداڵه‌وه‌ دلێ دانه‌سه‌کنی.

گول جهمین بزیک نیشته‌ سه‌ر لێوی و ده‌ستی هێنا به‌سکی‌دا و
به‌شه‌رمه‌وه‌ سه‌یری نه‌جیه‌ خانمی کرد. وتی:

- نه‌وه‌للا سکم نییه‌. قه‌دیمی ئیژن تیربات له‌ پال ژن، نه‌ک پیر بێته‌ پال
ژن.

خامه‌حسووم گوئی هه‌ل‌خستبوو تا به‌شکم شتی‌ک له‌ قسه‌ی ئەم دوانه
تی بگات. به‌لام به‌هۆی دووره‌ ده‌ستی له‌ سرته‌کانیان هه‌یج حالی نه‌ده‌بوو.
به‌لام گرتبوونیه‌ ژیر چاودیریی خۆی و چاوی لێ هه‌ل‌نه‌ده‌برین. خاتوامین
که‌شه‌فه‌که‌ی دا به‌ده‌ست سه‌له‌وه‌ تا پیا‌له‌کان کو‌بکاته‌وه‌. سه‌له‌
ئیسکانه‌کانی به‌رده‌می خپ کرده‌وه‌. ئه‌وه‌شی که‌ له‌ دوورتره‌وه‌ بوو هه‌ستا
سه‌ر چۆک و خۆی به‌سه‌ر قورسییه‌که‌دا درێژ کرده‌وه‌ تا ده‌ستی پێیان
بگات. دایکی له‌لاوه‌ سخورتمه‌ییکی تیوه‌ژنه‌د که‌ عه‌یبه‌ واکۆی مه‌که‌رو.

به لآم ساله گوتی نه دایه و خوئی کیتشا بو بهری ژووروی قورسییه که. دهستی نه یگه ییشی. توژیکی تر خوئی کیتشابو بهری ژووروی قورسییه که. دهستی نه یگه ییشتی. توژیکی تر خوئی کیتشاوه. میرزا مهحمو ئیسکانه کهی خوئی بو برده پیشه وه. ساله هرکه دهستی دایه ئیسکانه که دهنگیکی نامو، سهرنجی هه موویانی بهرهلای ساله راکیتشا. بیدهنگ به پیکه نینه وه لییان دهروانی. ساله بهچوکدا له سهر جیگه کهی خوئی دانیشت، دهمی داچه قاندبوو، سهری نابوو به لاره وه. بهماتی سهریکی هه موویانی کرد. زیاتر له هه موویان سهری گول جهمینی ده کرد که دهستی کردبوو به ده میدا و سهری نخون کردبوو به ناو سینگیدا و مرقی لی ددها. چاو له گول جهمین هه لده گری و پال ته دات به دیواره که وه، چوار میلکانه داده نیشت. رهنگی تیک دهچیت. ئارهق ده نیشتته سهر ته ویلی و نهرمه بزیک ده زیتته سهر لیوی. سهری پیاوه کان دهکات له ژیره وه. به چاو پیکه وتنیان ههست به شه رمه زاری دهکات و لچی هه لده قورتاند. که دهگات به ژنه کان لچی که کوئی کردبوو وه بو گریان نه پشکوئی و بزه ده نیشتته سهر لیوی به لآم ئاویتته به شه رمیکی شاراره. ژنه کان لیویان به زور پیکه وه نوسانووه و دیانه کروژهبان پی که وتوو. ساله له لاره ئاور له دایکی ته داتوه، به سه برکردنی دایکی لیوی له بهین بزه و کوکردنه وه بو گریان ده مینیتته وه. کاعه زیز سهریکی ساله نهکات و نه لیت:

- سهره و خیریت ئیشاللا، خیری پیوه بی.

کاشه ریف نه لیت:

- هیچ نیبه سهرمای بووه.

کاقاسم نه لیت:

- جا بوچی نه گهر که سی سهرمای بووی حساب نیبه.

میرزا مهحمو روو نهکات که کاحه مهسهن، نه لیت:

- شتیکم له دلا بوو به یانی بیکه م، به زنه بوو سهرهات.

کاقاسم شانیکی ژهند له خانازه نینه وه که کهم پی بکه نی. کاعه زیز جگه ره بیکی داگیرساند. سوئی فه تاح وتی:

- سه برکه باو کم سه بر. نه م سه بره بی حیکمته نیبه.

یهک دو وقسه ی تر ده کری. ژنه کان خوئی پی راگیرناکری و نه دهن له قاقای پیکه نین و گیانیکی تازه ده به خشن به هه وای تاساوی ژوره که. پیاوه کان خوئی راگرتوو و پی ناکه نن. ژنه کان سهریان کردبوو به یه کدا. له ژیره وه دهست یان گوشتی روو سه ریه که یان ده خنی به ده میاندا تا دهنگیان به رزنه بیته وه. پهیتا پهیتا چاویان دهسری. ساله سهری هه روا به لاره وه بوو. ده داچه قاو، زمانی تا بهر لیوی هاتبوو. تاویک دهیساوی به لیوی سه ره ویدا و له گوشتی بیک له زاری داده نا. سدیق که تازه خوئی به پیاو ده زانی لاسایی پیاوه کانی کرده وه و پی نه ده که نیا. ژنه کان هیدی بوونه وه. به لآم سهریان هه لته ده بری. سدیق شانیکی ناله ساله وه که بچیتته ده ره وه. ساله به هیواشی خوئی باریک کرده وه و درگاکه ی له پشت سهری خوئی بهست. پاش توژیکی دهنگی قاقای فاتم له ژووروی به ردهست به رزبووه وه. ویرای نه ژنه کان دهنگیان هه لبری و دایان له قاقای پیکه نین. درگا کرایه وه و فاتم هاته ژوره وه و له جیگه که ی ساله دا دانیشت. کاعه زیز به پیکه نینه وه رووی کرده میرزا مهحمو وتی:

- وتیان سه برکه... سه بر. نه م سه بره بی حیکمته نیبه. نه وه جیگه خالیانه شی به جیگه هات.

که حه مهسهن به لفکه ی میزه ره که ی زاری سری و خوئی قیت کرده وه وتی:

- نه لی وه لآ جیگه ی خالی بوو، خالی نه وی.

کاشه‌ریف نهرمه بزیک نیشته سهر لیتی و به‌دهنگی به‌رز چوووه سهر
باسه‌کی:

- جا ئا لیره‌دا بووین - چاوئیکی به‌ناو میوانه‌کاندا گیترا و سهرنجی
همه‌موویانی به‌ره‌ولای خوی راکیشا - خانازداری کیسه‌کیش ته‌چیت بو
دووکانی ته‌قل. سه‌عه مسگر و دراوسیکان هه‌رکام به‌بیانوییک ته‌چن
بۆلای جا ئەم ته‌زهی که‌باسی ته‌که‌م مه‌حموی ره‌حمه‌تی بو گیتراومه‌تو
که‌لای ته‌قل کاری نه‌کرد. خانازار به‌کامه‌حمو ته‌لایت: ته‌ری ئەم سه‌گ و
تولانه بوچی ئاوا ده‌وریان داوم. ته‌وانیش به‌بی سئ و دوو ناو‌نیشانی
په‌له‌هه‌وری بو هه‌له‌ده‌ن. ته‌یشترن هه‌ره‌کمانه بزاین جوانه یان ناشیرینه ،
هه‌ر ته‌ونه خانازار ئیتریت ئیوه ماله‌که‌ی په‌یدا بکه‌ن باقیه‌که‌ی بو من.
خواراسان بو سبجیا هات بو بازار.

حاجی ویسو منی کرده مه‌ئمووری ژنه و که‌وتمه شوینی. چوو بو گوزه‌ری
حایسه‌له له ته‌نگه‌به‌ریه‌که‌ی دووکانی گه‌په‌خۆرۆ لای دا و چوو بۆ لای
چه‌مو، دیسان له‌و دیوۆ هه‌لگه‌را چوو بۆ لای مال مه‌نسوری موساییو.
ئیسسه ته‌مینه له‌ کویدايه خوی کرد به‌مالا. ته‌و ماله دوو درگای هه‌په ،
په‌کیان دپته‌وه سهر خیابان، ته‌و وه‌خته ته‌هاتو به‌ر کاروانسه‌رای چوار
قاپی که‌ ئیسسه رووخاندویانه و کردوویانه به‌م فه‌له‌که . - ده‌ستی له
ته‌ژنوی هه‌لپیکا و پالی داوه - سهرتان نه‌ئیشینم ته‌و چوووه مالو و من
به‌به‌ر جای خانه‌که‌ی ره‌سولی حه‌په‌که هه‌لگه‌رام و هاتو بو دوکان.
ناو‌نیشانه‌که‌م دا به‌حاجی ویسو. حاجی ویسو به‌وه‌ش قاییل نه‌بوو، ئیواره
که‌ دوکامان به‌ست، له‌گه‌ل خوی برده‌می تا ماله‌که‌ی پیشان بده‌م. خانازار
پاش چه‌ن رۆژیک هات بو بازار، حاجی ویسو بانگی کرده دوکان،
دراوسیکان هه‌موویان له‌ده‌وری کو بوونو. خانازار وتی: ته‌و خانم ناوی
زلیخایه و کچی مال فلان که‌سه. هیشته کچیشه، وه‌لی چه‌ن به‌بالا

که‌له‌گه‌ت و ریکوییکه، ته‌ونه‌ش به‌ره‌نگ ناشیرینه، ئیتر هه‌چ نالیم،
ته‌لبه‌و ته‌وه‌یش بیترم چون کچ بوو خانازار ناوی برد، ئەم ژنه زۆر به‌ناموس
و عاقل و جیگه‌ باور بوو. دل‌تان نه‌چیتسه جیگه‌بییک خوی نه‌کرده
ئیمان‌تان زایه‌بی. بیینه‌وه سهر باسه‌که‌ی خۆمان. پیاهه‌کان له‌ناو خۆیاندا
بۆله‌بۆلیان ده‌ست پچ کرد که‌ خانازار راس ناکات. له‌ حاجی وایه ئەم
ئافره‌ته زۆر جوانه و خاتره‌م خانازار دایناوه بو قه‌م و که‌سیکی خوی.
ته‌وه‌شی ته‌زانی خانازار که‌سی نه‌بوو. هه‌موو بلاوه‌یان کرد. پاش تۆزیک
سه‌عه مسگر و مه‌حمو ته‌قل هاتو بۆ لای حاجی. حاجی وتی: «به‌خوا
براییم وانه‌وی ئەم ژنه راس کات حه‌تمین دایناوه بو که‌سیک و راسپارده
کراوه. سه‌عه و مه‌حمو سه‌یری یه‌ک ته‌که‌ن. مه‌حمو چاوئیک له‌ سه‌عی
دائه‌گریت و ته‌لایت: «وه‌للاهی برا تو راس ته‌که‌ی، جاریکیان له‌ دووکانی
ئیمه وتی به‌شوین کچیکی جوان و ریکوییکدا ته‌گه‌رم، دایک و
خوشکه‌که‌ی رایان سپاردوم. ته‌مجار سه‌عه مسگر وتی: «حه‌تمه‌ن
هه‌رچیش ته‌گه‌ری به‌ر چاوی ناکه‌ویت. بریکی تر قسه‌ ته‌که‌ن و ته‌رۆن.
حاجی له‌ پشت ده‌خه‌که‌ی دانیشته. خه‌فه‌تبار و مه‌لول هه‌موو رۆژیکیش
کامه‌حمو و کاسه‌عی ته‌هاتن بۆ لای. سه‌عی ته‌بیوت بیه‌پیره. مه‌حمو
ته‌بیوت مه‌بیه‌پیره. نه‌که‌ی کاری وابکه‌ی. به‌قسه‌ی من بکه‌ له‌بیر خۆتی
به‌ره‌وه باشترین کاره. بو به‌یانی سه‌عی ته‌بیوت نه‌که‌ی کاری وا بکه‌ی.
ئاوروتان ته‌چی له‌ خوا به‌زیاو بی ژنه‌که‌ی خۆت چیه‌تی. بو به‌یانی
کامه‌حمو ته‌بیوت کوره بچو بیه‌پیره، سووکه ماریکی بخه‌سه‌ر، کئ
چوزانیت، دنیا هه‌ر ئەم دوو رۆژه‌یه. ته‌وه چیه‌ له‌ مالو به‌ستوته‌وه. ئەم
دیله‌شپه. حه‌یف نییه‌ نان به‌شتی وابه‌ی. ئەم جووته هه‌موو رۆژیک ته‌مه
کاریان بوو ته‌هاتن بو جه‌سته‌ی حاجی. ئەم ته‌بیوت بیه‌پیره. حاجی ته‌بیوت
ته‌بیهرم. ته‌و ته‌بیوت مه‌بیه‌پیره. ته‌بیوت: نه، نایه‌پهرم، سهر چۆن له‌ خۆم
ئه‌شه‌وینم. ته‌وه‌یش بیترم حاجی زۆر بکی زۆر له‌ ژنه‌که‌ی ته‌ترسا. چون

ته‌واوی ملّک و مالّه‌که‌ی هینی مالّه‌باوکی ژنه‌که‌ی بوو. ژنه‌که‌ی شیئی
 ئامۆزای خوئی بوو. ئەم ژنه‌ش که هینابووی قه‌یره کچیک بوو، به‌و جوۆره‌ی
 که من بیستبووم دلّ و دلّخوازی خوئی بوووه به‌جوانی پیتیان نه‌دا. حاجی
 زینبیش قسه‌م ئەخوات که شوو نه‌کات. ئەمجار به‌زۆر ئەیدهن به‌م ئامۆزای
 خوئی. - گولّ جه‌مین هه‌ناسیکی هه‌لکیشا - حاجی زۆر چاک گیري
 کردبوو له‌ به‌ین هاوردن و نه‌هاوردنا. رۆژیک ئەبیوت ئەیهیترم، تیی هه‌لده
 ملّک و مالّ، دلّت خووش بی. بو سبھیا ئەبیوت نه‌ باوه نایهیترم بو من
 ناوی.

رۆژیک باسی سه‌ر لی شیواویی حاجی ئەکه‌ن بو خانازار و لیبی ئەپارنۆ
 هه‌ر چۆنیک بوووه ئەو ژنه‌ بچیتته دووکانی ویتسو بو شت کرین. - ژنه‌کان
 ده‌ستیان له‌ چینه‌که‌یان هه‌لگرت، له‌ کووشیان داناو به‌وردی گوپیان بو
 باسه‌که‌ی حاجی شل کردوو. پیاوه‌کان په‌یتاپه‌یتا جگه‌ره داده‌گیرسین و
 چاوه‌روانی ئاکامی ئەم سه‌ربووردن - خانازاریش ئیتریت جا خو ئەو خانمه
 زۆر که‌یف خووش و قوشمه‌یه. چه‌زی له‌م کارانه زۆره و قه‌شمه‌ریکه‌ بو
 خوئی. ئەگه‌ریش پیتان وایه ئەو نازانی ئیوه خه‌ریکی چین به‌هه‌له‌داچوون.
 ئیسته‌که‌ حاجی ویتسو پیوه بووه چ باشتر. من به‌جوۆریک ئەینیرم بو لای.
 چه‌ن رۆژیک بوو نه‌ خه‌به‌ر له‌ په‌له‌هه‌ور بوو نه‌ له‌ خانازار. له‌م ماوه‌یشدا
 دانیکیان بوو. رۆژیک لای عه‌سر گشتمان - سه‌ر قالی کار، من له‌ پای
 پاتیلا بووم. حاجی و کوره‌کان خه‌ریکی قه‌ن داگرتنه‌وه‌بوون. یه‌کتی ئاگری
 خووش ئەکرد. په‌له‌هه‌ور به‌حیساب زوله‌یخاخانم خوئی ئەکات به‌دووکانا -
 سوئی فه‌تاح هه‌لته‌ستیتته سه‌ر چۆک، عه‌لی لفته سه‌ری ناوه به‌دیواره‌که‌وه و
 بوئی خه‌وتوو. کاقاسم ئانیشکی ناوه‌ته‌سه‌ر قورسییه‌که‌ و سه‌یری
 کاشه‌ریف ئەکات. له‌ سیمای هه‌موویاندا بی ئۆقره‌یی ده‌بینرا - ژنیکی
 که‌ته‌ی زل، من بانگی حاجیم کرد. حاجی هه‌رکه‌ چاوی پیتی که‌وت ده‌ست

و پای خوئی گوم کرد. ئەودهم ره‌سم وابوو هه‌رکه‌س که ئەچوو بو چه‌ج
 دزداشه‌ییکی له‌به‌رده‌کرد و عه‌گالی ده‌به‌ست. ده‌ستی حاجی شیلای بوو.
 لیبی بووبوو به‌بار، نه‌یده‌زانی به‌چی پاکی بکاته‌وه. دامینی دزداشه‌که‌ی
 هه‌لداوه که ده‌ستی پی بسپریت. ژنه‌ هه‌رکه‌ چاوی به‌ قاچ و قولی حاجی
 که‌وت دای له‌ پرهمه‌ی پیکه‌نین. ئەونه‌ی نه‌ماوو حاجی به‌ری به‌ره‌للا بیته
 ناو گوزهر. به‌لێ زۆری توول نه‌ده‌ین ده‌ستی ساوی به‌خویدا به‌پرته‌پرت
 به‌خیر هاتنی ژنه‌ی کرد و ژنه‌ش سلوو و چاک و چۆنیی حاجی کرد و پیتی
 ئەوت کاکه‌گیان ئەم خانمه‌ ده‌نگی بیچه‌د و ئەندازه خووش بوو. نه‌رم، ساف،
 ده‌توت زه‌نگۆله‌یه. سیه‌ییکی نوقلّ و سیه‌ییکی نه‌بات و مه‌نیک قه‌ندی
 کری. هه‌ر یه‌که‌ی خسته‌ ناو ده‌ستمالیک و ئەمجار هه‌رسیکی خسته‌ ناو
 چاره‌کیکی گه‌وره‌تر. سه‌ر په‌نجه‌کانی و ناومشتی خه‌نه‌ی لی دابوو. ده‌ستی
 هه‌تا سه‌ر مه‌چه‌کی ده‌رخستبوو. مه‌چه‌کی چی، لامه‌سه‌ب سپی، چه‌له‌نگ،
 وه‌ک که‌له‌ی قه‌ن. له‌و وه‌ختا تازه بازنه‌ی لوشه‌یی باو بوو. کچ و ژن
 له‌ده‌ستیابوو. که‌ ئەو خانمه‌یش له‌گه‌ل بازنه‌ی ته‌لا و موورووی زه‌رد و
 مۆرتیکه‌لی کردبوو. که‌ هه‌موو له‌ مه‌چه‌کی توند بووبوو. قامکه‌کانی درێژ
 و شمشالی. للام وایی وایی ده‌ستیکی په‌نجه‌وانه‌ی تیدا بوو. که‌ هه‌ر
 له‌خوئی و له‌و ده‌ست و په‌نجه‌ جوانانه‌ی جوان بوو. جووتی که‌وشی فه‌ره‌نگی
 له‌ پیدا بوو که‌ تازه سه‌ر و نه‌شه‌مه‌یان په‌یدا بووبوو. ئەمجار له‌ خوئیوه
 پرسیری له‌ حاجی ئەکرد و ئەبیوت کاکه‌ گیان ئەمه‌ و کاکه‌ گیان ئەوه‌ له
 ده‌خلّ و ترازه‌که‌ دورکه‌وته‌وه. گووشه‌ی چارشیه‌که‌ی له‌ به‌ ئانقه‌ست
 هه‌لداوه و پاوپاوانه‌ی ده‌رخست. کاکه‌ گیان به‌جاریک شیت بوو.
 پاوانه‌که‌ی به‌زه‌نگیانه‌ و موورووی په‌نگاوپه‌نگ چنرابوو. له‌به‌پندا
 موورووی پیروزی تیی کردبوو. پای پاوانه‌که‌ی یاقووت و له‌به‌پندا
 عه‌شهره‌فی لیدا بوو. پووژ چه‌له‌نگ و سپی، پشت پاژنه‌ پر. ئەتوت
 کۆله‌که‌ی کافوره‌ - خاتوامین وه‌ک حه‌به‌سابیت له‌ مێرده‌که‌ی رامابوو.

پیتی سهیر بوو که میترده کهی ئەوانهیش دهبینی. له گه‌ل هەر جیگه‌پیتیکی زلیخا به‌راوردی خوئی ده‌کرد ده‌ست، په‌نجه، مه‌چهک، پووز. ده‌ستی به پووز و ئەژنۆی خویدا هیتا و پشت پارته‌ی خوئی گرت، پته‌و، سه‌رنج راکیش و چاوگر. هیشته‌ خوئی ده‌یزانی که گوشتی به‌نرخ‌ی هه‌یه. ئیسته‌ش له ناو ژنه‌کاندا ساوگه‌ردن و سینه‌ی ته‌خت و خشتی جیگه‌ی سه‌رنج و قسه‌ی هه‌موویان بوو. چه‌نده‌ها جار به‌راشکاو‌ی پیتیان وتبوو که: «ئامین له دوای هه‌وت سک هیشته‌ ئیتر گه‌وره‌ کچه‌». له پر هه‌ستی به‌سه‌رماییک کرد که ته‌واوی گیانی ناخیبوو. سه‌رماییک که به‌دریژایی ته‌مه‌ن یان به‌دریژایی ته‌مه‌نی هه‌ست به‌ژن کردن له‌گه‌لی هاتبوو. موچرکیک به‌له‌شیدا هات. راچه‌نی و هاته‌وه‌ ناو کۆره‌که. بۆبه‌ک کات به‌س میترده‌که‌ی ئەدی که لیۆته‌کان ئەدات. ورده‌ ورده‌ ده‌نگی هاته‌گوتی که ده‌یوت:

- ئەو رۆیشت و حاجی له جیگه‌ی خویدا زرم دانیشت. پیتسه‌ی ئەوه‌ی که دراوسی دوو‌کانه‌کان بین بۆ دوو‌کان. ده‌ستمالییک له‌به‌ر ده‌خه‌که‌ داکه‌وتبوو. هه‌لم گرت و دامه‌ده‌ست حاجی - هه‌ستا سه‌ر چۆک و ته‌زیبچه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر قورسییه‌که‌ و سه‌یریکی دانیشتیوانی کرد. - حاجی ده‌ستماله‌که‌ی کرده‌وه‌ به‌ده‌وردا ریشکه‌به‌ند کرابوو، بۆنی گولاه‌میخه‌کی لی ده‌هات. حاجی که ئەمه‌ی دی، لیتی به‌راست گه‌را که ئەم خانمه‌ش حاجیی خوش ئەو‌یت. ئیتر ئیمانی نه‌ما. کاسه‌عی و کامه‌حمو له پیتسه‌دا هاتن بۆ دوو‌کان و به‌دوایاندا ئەوانی تریش هاتن و دوو‌کان قه‌ره‌بالغ بوو. ئیتر حاجی ئیمه‌ی جواب کرد و نه‌مانزانی چییان کرد و چییان وت. له‌و رۆژه‌ش به‌دواوه‌ ئەو ژنه‌ نه‌هات بۆ بازار، به‌لام کیتسه‌ی حاجی له‌گه‌ل کاسه‌عی و کامه‌حمو وه‌ک خوئی مایه‌وه، مالی حاجی له‌گه‌ره‌کی سه‌ر قه‌وران بوو، ئەشیا له‌لای سه‌روی بازارۆ به‌هات‌یت. وه‌لی له‌ به‌ری خوارو ئەهاتۆ. چ مه‌ز ئەچیت سه‌ری ئەو کۆلانه‌ ئەدات. وایشمان

بیستبوو به‌هیوایه‌ له‌و کۆلانه‌ مال بکریت. سه‌عه‌ مسگه‌ر و کامه‌حمو و نه‌چن به‌حاجی ژن ئیترن هۆشت بی، ویسوی میترت ژیر سه‌ری به‌رز بۆته‌وه‌ و هه‌وا‌ی ژن داویه‌ له‌ که‌له‌ی. که ئیترت ئەچم له‌ کۆلانی موساییه‌کان مال ئەکریم و درۆ ئەکات له‌و گه‌ره‌که‌ ژنی ناوه‌تۆ، حاجی ژن که ئەمه‌ ئەبیستیت به‌جاریک شیت ئەبیت - لاقیتیکی کیتسا ژیر لیفه‌که‌ و میتره‌ره‌که‌ی داگرت و ته‌قیله‌که‌ی کرده‌وه‌ سه‌ری - جا ئاغه‌ی به‌مالم، هه‌ور نه‌ما. وه‌لی هه‌رچی رۆژ بوو شه‌ر ئەهات به‌ر درگای پێ ده‌گرتین. حاجی ژن سویندی خواردبوو ئەگه‌ر ئەو ژنه‌ بیت بۆ دوو‌کان و له‌گه‌ل حاجی به‌جۆریک قسه‌ بکا، خوئی ئەسووتین، یا خوئی ده‌رمان خوارد ئەکا. ناچار حاجی ئەحمه‌ی به‌زاز و میسرزا‌عه‌لی سه‌راج که‌وتنه‌ به‌ین که ئەم دوانه‌ درۆ ئەکه‌ن و خه‌ریکی فیتنه‌یی و شو‌فارین. حاجی ژن له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ دوو‌کان نه‌هات. وه‌لی هه‌رچی رۆژبوو شاییه‌کی ئەدا به‌من تا خه‌به‌ری دوو‌کانی بۆ بیهم. من ئەم قسه‌م لای - به‌په‌نجه‌ ئامازه‌ ئەکات به‌خامه‌حسووم - مه‌حمو کردبوو. ئەویش گێرابوو بۆ کامه‌حمو. کامه‌حمو پیتی و تم رۆله‌ منیش هه‌رچی رۆژ شاییکت پێ ئەده‌م. به‌لام به‌شه‌رتی ئەوه‌ی که من پیت ئیترم لای حاجی ژن باسی بکه‌ی، چه‌ن رۆژیک هه‌روا گوزه‌را، کامه‌حمو زانی که من قسه‌ ناکه‌م ئیتر شایی پێ نه‌دام وه‌لی حاجی ژن هه‌موو رۆژیک جیره‌که‌ی پێ ئەدام. ئەم وه‌زعه‌ نزیکه‌ی سالییک، بگه‌ر زیاتریشی خایاند. له‌ هاوینی ۱۳۱۵دا بوو، جارچی جاری دا که له‌مه‌ به‌دواوه‌ لیباسی کوردی قاغه‌یه‌ و ژن و پیاو ئەبێ لیباسی په‌هله‌وی له‌به‌ر بکه‌ن، چه‌ن رۆژیک ماوه‌یان بۆ دانا. له‌م به‌ینا ئەم ژنه‌ هاتۆ بۆ دوو‌کان. ته‌واوی بازار جمو‌جۆلی پێ که‌وت چوون ئەوه‌ بۆ سال و نیویک ئەچوو هه‌یج خه‌به‌ریکی لی نه‌بوو. کوتوپر که په‌یدا بوو بۆ خوئی رووداویکی سه‌یر بوو. چاره‌که‌که‌ی له‌سه‌ر شایه‌نه‌که‌ دانا و وتی: دوو که‌له‌ قه‌نم بۆ بخه‌ ناو ئەو چاره‌که‌. حاجی ده‌سپاچه‌ بووبوو. هه‌ر چۆنییک بوو ئەو ژنه‌ی به‌ر پێ کرد. ئیتر له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ ژنان که‌متر

دههاتنه دەرۆ ئه‌ویش مه‌گهر شه‌وانه. ههر له‌و مانگا ئاله‌م چوار باخی میلییه که ئه‌ویشه باخی له‌یف ئاوا، جه‌شنیهکی زۆر گه‌وره گیرا به‌زۆر خه‌لکیان ئه‌برد و جلی په‌هله‌وییان پێ له‌به‌ر نه‌کردن و عه‌کسیان لێ ده‌گرتن و ئه‌یانناردبو ژه‌زا شا، له‌وه به‌دواوه ههر که‌س جلی کوردیی له‌به‌ر بووبوایه په‌تپه‌تیان پێ ده‌کرد و له‌به‌ریدا ده‌یاندراند. رۆژتیک له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی مه‌شه‌ی عه‌باس. ئه‌منیه‌یک خوا‌عافو نه‌کردو به‌باو‌کمی گرت. که‌ من ژنه‌که‌ی تۆم دیوه له‌ حه‌وشه‌ لیباسی په‌هله‌ویی له‌به‌ردا نه‌بووه. ئاخری باو‌کم دوو‌قوانی پێ ئه‌دات و له‌ کۆلی ئه‌بیتۆ. یان رۆژتیک به‌ میرزا عه‌لی سه‌راجیان گرت که‌ ژن و که‌چه‌که‌ت له‌ناو په‌نجه‌رده‌دا ویتسه‌بوون جلی په‌هله‌وییان له‌به‌رانه‌بووه. میرزا عه‌لی گورج نه‌فه‌ری ته‌نیه‌کیشان پێ ئه‌دات و به‌ریتان ئه‌کات. ژنی ئه‌و عه‌جه‌م و ئه‌منیه‌ی له‌ سه‌قزا بوون هه‌موو به‌جلویه‌گی په‌هله‌وی ده‌رکه‌وتن. قاچ و تا سه‌ر ئه‌ژنۆ، بالیان تا سه‌ر ئانیشه‌ک، که‌وشی پاژنه‌به‌رز و کلایان کرده سه‌ریان - کا شه‌ریف به‌بێ چاوه‌دیری هه‌لی دایه سه‌ر باسکردنی جوانیی له‌ش و لاری ئه‌و ئافه‌رتانه. که‌ خاتوامین دیسان پیتی خه‌فه‌مه‌ند ئه‌بیته‌وه و هه‌ست به‌ته‌نیایی ده‌کاته‌وه - جا با بینه‌وه سه‌ر باسی خازله‌یخا. ئاخری ئه‌م ژنه له‌گه‌ڵ ره‌فیه‌کی خۆیا که‌ یه‌که‌م که‌س بوون له‌ سه‌قزا جلی فه‌ره‌نگییان له‌به‌ر کرد و هاتن بو‌ بازاره‌که‌ ئه‌لحه‌ق لیبان ئه‌کالایه‌وه. جا قسه‌که‌ی خانازاریان بیره‌که‌وته‌وه که‌ وتی ئه‌م ژنه چه‌نیه‌ک به‌ بالا ریکویه‌که‌ ئه‌ونه به‌ده‌مو‌جاو ناحه‌زه. پیاوه‌کان که‌ چاویان پیتی که‌وت و تیان ئۆخه‌ی ره‌حه‌مت له‌ باوکی ئه‌و که‌سه‌ی وا ئه‌م لیباسه‌ی دروست کرد و تۆی ده‌رخست. خۆ گیانمان بو‌ت ده‌رچوو. له‌و رۆژه‌وه حاجی ویتسه‌ له‌گه‌ڵ دوو‌کانداره‌کانی تر برێک که‌لیمه‌یان بو‌ دروست کرد و به‌گۆزانی ئه‌یانخویند. کامه‌حموو که‌ ده‌نگی خۆش بوو ئه‌بوت و ئه‌وانی تر بو‌یان ئه‌سه‌ندۆ:

موباره‌کت بێ کلای په‌هله‌وی
ههر له‌ خۆت جوانه‌ چنگ و په‌ل قه‌وی
خۆت داشارد وله‌ژتیر روه‌ند و چارشێو
شکوور ده‌رکه‌وتی باجی له‌ته‌ دیو
بالاوه‌ک عه‌رعه‌ر، پوز وه‌کو کافوور
ره‌نگ هه‌یله‌ک که‌وه، لووتیش وینه‌ی توور

ئه‌م مه‌سه‌له‌ی حیجاب و ئه‌مانه‌ هه‌تا بیسته‌ی شه‌هریوه‌ر ئیده‌امه‌ی په‌یا کرد. که‌ دوامی ئه‌وه حه‌مه‌ره‌شی خان هات و بانه‌ی تالان کرد و ئاماری سه‌قزی سوتاند. که‌ ئه‌ویش هه‌ل ئه‌گرین بو‌ شه‌ویکی تر.

کاحه‌مه‌سه‌ن ته‌زییحه‌که‌ی ده‌ست به‌ده‌ست کرد وتی:

- حه‌مه‌له‌شی خان سه‌ل زین چیتی مۆل.

هۆلدووه‌که‌ی جی هه‌یشت لۆبۆ نۆل

هه‌موودایان له‌ قاقای پیکه‌نین و ماله‌ئاوییی خانه‌ خویتان کرد.

خاتوامین خه‌لۆزانه‌که‌ی پر کرد له‌ خه‌لۆوز. نیوه‌ی کرده ژتیر قورسییه‌که‌ی ژووری به‌رده‌ست، ساله‌ که‌ خۆی ده‌رخسته‌بوو دایپۆشی و دیوار کۆکه‌ی کوژانده‌وه. نیوه‌که‌ی تریشی کرده ژتیر قورسییه‌که‌ی ژووری میوان، خه‌لۆزانه‌که‌ی له‌ پشت درگاکه‌ دانا و چووه ژتیر لیفه‌ قورسییه‌که‌ به‌پشتا راکشا.

مال بیده‌نگ. به‌س ده‌نگی مرخه‌مرخی شه‌ریف بوو ده‌هاته‌ گوی. مرخه‌بیکی پیاوانه، له‌ پاش ئارامشیه‌کی سه‌ر که‌وتوانه بو‌ خانه‌ خوییه‌تی که‌ باشی به‌جیی هه‌ینا بوو، به‌شاندا که‌وتبوو. ئامین هه‌ستی به‌شه‌که‌تی و ماندوییه‌کی فراوان ده‌کرد، هه‌ستی به‌سه‌رماییه‌ک ده‌کرد که‌ له‌ناو

ئىسكەكانىيە دەھاتە دەرىۋەك زىستان لە دەروونى ئەودا بېت. ھەموو موى لەشى سىخ بووبو پەلەمىشكە دەردابو. پىستى سەرى بەھۆى سەخلەتەن كە لە دەروونىدا بوو جەراپو بەمىشكەيە سەرما لە بن دىانەكانى دابو، كە وتبوو لىوئەلەرىۋ تەقەى دىانەكانى لەناو دەروونىدا دەنگى ئەدايەو. لىفەكەى كىشا بەسەر خۆيدا تا بەشكەم گەرمى بېتەو. تاووتىنى گەرما ھات بەروويدا و ئەو نەرمەتووكانى روومەتى كە راستەو بووبوون، نەوازشى ئەدا. چاوى لەناو تارىكىيى ژورە كەدا بى ئوقرە دەگەر. جارجار لەناو تارىكىدا شىتەك وەك ئەستىرەبىكى خامۆش و ھەلۆل دەردەكەتن و دادەچوون لە پىر دەستىكى غەرىب خەلۆتەنى ئامىنى ھەژاند. دەستىكى نامۆ، بەلام كاركرە و ئاشنا. لىفەكەى لەسەر لادا. دايەنەى كراسەكەى ھەلداو، لەشىكى بىگانە، بەلام مەھرەم. ئامىزىكى سارد وەك دەروونى خۆى لە خۆى گرت. ھەناسەبىك ئاوتتە لەگەل بۆنى جگەرە و ئارەقەى لەش گىيانى ئاخنى. ھەستى بەئازارىكى گران دەكرد. دەيان پىسىار وروژمىيان بۆ ھىتا:

- تۆ چىت؟ تۆ كىتەت كە ئاوا بى پەروا ناخ و دەروون ئەپشكىنى؟ تۆ چىت كە نەك لەش بگرە بەسەر رۆج و دەروونىشدا خاوەنى؟ تۆ چىت؟ تۆ كىتەت كە من ھىچ نىم لە حاستى تۆدا و ھىچ شىتەك لە خۆم نىبە؟ تۆ چى ئەبووت كە ھىنى من بووايىتى. يان بۆ يەكتر ببووايىتىن. چى ئەبووى... چى؟

ئامىن ھىچ كات وەك ئىم شەو، وەك ئىستە بىزى لە مېردەكەى نەكرىبوو. ئىمشەو ئەم دىتنەى دەلاقەبىكى بۆ كىردەو تا لەوتو پىرئىتە پىردو. پىردووى مېردىك كە بەدرىژايى تەمەنى ھاوسەرىيان بەس نىرەبوو. بەس پىاو بوو، ھىچى تر، شەرىف كوئوكۆى پىاوەتتى دامركا و لە ئامىن دوور كەوتەو. ئامىن سەرىكى شەرىفى كرد. بەدەنگى مرخەكەيدا

دەيزانى كە بەشاندا كەوتوو و رووى لە دىوارەكەيە. مرخەبىك نىشانەى ئارامشىكى پىاوانە بوو. ئامىن لىفەكەى كىشا بەرووى خۆيدا. چاوەكانى لەناو تارىكىيى ژورەكەدا دەگەر. ئاوپىكى داوہ لە مېردەكەى بەئەسپايى وتى: ئەى من چىم؟!

سىنەى خۆى گرت و توند توند گوشى. شەرىف نوکە شەقىكى ژەند لە خاتو امىنەو وتى:

- ئەو تىبەوى كورپت چاك ھەيامانى برد.

پوشپەرى ۱۳۸۳

- (۱) تەختىكە چوار سوچى گەورەكە لە دىوہخان دادەنېرت. خەلۆزى گەشاوہ دەخەنە ژىرى و لىفەكى گەورەى بەسەر دادەدەن و دەچنە ژىرى.
- (۲) جۆش دانەوہى چىن.
- (۳) سىنى گەورەى مىسى.

جیره

دهستی دایه دارئ. مههدی له ترسی داره که ههڵ هاته دهره وه. چوو ه سهر پردی قه ناوه که. رووه دوکان ملی نا به لاره وه ویستا، رفیقه کانی ههر فیکه یان بۆ ته کرد. به لام له ترسی باوکی جوابی نهئه دانه وه. تا پتر قینی لئ ههڵ نه گری. باوکی که له سهر چوار پایه که دانیشتبوو له شیشه کانی هم بهر و ئه وه بهری خۆبه وه که به قه د دیواره که وه هه لپه سیرابوون، سهیری خۆی ته کردو له ژیره وه سهیری دهره وهی ته کرد. ئاخری روی کرده مههدی وتی:

- برۆ دوعا بکه... خوا رسقم بدات... شیشه بفرۆشم... ئه وسا منیش جیره کهی ئیمرو و دوینئ و به یانیت پی ته دهم... برۆ ئیتر بهرۆکم بهرده. بزانی به دوعای کهر جو ته باری.

مههدی سهری داخست. له دوکان دور کهوته وه. ورده ورده بهره کۆلانی موساییه کان بهرئ کهوت. رفیقه کانی له ریگا گرتیانه وه:

- مههدی چیبو، جیره ی پی دای؟

- نه...

- ئه ی وتی چی؟

- هیچ...

منداله کان ئیتر هیچیان له مههدی نه پرسی. به ناو یهک دوو کۆلاند تئ په رین و چونه سهر بانی هممامی نمره له کۆلانی موساییه کان. پر بو له مندال. دهسته ییک خه ریکی میشین بوون. برئ تر له پشت گومه زیه کانی بان خه ریکی شیرو خهت بوون. گه وره تره کانیش له سهر بانی تونه که خه ریکی کایه ییک تر بوون. زو زو دهنگیان بهرز ته کرده وه و جنیویان به یهک ته داو پاشان بئ دهنگ ده بوونه وه، دهستیان ته کرده وه به کایه. منداله کان له دهر مههدی کۆ بونه وه. دانه یکیان وتی:

باوکی له سهر کورسییه کهی، لای ژووری دوکانه که وه دانیشتبوو. پای خستبو به سهر پایدا و پالیدا بۆوه. ئانیشکی دادابوو ههر دهسته ی کورسییه کهی و دهستی نابوو ژیر چه ناگه ی. به دهسته کهی تری قامکی ته کرد به لووتیدا. ئه وهی که دهری ته هینا توژیک لئی ورد ته بووه و ئه مبار و ئه وباری ده کرد و فرپی ته دا. زوو زوو سهیری مههدی ته کرد، ناوچاوی لیگرژ ته کرده وه و روی لئ وهرده گیپرا. مههدی چاوی لیته هه ل نه ده بری. کتیبه کانی به دهسته وه گرتبو. په یتا په یتا سهیری باوکی ته کرد. فیکه ییک سهرنجی مههدی به ره و لای خۆی راکیشا. سهیری دهره ویکرد. ره رفیقه کانی بوون، به نه سپایی به نامازه ی سهر تیپگه یانن که سه بر بکن. باوکی ناگای لیبو له گه ل ره رفیقه کانی خه ریکی چا و برکییه. هه لی به دهره فته زانی. وتی:

- ئه وه خه ریکی چیت؟ دیسانه وه خه ریکی رفیق بازیت. به خوا گیانیشت دهرجئ تمه نیک سه هله، قرانیکیشت پینادهم. من دوو رۆژه سفتاحم نه کرده. بهم بی بازاری و به وه ختبه پاره په یاکه م بیدم به تو... ئه وسا تویش بچی خه رجی که ی بۆ ته م هه تبه وه چاومارانه... دهک داوه شی... هه ی عه مرت نه مینئ... وامزانی هاتی ئیژی ته چم کاسی ته که م «له مههدی روش ته بیتنه وه و له ژیره وه سهیری ته کا» برۆ دهرۆ... برۆ

- من مینته دائه کهم تو کایه بکه. نه گهر بردتو به شه ریکی، داونا خوم نهی دهم.

- نه وه لالا من خوم مینته یو دائه کهم و...

یه کی تر نهی هیشته قسه که بی ته و او بی وتی:

- مه هدی نیمه له گهل تو رفیقین.

- راس نکا. رفیق یه عنی چی. خو گیر فامان بهش نه کرده.

منداله کان له سیمایاندا نیشانیته که خوشی و میهره بانی و هاوکاری به دی نه کرا. ههستیان ده کرد گه وره بون، نه توانن بن به خهم خو و یاریده ری یه ک. له بهر نه ههسته بهر ده وام هه له مه هدی دوو باره بیان نه کرده وه. مه هدی سه ری داخستبوو. منداله کان به چاو و به دهس تاماژه بیان به یه کدی نه کرد و به دل سوژی به وه سه ری مه هدی ده کرد. دانیکیان له بهر ده مه هدی هه لئروشکا. دهستی کرد به گیر فانیدا و لپی دهستی له بهر دهم مه هدی کرده وه، تمه نیک له دهستی دا بوو. وتی:

- بیگره.

سه ری منداله کانی کرده وه. نه مه ناوی فه رهاد بوو. مه هدی سه ری داخستبوو. به چلیک دار عه رزی هه لده که ند. رقی له خو ی هه ستا بو. به لام له رفیقه کانی زیاتر خوشی نه هات. له جار ان زیاتر خوشی نه ویستن. پر به دل حه زی نه کرد پاره که وهر بگری و یه ک دو کایه می شین بکات. به لام له دل خویدا وتی:

- نه، نه، نه... نه گهر دۆر اندم... دوا ی چۆن پاره که بیان بی به مو؟

له ناو نه م خه یالانه دا، له ژتیریشه وه هه ر چاوی له دهستی فه رهاد وه بو، له پر دانیک به دهنگی بهر ز وتی:

- راس نکا. می شین ناکه ی بی شیر و خه ت که ین.

مه هدی گو بی بی نه داو سه ری بهر ز نه کرده وه. نه یزانی کی به. دی سان وتیه وه:

- بی شیر و خه ت که ین. نه گهر می شین ناکه ی. «توزیک و یستا.

دهستی نابوه که مه ری و سه ری مه هدی نه کرد» چیه نه ترسی... ناویری؟

خوله له مه هدی نزیک بووه. مه هدی هه ستا. به توریه ی به وه سه ری یه کیان کرد و چاوی بیان بری به یه ک. هه موو سه ری نه م دوانه بیان نه کرد. مندالی تریش له دهو ریان کو بونه وه.

خوله چه ن جار له دهس مه هدی کو ته کی خو ارد بو. به لام له روو نه ده چو. مه هدی برۆکانی گرژ کرده وه و لیتی برد به ده مدا. رهنگی سو رو بیو. خوله ییش و تپرای مه هدی خو ی روش کرده وه و په لاماری مه هدی دا. منداله کان که وتنه به یین و نه بیان هیشته بی به شه ریان. له یه کیان جیا کردنه وه له ناو نه مندالانه ی که هاتبوون و له دهو ریان کو بونه وه وتیان:

- لییان گه ری، با بزانی کامیان نازان.

- نه باوه شه ری چی.

- تو دۆر اندو ته و نه وان شه ره که ی بکه ن.

- نه و هه تیوه هه ر زور روو داره.

- هیچیشی بی نیبه. هه ر ده می هه یه.

- نه مانزانی کی نازایه.

- مه هدی شه رکه ره، نه یکوژی.

خوله که دی ناتوانی له گهل مه هدی به شه ر بی و منداله کان خه ری کن

مههدی ئەبەن بەدەنگی بەرز وتی:

- دەبێ شێر و خەت کەین. ئەگەر راس ئەکە ی و ناترسی. پۆلت نییە، بێ لەسەر شەلۆارە کەت بیکە، ترسە نۆک.

مههدی لەم قسە قەلەس ئەبێ. بۆ ئەگەر پێتەوه. مندالەکان ناھێلن. مشتێ رو بەخولە ئەگرێ و بەدەنگی بەرز ئەلێ:

- پیاوم، هەرکە جارێکی تر قسە ی واکات، دەمی ئەشکێم.

خولە خۆی فەش کردووە، وتی:

- ئەمە پیاو... ها... ئەمە پیاو. ئەی دەمی ناشکێنی.

پوی کردە مندالەکان. بەدەنگی بەرز بە پێکە نینەوه وتی:

- مەگەر بچی شیشەکانی باوکت بشکێنی.

مندالەکان مەھدییان لەگەڵ خۆیان برد. خولە لە دورووە هەر قسە ی ئەکرد:

- پارە و پێ نییە مە یە بانێ حەمام.

تۆزێکی تروتی:

- ئەم خەلکە بێژن چی باوکت جیرەو پێ نایات.

مههدی بەتوندی ئەگەر پێتەوه و بەهەلاتن ئەچێ بۆ خولە. دیسانەوه مندالەکان ناھێلن بە یەک بگەن. برێ جێبو بە یەک ئەدەن و خۆیان رانەوه شێن. مههدی ئەلێ:

- مەگەر بەتەنیا نەتگرم.

ئەگەر پێتەوه بۆ کۆلانی خۆیان. لەبەر دربابی مالت فەرھاد لەسەر پلیکانەکان دانەنیشن. مههدی هەر دو ئەنیشکی ناو دەتە سەر ئەژنۆی و

سەری داخستە. مندالەکان دلدارێ ئەدەنەوه کە بێر لە قسەکانی خولە نەکاتەوه.

- ئەوہ خۆ بنیادەم نییە.

- ئیمە هیچمان خۆ رفیقی ناکەین.

- جا ئەوہ کە ی بنیادەمە.

مههدی لە پر بیری قسە کە ی خولە کەوتەوه «مەگەر شیشەکانی باوکت بشکێنی». سەری راوہشان دەک چارە ی کارە کە ی پەیدا کردبێ.

- مندالەکان پەیدام کرد.

- چپو پە ی کرد، ئادە ی بێژە.

بەلام مههدی لەوہ ی کە بەبیریدا هاتبوو باسی هیچ شتێکیان بۆ ناکات، رویان تێ ئەکات. ئەلێ:

- کامتان ئەتوانن چەقۆبەکی تیژ بێن؟

هیچیان جوابی نادەنەوه و سەریان دا ئەخەن. ئەمە خۆی دیار بو مەعنای چیبە. تۆزێک سەیری مندالەکان ئەکاو ئەچیتە مالت خۆیان کە لە تەنیشت مالت فەرھاد دا بو لەبەر درباکە ئەلێ:

- بوستان ئەوہ دیمۆ.

ئەچیتە ژورەوه، کتیبەکانی دانەنێ. یەک راست ئەچیت بۆ هەویشخان. دایکی لەوێیە. لە ژێر تیشکی کەم نوری گلتۆپە کەدا، چەقۆکە ی بەدستەوه یە، خەریکی پیواز و تەماتە جنینە. سەیری دەستی دایکی و چەقۆکە ی ئەکا. پاشان سەیری پەتاتەو پیواز و تەماتە ئەکات. سەوزی هیشتە بەندە کەشی نەکراو تەوه و هەمووی لە دەور دایکی دانراون. بۆ ئەوہش نەدەبو کە ماتل بێ. چون دایکی تازە ئەوہلێ بو، یە کەم پیوازی

پاک کردبوو. بۆنی توند و تیژی پیواز له ههویتشخانهکهدا بلاو ببۆوه، دایکی خهریک بو چاوی سور ئه بو. دایکی سهیری سهه تا به خواروی مههدی ئه کا و بری لیتی ورد ئه بیتهوه و ئه لئ:

- ماتلی چیت؟! ... له چی ئه گه پتی؟! ...

مههدی هه چاوی له چه قۆکه وهیه و ئاگای له قسه کهی دایکی نییه. دایکی دیسان ئه لئ:

- راس بیته بزائم ماتلی چیت؟! ... ها...

- ماتلی هیج...

- هیج!! ... هه رگا وایه هیج، برۆ... برۆ بۆ کۆلان. لیره که وه رۆ، ئه وی به قور بگره و کاولی بکه.

مههدی دیتته وه بهر دریا دائه نیشی. منداله کان دین له دهوری کۆ ئه بنۆ. ئه مجار به نا به دلاییه وه رویان تی ئه کاته وه:

- منداله کان ناتوانن بچن چه قۆبه ک بێرن؟

سهیری نیو چاوانی هه موویان ئه کات. هه موو بۆ دهنگ سهیری مههدی ئه کهن. منداله کان چه قۆیان بۆ نه دههات. چونکه به دهست دایکیانه وه بو. ئه گه ریش کاره که یان ته و او ببوایه له سهه تاق یان شویتیکی بهرز دایان ده نا تا مندال دهستی پتی نه گا، کولی نه کهن و له دار و بهردی نه دن. مههدی به ناو منداله کاندایا چا و ئه گه پتی منداله کان سهیری یه ک ئه کهن و سهیری مههدی ئه کهن. به شان و به سهه ئه لئین نازانین.

مههدی دیسانه وه سهیری دا ئه خاته وه، بیه له قسه کهی خوله ئه کاته وه. له پیه کهی له بهر ده میدا ئه ویستی و ئه لئ:

- ها... ئه وه چه قۆ.

مههدی له خویشیا هه ل دهستی و هه ل ئه خاته وه. با وهش ئه کا به ملی فه رهادا:

- دهس خویش فه رهاد گیان - روو ئه کاته منداله کان - هه لئین با برۆین.

منداله کان هه موویان شویتنی ئه که ون. به قیژه قیژ له کۆلانه کانه وه ره د ئه بن و ئه چنه ناو پارکی شار. بهری خواروی پارک له پال قۆبییه کهی مینه کۆل هه مووی دار بی بوو. به ناو داره کاندایا ئه گه پرن. منداله کان بۆ ئه وهی که که سی پتیا ن بلتی بۆ چی بگه پتین له داره کان ورد ئه بنه وه. چهن جار به ناو داره کندا دین و ئه رۆن. دانه یه ک که ناوی برایم بو قیژانندی:

- مههدی... مههدی... منداله کان په یام کرد.

منداله کان هه موویان به هه لاتن چون بۆ لای برایم. گشتیان سهیری داره که یان کرد. به چاکیان زانی. چه قۆکه ی له مههدی وه رگرت. داره که ی برییه وه. دانیشته له پای داره که دا، لق و په له کانی لئ کرده وه. به لام کاری ته و او کردنه که ی دانا بۆ مههدی و دای به دهستییه وه. مههدی به دللی خو ی داره که ی داهاورد. چاک سافی کرد و گرتیکانی بری. هه موویان رتیکه وتن به ره و ناو زبانه کانی قه راغ چه م. سهوره کان خه ریک بوون زبانه که یان بار ئه کرد. به ناویدا گه ران، تا، که وشه کۆنئ یان کۆنئ چه رم په ییدا بکه ن بۆ جیگه به رد. هه ر یه کهی له لاییکه وه خه ریک بون، هیچیان په ییدا نه کرد. هه و خه ریک بو تاریکی ئه کرد. گه رانه وه بۆ کۆلان. فه رهاد چه قۆکه ی له مههدی وه رگرتته وه. هه موو سهیری یه کیان کرده وه و خودا حافیزیان له یه ک کرد. هه رکهس چۆوه به ره و مائی خو ی. مههدی دار قۆچه قانییه که ی له سه وشه شارده وه، له بهر شییری ئاوه که دا ده ست و دم و چاوی شو ردد. دایکی له ماله وه به دهنگی به رز وتی:

- قاچو قولیشته بشۆ و گۆره وه یه که ت له بهر ئاوه که دانئ با بخوسی.

نهوېون و بوساره مههپيره ژووره وه.

مههدی دهستی به پانوله کهی و ده موو چاری به قولی کراسه کهی وشک کرده وه و چووه سه ره وه. بیری هاته وه که تاییک دستکیشی قایشی درایان بو. له کوئی دیبوی، نهیده زانی. کتیبه کانی هینا له بهر دهستی خوی داینا. کهزه کهی کرده وه. کتیبه کانی لبردو دهفته ری ئیملاکهی دانا له روی هه له کانه وه بنوسیتته وه. بهدهم نوسینه وه ههر بیری لای دهستکیشه که بو. نهیده زانی له کویتدا دیوبه تی. له وهی که فرینه دار بو نه رخه بین بو.

باوکی هاته وه. ههستا له بهری. سلاوی لیکرد و چوبه ده میه وه، نهو پت و مه کانهی کربوبه تی لیتی وهر نه گری و نه بیبا بو هه ویشخان. باوکی لاهو لا سهیری نه کا. خیسکی لیده کات و له ژیر لچه وه بری قسه ی پی نه لئی... دایکی نه چیت بهدهم مههدیبه وه. شته کانی لی وهر ده گری. مههدی له هه ویشخان نه مینیتته وه. دایکی نه چیتته ناو ژوره که وه خیره هانتی باوکی نه کا و ماندونه بونی پی نه لئی. به نه سپایی به یه که وه قسه نه که ن. مههدی دهیزانی هه رچی دایکی لیتی به شک بسوایه به ته نیایی باوکی نه گرت و له گه لیا قسه ی نه کرد.

- نازانم نه م کوره چیه تی!! دیسان چی له ژیر سهردایه.

مههدی له دریایی به بین دو دیبه که وه. که هه مووی شیشه بو، باوکی خوی نه دی چون له گه ل دایکی قسه نه کا. نهیدی که باوکی ههر سه ر نه له قینتی و لاهو لا سهیری دایکی نه کا، جل و بهرگه کهی نه گوپری، کوته کهی له بهر دهر نه هیینی و فریتی نه دات بو میخه که به میخه که وه بهن نابیی و نه که ویتته خواره وه. دایکی هه لیده گریته وه و نه ییکا به میخه که دا. باوکی ده می لار نه کاته وه و سه ری راوئه وه شینتی. وهک چاره ی کاره کهی په یدا کردیی:

- مه ترسه وای نه به سسمو چه زکه ی. تازه نه مجار، وهک جاره کانی تر نییه. هه تا نه وی به بنیادهم و نه م ره فتار و نه خلاقه ی ته رک نه کا ناییینی. دو روزه جیره ی گیرفانی پینادهم، بهم بو نه وه وهک چه یوانی یه که ناسی لیدی. هه تا ساحیه که ی بانگی لی نه کا بو لای که س ناچی. نه میس تامل نه دات و سه ری خوی دانه خات بیتو پروات له جیره خه به ری نییه. ئیتر ناچیتته بانی همام و لیمان دور ناکه ویتته وه.

دایکی توره نه بی:

- جا باشه نه وه که ی کاره. نه وه که ی قسه یه. شهرمکه، نهو کوره هه رچی بیت له ئیمه یه. چ تویش و چ منیش نه زانین نه م کوره بهم کارانه عاقل نابیی. جیره که ت بو لیبریوه. ناییتری منداله و نه خله تی. ناییتری له دهر وه چه نی گورگی تیا یه. ناترسی بهم کارانه له کیسمان بچی؟

- مه ترسه. نه م نوتفه که له ئیمه و تو که وته تو بو که س ناخله تی. نه وه خو مان نه زانین چیه. روزه ی هه زار کلاو نه کاته سه رمان و هه زار چه قوی بی دهسکمان پی نه فروشی.

- به تو شایه د، وه لی به من نا. چونکه من له گه لیا درو ناکه م چونکه...

دایکی هیشته قسه که ی ته واو نه ببو که باوکی دهنگی هه لبری و روی گرژ کرده وه!

- دروی چی... کسام درو... دروی من چی بووه؟... هه رچی هاتم من عاقلی بکه م و قسه ی له گه ل بکه م تو نه ت هیشت - باوکی پشت نه کاته دایکی و شهرواله که ی هه ل ده کیشی - باشه... باشه ته واویکه لیتی مه لئی. من برسیم... مانوم سفره که راخه... نه مه - به په نجه نامازه نه کات به هه ویشخان - بو که س به نیادهم نابیی.

مههدی که له پشت دریا که وه وه ستابو نهیزانی دایکی کوتایی به باسه که

ئههینتی. له پر دایکی دیت بهسه ریدا. له گه ل دایکی سهیری یه ک ئه که ن.
دایکی سه ر اداوه شیتینو هه ناسیتک هه لده کیشی و له بهر خو به وه ئه لتی:
- هه ی دایک به وه به خت.

دایکی سفره که ی پی ئه دات که رایشات. له گه ل باوکیا هه رچاویان
له یه که وه یه. هه ر جار که ئه هات و ئه چو باوکی له ژیره وه خیسیتی لیده کرد.
مه هدی ئیتر سهیری باوکی نه ده کرد و چاوی خو ی لیده دزیسه وه. به لام
هه سستی ئه کرد که وا له ژیر چاوه دیری باوکیدا. به م سهیر کردنه ی باوکی
پیکه نینی ئه هات. باوکی پالی دابووه که تبه به لادا. خه ربکی رادیو گرتن
بو. زوزو ئه بیرده په نا گوئی و به شوین ئیزگه پیکدا ده گه را. ئاگای له
پیکه نینه که ی مه هدی بو. وتی:

- پیکه نه... ئه ری وه لالا پیکه نه... بو پیناکه نی؟!... گشتمانو کرده
به مه سحه که ی ده س خو ت. خیری دایکت. بو پیناکه نی...

به توره بیسه وه رادیو که ئه کوژیتیتته وه، ئه لتی:

- خو له بهر پارازیت پیا و هه یج حالی ناوی.

هه موو له ده ور سفره کو دینه وه. برا بچکو له که ی له سه ر سفره که نه بو.
باوکی هه رچی له گه ل دایکیدا له یه ک توره ببوایه ن قه د به ناوی خو ی بانگی
نه ده کرد. هه ر پیتی ئه وت ئافره ت:

- ئه ری ئافره ت ئه وه هادی کوا؟!!

دایکی خه ربکی چیش ت تیکردن بو، وتی:

- وا له مال دایکم. ئیواره لیره بون. بیانویی گرت به شوینیا ندا، دایکم
له گه ل خو ی بردی.

مه هدی له بییری خویدا بو تا ده سته کیشه که ده گه را، باوکی ده نگی بهرز

کرده وه:

- مندا ل ئه بی له سه ر سفره ی باوکی خو ی دانیشی ئه ینا گه ر ئه بی -
به ده ست ئیشاره ئه کا به مه هدی، مه هدی له خه یال دیتته ده ره وه و سهیری
باوکی ئه کا - ئه بی ئابم هه تیسه... ئه بی ئابم هه تیسه ناره سه نه ی
نامه هدیسه... حالی بوی... تی بگه... ئا... فره ت... وشه ی ئافره تی چاک
به دیان گرت و بهر که وه ئه دای کرد. چاوه کانی زیت کرده وه و لیوانه که ی پر
کرد له ئاو. ده نگه ده نگی دایکی و باوکی بهرز بووه، مه هدی به خه یال چوو
ناو که ل و کون و قوژینی ماله که، بو تا ده سته که ئه گه را و ئاگای له
هه یج نه بو. به دم نان خو اردنه وه چوه ژیر خان. ناو قوژین. ناو یه غانه کون،
ته لیس و توره که گشتی گه را. له کو ی دیسوی؟! بییری نه ده هاته وه. له وی
هاته ده ره وه چو بو هه ماری، ورد چاوی به هه موو شو تینیکیدا گه را. له پر
بییری ده که وه ته وه که له سه ر سفره یه و خه ربکه نان ئه خوات. سه ری
داده خسته وه و خه ربکی نان خو اردن ئه بو. به ده م تیکه گرتنه وه خیالی دیسان
ئه چیتته وه به شوین ده سته که دا و سه ر له نو ی که ل و کون ده گه ری. دا لغه
بردویه ته وه و خه یالی لای خو ی نیسه. نه یده زانی له کویدا دیسوی. دیسان
ژیرخان، هه وره بان، هه ماری. وا به شوین ده سته که دا ون ببو که ئاگای
لینه بو سهیری باوکی ئه کات و باوکی بهر قه وه سهیری ئه کات. بییری
که وه ته وه له کویدا چاوی پیتی که وتبو. ره نگی گه شایه وه و بزه نیشته سه ر
لیوی. باوکی به م بزه و گشانه وه ی مه هدی توره بو ده نگی بهرز کرده وه:

- ئه وه سهیری کویم ئه که ی و به ده ممه وه پیته که نی؟!... ئاخو من چیم هه یه
وا مه دحم بوی و چام لیهه ل ناپری... یا خوا کویراییت دایه. سه رت داخه 1
سه رت داخه نانه که ت خو یا خوا سنان بخو ی.

مه هدی نه یه زانی چاوی واله باوکیه وه و سهیری ئه و ئه کات. سه ری

داخست و خه‌ریکی نان خوارنده‌که‌ی بووه. قسه‌که‌ی باوکی بیر که‌وته‌وه. «کویم جوانه» دیسان سه‌یری باوکی کرده‌وه تا بزانی کویتی جوانه و چۆنه. له‌به‌ر خۆبه‌وه وتی: «بوچی تا ئیسته سه‌رنجم نه‌داوه!! راستی باوکم چۆنه؟ جوانه؟» هات دیسان سه‌یری بکاته‌وه له‌ پر بیری قسه‌کانی باوکی که‌وته‌وه بزه‌ی هاتی و سه‌ری داخست. به‌گۆشه‌ی چاو سه‌یری دایکی کرد. نه‌یوئیرا راسته‌وخۆ سه‌یری چاوه‌کانی بکات. چونکه‌ ئه‌ترسا دایکی له‌ چاویدا بیخوینیته‌وه دایکی خۆی ئه‌یوت: «ئا تماشام که... ئا سه‌یرم که... تا بزنام چی تیدا نوسریا ناوچاوانت. ئاده‌ی بزنام راس ئه‌که‌ی یان درۆ». نان خورا. باوکی پالی داوه مه‌هدی له‌گه‌ل دایکیا سفره‌که‌یان کووه کرد. مه‌هدی چای هینا بو‌باوکی و دایگی خه‌ریکی حاجه‌ت شو‌ردن بو. باوکی دیسان رادیوکه‌ی ناوه په‌نا گویتی، کره‌ کر هه‌رتاوتیک ده‌نگیکی لیده‌هات. له‌به‌ر خۆبه‌وه قسه‌ ئه‌کات:

- دلم به‌و کوردییه‌ی به‌غدا خوشبو ئه‌ویش نادات... ئه‌ی به‌زیاد نه‌بی... دنیا کاول بووه..... هه‌ر عه‌ره‌بی..... هه‌ر فارسی... ئه‌ی قرتان تیکه‌وی.

مه‌هدی به‌ئه‌رخه‌یانی، له‌وه‌ی که‌بو‌ی ده‌گه‌را په‌یدای کردبو، کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی هینا به‌رده‌ستی. ده‌رسه‌کانی ئه‌وه‌ی که‌مابو ئه‌نجامیداو خویندی. هه‌ر له‌و یاشدا خه‌ون بریدی‌وه.

***

به‌یانی زوو دایکی به‌ده‌نگه‌ده‌نگ خه‌به‌ری کرده‌وه:

- هه‌سته... مه‌هدی هه‌سته... هه‌ستای؟..... ئه‌وه نیوه‌رۆیه... هه‌سته، کوره‌ هه‌سته، ده‌مووچاوه‌که‌ت بشۆره‌و ناشتاکه‌ت بخۆ. بچۆ کوره‌که‌ی برات بیته‌رۆ..... ده‌هه‌سته. ده‌ی هه‌سته. هه‌ستای؟

هه‌سته هه‌سته‌ی دایکی له‌ناو می‌شکیدا کاری ده‌کرد و ده‌نگی ئه‌داوه.

هه‌سته هه‌سته‌ی دایکی ته‌واو نابێ تا ئه‌م هه‌لنه‌ستی و نه‌چیتته خواره‌وه. به‌نا به‌دلیه‌وه هه‌ستا. پانتۆله‌که‌ی کرده‌وه پای، که‌ شه‌و دایکی به‌ده‌م خه‌وه‌وه له‌ پیتی داکه‌ندبوو. توند ده‌ستی برد بو‌ گیرفانی. که‌لا و ته‌خته‌که‌ی تیدا بو. به‌ده‌م له‌تره‌وه چوه‌ خوارێ، ده‌م و چاوی شو‌رد. به‌خه‌ن ده‌ستی کرد به‌ناشتا خواردن. دایکی لیتی توپه‌ بو. وتی:

- ئه‌وه‌گیله‌ گیلی چیتته؟ ئیژی بوکی، نوکی به‌نو‌گاز ئه‌خۆی. ئاخ بزانیایه‌ خه‌ریکیچیت و له‌چی ئه‌گه‌رتی. چی له‌و می‌شکه‌ هه‌لۆله‌تدایه. به‌خوا برا نه‌م‌ری و نه‌چی له‌ خۆی ئه‌چی. کوت و مت. ئیژن حه‌لا‌لزاده له‌ خالۆی ئه‌چی. ئه‌ینه‌هو خالۆ حه‌مه‌ت. هه‌یج لات نه‌دا. ئه‌و تریبه‌ تو‌ی لی ده‌ر په‌ریبه‌... زوو که‌... زوو که‌ بچۆ براکه‌ت بیته‌رۆ...

مه‌هدی له‌ ژیر لچه‌وه:

- ناچم

دایکی به‌تو‌ریه‌ی ئه‌قیژینی به‌سه‌ریا:

- بو‌ ناچی؟

مه‌هدی سه‌ری داخستو له‌ ژیر لچه‌وه:

- ده‌رسم هه‌یه.

- ده‌رست هه‌یه؟..... ئه‌ری؟!... نه‌وللا کارت هه‌یه.

سێ چوار جاریتەر پیتیته‌لن، مه‌هدی به‌قسه‌ی ناکات. چارشیتو‌ه‌که‌ی ئه‌گرێ به‌ده‌سته‌یه‌وه له‌به‌ر دریاکه‌ ئه‌لن:

- خۆ نازانم خه‌ریکی چیت و چی ئه‌که‌ی، وه‌لی ده‌ست بو‌ هه‌یج نه‌به‌ی. ده‌ست بو‌ هه‌رچیبه‌ی ئه‌ت کوژم... ده‌ست نه‌به‌ی بو‌ چه‌قۆکه‌... حاللی بوی.

مه‌هدی له‌شه‌وه‌وه به‌ته‌مای ئه‌م ده‌رفه‌ته‌ بو که‌ دایکی بچێ به‌شوین هادی

براکه یدا و ئەم بەتەنیا لەمەلەوه بمتیتەوه. تەقە ی درگاکە هات. هەستا
 لەپەنجەرەکەو سەیری کۆلانی کرد. دایکی توند توند ئەرۆیی و هەنگاوی
 گەورە گەورە هەلەگرت. لە سەر پیتی کۆلانی کەدا لە چاوی گوم بو.
 کتیبەکە ی فرێدا. بەهەلاتن چو بۆ هەمار. کاتێ کە درگاکە ی کردەوه. دی
 دەستکێشەکە بە مێخەکەو نییە. چاوی بەمێخەکەو وشک بو. ئاوی دەمی
 قوتدا. خیرا چاوی لەسەرەوه بەناو کەرەسەکاندا گێرا. دەستی بۆ هێچ
 نەبرد، نەبوترا چاک پێیاندا بگەرێ. بێتو شپرزە بیوا یە دایکی ئەیزانی،
 تازە هەلێ پەرژاندبو. بەهیتمی شتەکانی لەسەرەوه لاداو تەماشای
 ژێرەکە ی ئەکرد. لە دایکی ئەرخەیین بو کەتا درەنگان ناییتەوه. هەر کە
 لەگەڵ دایکی و خوشکی یەکیان بەدیا یە لانی کەم ساعەتێک قسەیان
 ئەکرد. پاشان تۆزێ تر لە بەر دریاکە غەیبەتی باوکی مندالەکانیان ئەکرد.
 «دیتە منالەکان حەز لەمال باوکی ئەو ناکەن داخی لیدی دین بۆ ئێرە».
 دوای ئەوه دوو سێ هەنگاوی تر ئەنێ. لاوه لا لە ناو دریاکە ئەلێ «حەزیش
 بکەن بچن خۆرویان پێنادەن. کوێر بن مندالەکانی من نەبین... دریا
 هەمیشە لەسەر پشته بۆ کچ و کچەزا و زاواکانی. ئیتر ئیمە نە بنیادەم...
 لە دورۆ میا» . لەم خەبالانەدا بو کە چاوی پیتی کەوت. دایکی لەژێر
 سیپی چایێک شارەبوویەوه. دەری هینا. سەیری هەمارەکە ی کرد.
 نەشیتاوبو. درگاکە ی بەست و بەپەلە گەراوه بۆ سەر. لە پەنجیرەکەوه
 سەیرێکی کۆلانی کردەوه. دایکی دیار نەبو. چاوی بۆ مەقسەستەکە گێرا.
 هەول ببو. لە تاقەکە لەپال ئاوتینەکە دانرابو، چاوی پیتی کەوت، پتەوی
 دەسکێشەکە ی لێ کردەوه. پەنجەکە ی خستەناو تورەکە ی زبڵەکەو هەروا کە
 گرتی لێدرا بو گرتی لێداوه. دیسان کردیەوه. بەمەقسەستەکە دودانە کلاوه ی
 قامکی دەسکێشەکە ی لێکردەوه. دیسان خستییەوه ناو تورەکە ی زبڵەکەو
 گرتی لێداوه و کلاوهکانی خستە گێرفانی. دایکی هاتەوه. مەهدی

کتیبەکە ی گرت بەدەستییەوه خەریکی هاتو چو بۆوه لە ژورەکەدا. دایکی
 هاتە ژورەوه. چارشیوەکە ی لە دواوه کۆ کردەوهو کردی بەمێخەکەدا. بێ
 ئەوه ی سەیری مەهدی بکات چوو هەویشخان. بەدەم رێوه وتی:
 - باوەر پێکراوت بەکۆی زوخال بێ... ئا تماشاکە.
 مەهدی سەری داخست. کتیبەکە ی گرت بەبەر چاویەوه، بەدزیهوه
 پێکەنی. دایکی وتی:
 - پێکەنە..... بۆ پێناکەنی.
 برا بچکۆلەکە ی بەپێکەنینهوه هاتە ژورەوهو چو بەرەو روی مەهدی وتی:
 - کاکە گیان... کاکە مەهدی گیان... کا...
 مەهدی نەبھیشت قسە ی براکە ی تەواو ببێ بەتورەیبیەوه لێی گرز بووه:
 - برۆ لاچۆ... لاچۆ گووه... لاچۆ
 هادی دلێ پر بو پالێ دا بەدریاکەوه و لچی هەلقورتاندا. لەژێرەوه
 سەیری مەهدی ئەکرد بەمەزلومی، بەشکم ناشتی بکاتەوه. مەهدی
 تۆزێکی تر لە ژورەکەدا خولە ی هات. کتیبەکە ی لە تاقەکە داناو دیسانەوه
 لە براکە ی روش بۆوه، پانتۆلەکە ی هەلکیشا وتی:
 - دایکە من ئەچم بۆ دەرو.
 مۆرەیکێتری کردەوه لە براکە ی ئەلبەت ئەم تورەبونانە بۆ ئەوه بو براکە ی
 شوێنی نەکەوی.
 دایکی لە هەویشخان خەریکی کار بو تەقە تەقی حاجەتەکانی ئەهات.
 وتی:
 - جا بۆ ناچی... دنیا لە سەر جیگای خۆبەتی... هەر تۆی کەمە...

بوناچی ژیتیره و ژوروری که ی... به خوا توله کولان نه وی عهرز و دارو بهردو
عاسمان به دستو نه حه سینتو.

پاش تۆزیتیک بی دهنگی، وتی:

- شهر نه که ی.

- نه.

- براهه یشت بهره... با بهر دهستم نه گری.

هادی یهک دوو ههنگاو شوینی کهوت. قامکی کردبو به ده میداو له ژیتیره وه
سهیری مه هدی نه کرد.

مه هدی دیسان مۆپه یتکی لی کرده وه و وتی:

- لاچو... لاچو... لاچو گووه... شوینم نه که وی... نه تکوژم.

ماتلی قسه ی دایکی نه ما. به هه لاتن چو بو کولان. دیسان گه پراوه
داره که ی له بیر چبو. دهنگی گریانی براهه ی و توره بونی دایکی نه هاته
حه وشه. داره که ی له پال پی پلیکانه که دا هه لگرت و بهراکردن چۆوه بو
کولان بۆلای هاورپیکانی. هه موویان له بانلی حه مام ماتلی نه و بوون. پته وی
دهستکی شه که و کلاوه ی قامکه کانی دهرهینا. داره که شی کردبو به بهر
گوره ویه که یدا له ژیتیر پانتوله که ی دهری هینا. هه موویان پیکه نان و خوشحال
بون. دانیکیان که هیچ کاریکی نه کردبو، روی کرده مه هدی وتی:

- نه وه خو تاییکه. من تایه کی تر له م دهسکی شه م هه یه. نه چم له گه ل
مه قسه که نه یه یتیم.

هه موویان به ره و مالی سوله میان وه پیکه وتن، وتی:

- هه مووتان بچنه بهر په نجه ره که بوستن.

چوه هه وشه. دایکی له گه ل ژنه کانی دراوسیتی دانیشتبون و خه ربکی
قسه کردن بون. چاویان به سولیمان کهوت قسه که یان بری.

- سلام.

- نه له یکه سلام.

- نه له یکه سلام کوره شیرینه که م، سوله میان گیان.

سوله میان چوه سهر له بهر خۆیه وه له و بیرهدا بو ئیسته ژنه کان به دایکی
ئیتن: «وه ی ماشه لالا سافیه خانم نه و کورته چهن کوری چاکه». دانیک کی تر
نه لی: «چهن تاغانه هات سهری داخست و پۆیی» له م خه یالانه دا بو که
یه کی له ژنه کان بانگی کرد:

- سوله میان گیان؟

سوله میان بی نه وه ی که جواب باته وه چوه سهر ویستگه که ویستا. روی
وه رگیترا. دیسانه وه نه و ژنه له گه ل دایکیا بانگیان کرده وه:

- سوله میان گیان.

نه و ژنه دهستی گرت به ده میه وه وتی:

- نه به پۆخو جوابم ناداتو. من چهن کلۆم.

سوله میان روی کرده دایکی:

- به لی دایکه.

وا روی کرده دایکی وه ک نه سلنه دهنگی نه و ژنه ی نه بیستوه. دایکی
و ژنه کان هه موو پیکه وه سهیریان نه کرد. نه و ژنه ی که بانگی کردبو دایکی
خوله بو سوله میانیش خوشی له خوله نه ده هات، چونکه چهن جار بهر وکی پی
گرتبو. ببو به شه ریان. دایکی خوله وتی:

- حەز ئەكەي بېي بەزاوای من سولەیمان گیان ئەری؟

ژنەکان لەناو خۆیاندا کردیان بەشۆخی:

- ئەبې بەزاوای من.

- نەوہللا زاوای خۆمە.

- هینی هیچتان بەکار نایەت. کەژەلی خۆمی پێ ئەدەم.

دایکی خولە روی تیکردن. وتی:

- ئەری باوہ ئەوہ بۆچی ئەون بەباعیسی کاری خیر. وەي ژن چەن

خراپین.

ژنەکان بێدەنگ بون. سولەیمان چووہ ناو فکەرەوہ. بیری لە کچەکان

ئەکردەوہ «کەژەل ئەوہ کەي بەکاردی. لەخۆم بچوکتەرە. کچەکەي شیرین

خانم. لاوہ ئەوہ کەي کچە ئەوہ زۆر شەرانیہ. حەمیدە، جوانە. ئەری وەللا

حەز ئەکەم». دایکی خولە چاوی بریبوہ ناو چاوی. سولەیمان لە دایکی

بیستبو کە ژنەکان ئیژن «مەحسومە خانم ئەونە بەدەمو زمانەبەرد نەرم

ئەکا». پاش تۆزی کە لییان راما مەحسومە خانم وتی:

- ئەگەر رفیتی مەحموی منیش بکەي حەمیدەي کچم بۆ تۆ. ئەونە کچی

خاسە.

ژنەکان رویان کردە یەک و دەستیان کرد بەپیکەنین. سولەیمان بەخاتری

حەمیدە تۆزی خۆشی لە خولە هات. یەکی لە ژنەکان لەپال شیرین خانمەوہ

دانیشتبو. وتی:

- بەخوا مەعاملەبەکی جوانە. خۆ ئەمان چۆر کۆلان ناگەرن حەمیدە شو

ئەکات.

دایکی روی کردە سولەیمان وتی:

- برۆ... برۆ... ئەمانە بۆ تۆ خەسو نابن... ئەوانیش بۆ تۆ بەبوک

نابن... برۆ.

سولەیمان ئەیدی کە ژنەکان لە ناو خۆیاندا لەسەر ئەوہی کە ئەوی و ناوی

شەرە قسەیانە. ئەمیش لە دلی خۆیدا بیری لەوہ کردەوہ کە بېي بەزاوای

مەحسومە خانم، حەمیدە کە سێ ساڵ لەخۆی گەورەتر بو بېي بەژنی. بەم

خەيالانەوہ دەسکیشەکە و مەقسەستەکەي لە پەنجیرەکەوہ دا بەمندالەکان.

ئەیدی کەبە پەلەپەل پتەوی دەسکیشەکە لێدەکەنەوہ. مەقسەستەکەيان بۆ

خستەوہ. یەکی لە مندالەکان وتی:

- هاتیته خوارۆ بەن بېرە بەن... بەنت لە بېر نەچی.

سولەیمان نەبببست. لە خەيالێ ئەوہدا بو لەگەل حەمیدە پیکەوہ دین بۆ

مال باوکی و ناھیلێ حەمیدە بچی بۆ مال خۆیان و سەری دایکی بدات.

مەحسومە خانم لەبەر دریاکەي خۆیان هەردودەستی ناوہتە بەر پشتوتینەکەي

و پالی داوہ بەدرگاکەوہ و سەیری حەمیدە ئەکا. حەمیدەش کە بۆ خچیک

وا بەباوہشیوہ لەناو دریاکەدا وێستاوہ و ناچیتە ژورەوہ سەیری دایکی

ئەکا.

سولەیمانیش کە بەبالا تۆزی لە حەمیدە چکۆلەترە لە داوہ بەهەردو

دەست پالیتتوہ ئەنی و بەزۆر ئەیکا بەدرگاکەداو درگاگە شەق پێوہ ئەدا.

لەگەل ئەم پێوہدانە دەنگی پیکەنینی ژنەکان و هەرای دایکی بەرز

ئەبیتتوہ:

- ئەوہ ئەو درگاتە بۆ پێوہدا... یا خوا نەمیتي.

هاتەوہ هۆش خۆی دی لە کۆلانە. دەنگی دایکی ببست کە دیت. لە

ترسا هەل هاتەسەر کۆلانەکە. دایکی درگاگەي کردەوہ وتی:

- مەگەر نەتگرم کرمە تۆببو... شەرتبې بت کۆژم... هیتتە هیچ نەبووہ

دل پیسی ئەکە ی.

دایکی چوو ژورەو. سەیریکی درگاکە ی مالمەحسوم خانمی کرد. دی
حەمیدە وا لە بەردریا و لەگەڵ کورپی خەریکی چاوشارەکییە و دەس تەکان
ئەدا و سەر پائەوشینی. رقی هەستا لە حەمیدە لە دوورەو خێسە ی لێدە
کرد. لەبەر خۆبەو و تی:

- دایکت تۆی داو بە من وەختی خۆی. ئەت تۆپینم.

پرو وەر گێرا و لەگەڵ ئەو خەیاڵە خۆشانەدا چۆرە ناو مندالەکان.
هەموویان دیسانەو چون بۆ بانی حەمام سەبارەت بەو قسانە ی کە
لەمالەو کرابو. لای مندالەکان هیچی نەوت. چاوی بەخولە کەوت. لە
دلی خۆیدا هەستی کرد کە ئەبێ ریزی لێ بگری. بەلام لەبەر مندالەکان
بەتایبەت لەبەر مەهدی نەدەبو. چونکە دوینی قەرە بە مەهدی فرۆشتبو.
هەستا سەر پین. تا خولە لە پیچی کۆلانەکەدا ونبو هەر چاوی تیوہی بو. لە
دورەو چاوی بەباوکی مەهدی کەوت کە لە پیچی دوکانەکە ی مامەمەولان
خەریکە دی بۆ بانی حەمام. بی ئەوہی کە دانیشی یان سەیری خوارەو
بکات، وتی:

- مەهدی باوکت هات بۆتێرە.

مەهدی بەدانیشتنەو چوو ئەولاو و خۆی لە پشت فۆتەو قەیفەکاندا کە
هەلیان خستبو وشک بینەو، داشارد. باوکی هاتەپیشی. چوو سەر
تەپۆلکێک کە بتوانی جوان هەموو ناوبانی حەمامەکە ببینی. جوان چاوی
بەناو مندالەکاندا گێرا، وتی:

- مەهدیتان نەدیوہ؟

مندالەکان هەموویان پێکەوہ وتیان:

- نە... نەوللا لێرە نییە... نەمان دیوہ.

باوکی تۆزی چاوی بەناو بان و مندالەکاندا گێرا. خولەو مەهدی چاویان
لەبەکەوہ بو. مەهدی ترسا. بەلام خولە پرو وەرگێرا و چوو ئەو لاوہباوکی
دیسان پرسییەوہ:

- نەتان دیوہ؟

- نەوللا... لای ئیمە نییە.

- نەتان دیوہ؟... دەپرو باوکی درۆزنەکە.

مندالەکان دانیشتنەو خەریکی دار قۆچەقانیەکە بون. سولەیمان بەپاوە
وہستا. چاوی لەباوکی مەهدییەوہ بو تا رۆیی. تا ماوہبێک کە نەرخەیین
بو لە پشت دیوارەکە خۆی دانەگرتە مەهدی بانگ نەکرد. کەژەکانیان بەست
بەدارەکەوہ و کلاوہی قامکەکانیان کرد بەسەر دارکەدا، تا کەژەکە دەر
نەبیت. ئیستە ماپۆہ کوتی چەرم بۆ جیگە بردەکە ی. سەیری یەکیان کرد.
هەموو تیکرا سەیری کەوشەکانی یەکیان کرد. مەهدی وتی:

- لە مالەوہ کەوشەکۆنتان نییە!؟

هیچیان جوابی یەکیان نەداوہ. بری سەیری یەکیان کرد. مەهدی
کەژەکە ی بەست بەدور دارەکەوہ. کردی بەبەر بەندۆخینەکەیدا و بلوزەکە ی
داوہبە سەریدا. ئەمجار لەبانی حەمام دەستیان کرد بەکایەکردن و هەلات
هەلات. بەبۆنە ی هەلاتنی ئەمانەوہ لەسەر بانەکە، جامداری حەمام
بەدارپکەوہ هاتە بان. کەوتە شوینیان. مندالەکان هەر یەکی لە
لاییکەوہ هەتھاتن. هەموویان لەبەر دوکانی مامەمەولان یەکیان گرتەوہ و
یەک تۆز سەیری میشتینی پیاوہکانیان کرد و هەموو چوئەوہ بۆ مالەوہ.

مەهدی دار لاستیقەکە ی لە حەوشە داشارد. لەبەر ئاوہکە دەست و دەموو

چاوی شۆرد. چووه ژورهوه، کتیب و دهفتهرهکانی کۆ کردهوه. دایکی نانی نیوهپۆی بۆ دانا. مههدی سهیری هادی برای کردو بانگی کرده لای خۆبهوه. ماچی کرد و تهخته و کهلاکهی له گیرفانی دهر هینا و دای بهدهستیهوه وتی:

- ها تا دیمهوه کایه ی پیکه گومی نهکهی.

دایکی له ههویتشخان هاته دهرهوه، چاوی بهتهختهو کهلاکهی دهست هادی کهوت. روی کرده مههدی وتی:

- ئهړی وهللا جوانه. نانهکهی خۆت بخه ره کۆشیهوه. له تۆ تهواومان کرد نۆیهی ئهوه.

دایکی تهختهو کهلاکهی لی سهند. هادی دهستی کرد بهگریان و لاقه فرتی. دایکی چووه ههویتشخان و مههدی بهئهسپای وتی:

- مهگری بۆت دروست نهکهم.

هادی بهپشتی دهست فرمیسهگهگانی پاک کردهوه و بهقۆلی بلوزهکهی چلمهکهی سری. مههدی نانهکهی خوارد. کهژی کتیبهکانی کهله گیرفانیدا بو دهری هینا و پیتچای بهدهور کتیبهکانیهوه و خستیه ژیر بلوزهکهی. دهستی هینا بهسهه براکهیدا و خواحافیزی کرد. دایکی وتی:

- بیستهمههدی کارم پیتته.

دایکی هات بۆ لای. دهستی هینا بهسههیداو ماچی کرد. تمهنیکی خسته ناو مشت و دیسانهوه ماچی کردهوه وتی:

- ئیتر مهچۆ بۆ دوکان. یه کراست بچۆبۆ مهدرهسه ههز ناکهه باوکت ئاوا له گهلتا رهفتار بکات.

مههدی تمهنهکهی له دایکی وهرگرت. سهیری کرد. وتی:

- نه گهر نهچم بۆ دوکان، داوای جیرهکهه نهکهه نهزانن تۆ جیرهکههت پین داوم. ئهوسا توپه ئهبن و له گهلت تۆنهیکا بهشهه.

دایکی دیسان باوهش ئهکا بهملیداو ئهینوسیتین بهخۆبهوه. ئهلتی:

- نۆخه ی کوره خهه خۆرهکهه.

هادی بهلای دایکیهوه وهستاوه. رو ئهکاته مههدی و ئهلتی:

- کاکه بهیانی بۆم دروست نهکهی؟

مههدی سهیری ئهکا، ئیژی:

- نه.

هادی لچی ههلت ئهقورتیتین. مههدی دهست ئههینن بهسههیا و ئهلتی:

بهیانی بۆت دروست ناکهه وهلتی تهختهکهی من بۆ تۆ.

هادی له خۆشیا ههلت ئهخاتهوه. گۆشه ی کراسهکهی دایکی نهکیشی:

- یاللا زوکه تهختهو کهلاکهی کاکهه پیتته.

مههدی ری ئهکهوی. تا ئهچیتته دهرهوه دایکی له دواوه ههه سهیری ئهکا و بهخۆی ئهلتی:

- یهک سالانه دوسالانه ئهخلهتیتین ئهمهیه.

مندالهکان بهپیتی عادهت له ژیر دارهکهی بهر دوکانی کا حهمه رهحیمی پینهچی کۆوه دهبون. له گهلت مههدی یهکیان گرت. لای مندالهکان نهیوت که دایکی جیره ی پیتداوه، مندالهکان ماتل بون تا بزانه مههدی چی ئهکا. نهچن بۆلای باوکی یان نهچن بۆ مهدرهسه. خۆشی کهوتبوه دو دلپهوه که بچی یان نهچن. روی کرده مندالهکان وتی:

- یهک تۆزه بوهستن ئهچم تا لای باوکم.

مههدی پرووه دوکانی باوکی وه ریکهوت. چوه ناو دوکانهکوهه. باوکی وهک همیشه لهسه کورسیهکهی خوی لای ژوروی دوکانهکوهه دانیشتبو. لهگهَل دراوسج دوکانهکهدا خهریکی گالتهو گهپ بوون و قاقا پئندهکهنان و دهیانکیشا بهرانی خویاندا. دراوسج دوکانهکه ناوی عهزیز بو، لهسه کورسیهک لای خواروی دوکانهکه دانیشتبو تا چاویشی له دوکانهکه بهوه بیج. مههدی زۆر رقی لهم کابرایه بو. چاوی پیی کهوت، پای سست بو. چوه دوکان و سلای کرد. باوکی جوابی نهداوه بهلام دراوسجیکه به پییکه نینهوه سهیری مههدی کرد، جوابهکهی کیش هاورد و درپژی کردهوه وتی:

– نهی وه عهله...یکو.....مو.....سسسه... لام

تۆزی سهیری مههدی کرد. پاشان روی کرده باوکی وتی:

– چیه؟ باوکی کامههدی جهنابی کاکه عهبه دیسان نیوانتان شهکهراره.

کا عهبهخوی کرد بهکه روی کرده مههدی:

– هه رهوه که دوینی پیم وتی.

مههدی ویستاو سهیری باوکی کرد، باوکیشی بی دهنگ سهری داخست تا چاوی له مههدیهوه نه بی. هه موو بیدهنگ بوون. بهس دهنگی جارجاری میشتیک نهات، بهتوندی خوی ئه دا به شیشه که دا و ویز ویزی نه کرد و دیسان گظهی نه کرد و هه لده فریهوه.

باوکی تهزیجهکهی هه لسه وپان و روی کرده مههدی:

– برۆ مهوهسته... چیم پی وتی نهوه بکه... برۆ دؤعا بکه... دؤعا.

کا عهزیز بهسه سوپمانه وه سهیری مههدی کرد و پاشان روی کرده کا

عهبه پرسی!

– دؤعا بو چی؟!... با ئیمهش بزانی... نه گهر خیریکی تیدایه و دوقرانی تیدا پهیدا ئه بی کاکه ئیمهش ههین – هه ره دو دهستی هه ل هیناو روی کرده ئاسمان – خویا به خوتری گهره بی خوت و...

له بهر پییکه نین دو عاکهی بو تهواو نه کرا روی کرده کا عهبه، سه ریکی راره شاندا، کا عهبه که دی واز ناهین، تا نه زانی مهسه له چیه نارام ناگری و زۆر له سهری سوره، بوی گیراره کا عهزیز قاقا پییکه نی وتی:

– جا نهوه کاره... کهی تا ئیسته شتی وا بووه. نهوه دانج بو به ناوی نه سحابی که ههف و تهواو بو.

مههدی پر به دل خوشی لهم کابرایه نه دههات. به لام چونکه ئیسته خهریک بو لایه نی ئه می نه گرت تۆزیک خوشی لیده هات. باوکی روی کرده رفیقه کهی، شیوکی قه لسی گرت به خوی وتی:

– تۆ خوت دوو کورت ههیه ئه لئی دهسته بیگ گولن، قهرانی خهرجیان نییه. ئیسته فتوا بو نه وهی ئیمه نه دهی – تهزیجه کهی هه لسه وپاندا و خوی له سه کورسیه که جی به جی کرد – تۆ خوت نالیی هه رچی من هه مه له سایه ی نه و دوو کوره وهیه له سایه ی دؤعا و پارانه وهی نه و دوانه وهیه. جیره که یان پی نه دم لیم گل ناده نه وه ئیژن باوکه هه ره کمان ناوی. تۆ خوت باسیان ناکه ی؟ مه گهر نه مه قسه ی تۆ نییه؟

مههدی به بیستنی ناوی نه و دو کوره رک و نه فرته تهواوی گیانی گرت. باوکی هه رچی توره نه بو قه زای نه و دوو کوره ی لی ده خست، که چهن کوری چاکن و چهن جگهر سوژی باوکیانن. مههدیش چاک نه زانی له مه درسه خهریکی چین و چۆن پاره به دهست نه هین کا عهزیز که زانی له وهی لایه نی مههدی گرت دلی کا عهبه ی لی ره نجاوه، رووی کرده مههدی وتی:

- ناخر رۆلّه تۆجیرت بۆ چیبیه له مائۆ هەرچی شته ئه‌ی خۆی، به‌زیاوه هه‌تانه‌ک به‌که‌مۆ، که‌وايه تۆ...

مه‌هدی له پک و نارچه‌تی خۆیدا ئیتر هیچ له‌قسه‌کانی کا عه‌زیزی نه‌ده‌بیست. سه‌ری داخستبو. له‌ژیر لچه‌وه جنیوی پی ئه‌دا و پر به‌دل قیزی له‌ده‌مو دیانه ژه‌نگاویه‌که‌ی ئه‌کرد. باوکی به‌ده‌نگی به‌رز په‌رییه ناو قسه‌که‌ی کا عه‌زیز و نه‌یه‌یشت ته‌واوی کا. وتی:

- کورپه‌ برا خۆت ئاگات لیتییه کاسبی نییه. که‌س شیشه‌ ناکی. که‌س مال دروست ناکا، دیاره‌بازاری شیشه‌ نییه.

مه‌هدی سه‌یری پوتی ورده شیشه‌که‌ی کرد. ئه‌وه‌ی دوینی سه‌ره‌که‌ی پرچ کراوه‌ته‌وه دانیکی تری له‌سه‌ر دانراوه، که‌تا نیوه هاتوه. کا عه‌زیز دیسانه‌وه شوین قسه‌که‌ی خۆی که‌وته‌وه، تاوی روی ئه‌کرده مه‌هدی، تاوی روی ئه‌کرده باوکی. مه‌هدی هیچی نه‌ده‌بیست.

به‌س ئه‌یدی که‌ لیوی ئه‌جوینی و سه‌ر ئه‌له‌قیینی و ده‌ست را ئه‌وه‌شیینی. مه‌هدیش هه‌ر له‌ ژیر لچه‌وه جنیوی پی ئه‌دا و جارجار له‌ ژیره‌وه سه‌یری ئه‌کرد، به‌ته‌واوته‌ی له‌ ده‌مو لاژی ئه‌م کا‌برایه‌ عاجز بو. سه‌ری داخستبو، سه‌یری که‌وشه‌کانی خۆی ئه‌کرد، له‌پر چاوی به‌پیتلاوه‌کانی کا عه‌زیز که‌وت. چاک سه‌رنجی سه‌ر په‌نجه‌که‌ی دا. باوکی و په‌فیتقه‌که‌ی هه‌ر خه‌ریکی قسه‌کردن بون.

کا عه‌زیز لاقی خستبو به‌سه‌ر لاقیدا و به‌پای کایه‌ی ئه‌کرد. مه‌هدی ئاگای له‌ هیچ نه‌بو. هه‌ر سه‌یری پیتلاوه‌کانی کا عه‌زیزی ئه‌کرد و چاک چاوی گرتبو. فیکه‌ی په‌فیتقه‌کانی چوار پینج جار هاته‌ گوتی. به‌لام نه‌دیده‌وتیرا جوبایان بداته‌وه. باوکی زه‌ق سه‌یری کردو به‌ته‌وسه‌وه وتی:

- فیکه‌و بۆ ئه‌که‌ن. ته‌شرفت ناروا؟

مه‌هدی تا هاته‌ ده‌ره‌وه هه‌رچاوی له‌پیتلاوه‌کانی کا عه‌زیزه‌وه بو. بی خواحافیزی هاته‌ ده‌ره‌وه، په‌فیتقه‌که‌ی باوکی به‌ده‌نگی به‌رز وتی:

- خواحافیز

هه‌ردووکیان پیکه‌نان. مه‌هدی چو بۆلای په‌فیتقه‌کانی به‌په‌له‌ خۆی کرد به‌بازاری تازه‌وانچیدا، هه‌موویان شوینی که‌وتن چوه‌ بانی بازار، که‌ ریگه‌که‌ی له‌پشت قاوه‌خانه‌که‌ی کا عه‌شرفه‌وه بو. له‌پشت بانی سه‌نگه‌کیخانه‌ دانیش. منداله‌کان وتیان:

- مه‌هدی مه‌درسه‌ دره‌نگه، ئاگای نازم ئه‌مان کوژی.

مه‌هدی هه‌ستا سه‌یریکی ده‌م گوزه‌که‌ی کرد. بی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌یری په‌فیتقه‌کانی بکات وتی:

- ئیوه پرۆن من ته‌نیا لیته‌ ئه‌مینمۆ. کتیبه‌کانیشم به‌رن، ئه‌م دو زه‌نگه‌ وه‌رزشمان هه‌یه. ئاگاتان له‌دریایی مه‌درسه‌ بی. به‌سه‌ر ته‌نه‌که‌کانی بازاردا مه‌رۆن با ده‌نگی نه‌ییت. له‌وه‌لاوه‌ پرۆن، له‌بانی خه‌یاته‌کانۆ.

منداله‌گان به‌هه‌لاتن رۆیشتن. مه‌هدی له‌سه‌ر ئه‌م بانه‌وه چاک سه‌ر گوزه‌ره‌که‌ی ئه‌دی، کچی دی و کچی ئه‌روا. بانگی نیوه‌رۆ درا. عاده‌تی بازاری وایو که‌ نیوه‌روان تا نوژی نیوه‌رۆیان نه‌کرده‌ نه‌ده‌ چون بۆ ماله‌وه. په‌فیتقه‌که‌ی باوکی هات. له‌گه‌ل دوکانداران ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن و شوخی کردن. باوکی له‌گه‌ل نه‌بو. مه‌هدی خۆی شارده‌وه. له‌ دواوه‌سه‌ری دی که‌ چوه‌ناو حه‌وشی خانه‌قا. له‌گه‌ل بانگدان بازار چۆل بو. هه‌موو چون بۆنوژی. دوکانه‌کانیان به‌لای مندال یان شاگرده‌وه به‌جی ده‌هیشت. ئه‌وه‌شی که‌ که‌سی له‌به‌رده‌ستدا نه‌بوايه چادریکی ئه‌دا به‌به‌ر دوکانه‌که‌یدا و ئه‌چو بۆ نوژی. چهن ده‌قیق له‌بانگ گوزه‌را. مه‌هدی کرژ هاته‌خواری و چوه‌ ناو حه‌وشی خانه‌قاوه. خه‌می مجبوره‌که‌ی بو. له‌به‌ر شیری ئاوه‌که‌ ده‌ست و

دهموو چاوی شۆرد، خۆی فینک کردهوه. سهیر که وشکه نه کهی کرد. کابرای مجبوری تیندا نه بو. چوو پشست دریا که دهنگی نامین و ئەللاهو ئەکبهر له ناو خانه قاکه ئەهاته گوی. ئەم مزگه وته چونکه هه موو بازاری بو که سی تری لینه ده که وت مجبوره که به ئەرخه یانی ده چوو ناو مزگه وته که وه نوێژی خۆی له گه لجه ماعهت ده کرد. تۆزیک سهیری ده ورو بهری خۆی کرد. کهس دیار نه بوو. چوو ناو که وشکه نه که وه. چاوی به ناو که وشکه نه که دا گپرا. دییه وه. که وشه کهی کاعه زیز له ته به قه ی دوهم له پشت وه دانرا بو. تابه کی هه لگرت و به هه لاتن هاته ده وه. یهک راست چوو بانی بازار و خنی به کونی دیوار یکدا. له بهری ئەو بهری بازار وه چوو بو مه دره سه. مه دره سه که یان ناوی مه جدی بو. له خیابانی فره ح. له پشت پارکی مندالان له بن کۆلانیکی باریک و درێژ. درگاکه ی به حال کرده وه. فره اشه که دیار نه بو. مندالان هه ر چاویان له درگاکه وه بو. مه هدی درگاکه ی کرده وه فیکه یه کی کیشا. مندالان چاویان پیتی که وت و تۆیه که یان بو خست. تۆیه که ی گرت وه و له گه ل تۆیه که دا هاته ژوره وه. مندالان کان به خۆشی چونه لای و دهستیان کرد به تۆپین.

زهنگی کۆتایی مه دره سه لیدرا. له ناو ته وای هه وش و کلاسه کاندای دهنگی داوه. ته نانهت له ناو ماله کانی ده ورو به ریشدا. مندالان به قیژه قیژ و شه ره شه ق له دریای مه دره سه هاتنه ده وه. مه هدی و رفیقکه کانی و پرای مندالان کانی تر به قیژه قیژ و هه را هه را وه در که وتن. سه ر شه قامی فره ح و کۆلانه کانی ده ورو بهر بو ماوه ی چه ن ده قه گیانیکی تری به بهر دا هاته وه. هه موویان بهرا کردن چونه وه بو مال، کتیبه کانیان دانا و هاتنه ده وه. مه هدی له ریگه پیتی و تبه وون له ماله وه یه کیکیان چه قۆیه ک بێرن. فره هاد وتی:

- من چه قۆم ها ورده.

مه هدی بهس بییری لای تاکه وشه که بو که له بانی بازار دای شار دبو. له بهری لای لیفه دروه کانه وه چونه بانی بازار. به سه ر سه ر پۆشه که ی بازار دا که به لۆح و ته نه که دروستیان کرد بوو، هه لده هاتن و له خواره و به دهنگی بهرز جنیویان پیتی ئەدان. له سه ر بانی سه نگه کی خانه، که تۆزی نزمتر بو دانیشتن. مه هدی دهستی کرد به که لپینی بهین دوو دیواره که دا، تاکه وشه که ی ده ره پینا. مندالان کان به سه ر سو پرمانه وه سه یریان کرد. تازه زانیان که نیوه رۆ چی کرده وه. فره هاد به نابه دللی چه قۆکه ی دا به دهستی وه، تاکه وشه که زۆر تازه و جوان بو. پیتی حه یف بو. مه هدی سه یری فره هادی کرد. زانی که وتۆنه ته مه ترسی. وتی:

- مه ترسن کهس نه میدی. هه موویان خه ریکی نوێژ بون. دوا ی ئەوهش ئەو که وشه هینی دراوستیکه ی باو کهم، حه قی خۆیه تی. زوزو باو کهم تیژ ئەکاته وه و قسه م پیتی ئەلین.

برایم وتی:

- کا عه زیز

فره هاد وتی:

- باوکی ساله و حه مه وا ئەورا لیمان دان.

مه هدی چه قۆکه ی گرت به دهستی وه. وتی:

- ئەری، ئیمپرو قسه ی زۆر پیتی وتم له گه ل کا عه به ی باو کهم.

مه هدی باوکی به کا عه به ناو برد له رقا. سوله یان تاکه وشه که ی بۆ گرت. مه هدی سه ر په نجه که ی لیکرده وه و کردییه وه به کونی دیواره که دا و به ردیکیشی خسته سه ری که له سه ر گو تیبانی سه نگه کیخانه دانرا بو و له قه ی دا به به رده که دا تا چاک بچیتته خواره وه. ئەم سه ر و ئەو سه ری

چهرمه که یان کون کرد. کهژی دار لاستیقه که یان پتوه به ست، مه هدی یک دوو بان چووہ ئه ولاترہوہ. سهیری دوکانه که ی باوکی کرد. گلۆپیک له ناو دوکانه که دا به کزی ئه سوتا. له سهر شیشه که دا نوسرابو. شیشه فرۆشی مه هدی.

مندالہ کان دیسان به سهر ته نه که کانداهه لهاتن و دهنگی جنیوی دوکانداره کان له خواره وه بهرز بۆوه. بهه لهاتن چونه کۆلانی موساییه کان، له سهربانی حمام دانیشن. مه هدی دار لاستیقه که دا به دس برایه وه. وتی:

- ئه وه دیمه وه.

له ریگه هه بیری له باوکی ئه کرده وه بلتی جیره که ی پی بدات و پتر له وه تازاری نه دات.

دوکانه که ی باوکی له پشت حمام موساییه کانه وه بو له سهرو فه له که ی هه لۆوه. مندالہ کانی به جی هیشته و چووہ دوکانه که ی باوکی. له بهر دریا که به بیده نگی ویتسا، ئه م بیده نگیییه دیار بو باس له چی ئه کات. کا عهزیز دراوسیکه ی باوکی له سهر جیگه که ی بهر له نیوه رۆی لای درگا که وه دانیشنبو. تاییک پیلای رده له بهر پیتیداو جوتی ده مپایی له پیتیدا بو. پای خستبو به سهر پایداو هه دوو دهستی له دوو ئه ژنۆی قوئف کردبو، باوکی له سهر قورسیه که ی، خۆی پان کردبۆوه، تانیسکی نابوو سهر دهستی کورسیه که ی دهستی گرتبو به ده میه وه خۆی ئه خواره وه و لیبوی ئه کرۆشت. باوکی پتر له وه خۆی پی نه گیرا و دای له قاقای پیکه نین. چاوه کانی سړی وتی:

- شوخی ئه که ی.

- شوخی چی باوه.

رہ فیقه که ی زوزو سهیری که وشه که ی و کا عه به ی ئه کرد. جار جاریش گووشه ی چاویکی ئه دا به مه هدی. هه ناسیکی هه لده کیشا و سهری راده وه شانده. به مشت ئه یکیشا به سهر ئه ژنۆی خۆیدا، ئه یوت:

- ئه شا باوه... وتمان ئیشه لالا...

قسه که ی ته واو نا کا و له بهر خۆیه وه به توره یی ئیژی:

- کی دزیبیتی! بلتی ئاشنا نه ی بردی هه ره کی بی شوخی بکات!؟ دیسانه وه سهر دا ئه خاتو ته ماشای عه رزه که ئه کات. کا عه به روی تیئه کا و ئه لی:

- حه تمه ن مجبوره که سو فی حه مه مین دایشارده.

- نه باوه ئه و بۆچییه تی.

- چون بۆچییه تی، تایه کی برده، تاکه ی تریشی سه بر ئه کا تو فرپی ئه ده ی هه لی ئه گرتتو.

- نه باوه شتی وا چون ئه وی - به سهر سو پر مانه وه، سهر هه ل ئه بری رو ئه کاته کا عه به - بلتی شتی وای کرد بی؟!... نه باوه باور ناکه م - به توره ییه وه دهنگی بهرز ئه کاته وه - ئاخو گو به قه وری... ئیژی کابرا جنیو ئه دات.

کا عه به داخوازی لیده کات له سهر خۆ بیته. به هیمنی ئه لی:

- نه... نه... جینو باش نییه... بیتو نه وی کاری ئاشنا یه. هه ره کیانه سهر خه نه سهرت... هۆشت بی ئه م تایه ی تریشت لینه دزن. حه ز ئه که ی لای من داینی با نه بیهن.

کا عه زیز به توره ییه وه سهر هه لئه بری:

- نه کا خۆت دزیوته... ئه‌ری؟!

مه‌هدی سه‌یری کاعه‌زیزی کرد. بزهی که‌وتیوه سه‌ر لێو له‌ دلّه‌وه پیتی پێ ده‌که‌نا له‌ به‌ر خۆبه‌وه وتی: «ده‌پرۆ هه‌ر له‌ به‌ر خۆته‌وه قسه‌ بکه‌و تاریفی کورپه‌کانت بکه‌» له‌ خۆشیدا ده‌ستی خۆی هه‌لده‌گلۆفی و که‌یفی به‌کاره‌که‌ی خۆی ده‌هات. بی‌ری که‌وته‌وه که‌ بۆچی هاتوه‌وه بۆ دوکان، سه‌یری پوته‌که‌ی کرد و سه‌یری باوکی کرد. باوکی ره‌وتی نیگا‌که‌ی خۆینده‌وه وتی:

- دوکان بۆ هاتی؟ جیره‌ میره‌ خه‌به‌ری نییه‌ برۆ.

باوکی پوی له‌ مه‌هدی وه‌رگێرا و پوی کرده‌وه درواسی‌که‌ی. کا عه‌زیز هه‌ر پێشی ئه‌خوارده‌وه. باوکی که‌ ئه‌یدی کا عه‌زیز به‌م وه‌زه‌وه زۆر ناراحه‌ته و زیاتر له‌ رکی خۆی تیهه‌ل قورتاندنه‌ نابه‌جیتگه‌که‌ی نیوه‌رۆ، زۆرتر رقی هه‌لده‌ستاند، به‌ده‌نگی به‌رز پێده‌که‌نی و ئه‌یدا به‌ران و ده‌ستی خۆیدا. مه‌هدیش به‌م پێکه‌نینه‌ی باوکی پێده‌که‌نا و پیرای باوکی قاقای لێده‌دا وای ئه‌نواند که‌ ئێسته‌ زانیویه‌تی باوکی به‌چی پێده‌که‌نی باوکی. ئه‌مجار هه‌ردوکیان و پیرای یه‌ک پێده‌که‌نان و سه‌یری کاعه‌زیزیان ده‌کرد. باوکی وتی:

- لاوه‌ باوه‌ بۆی دامه‌چۆ... گۆپی مه‌ده‌ری

دیسان دای له‌ قاقای پێکه‌نین وتی:

- هه‌رکه‌س دزیویه‌تی من پێم وایه‌ لاقیتی بووه‌... به‌لام هه‌رچی بی‌ر له‌ دزه‌ ئه‌که‌مه‌وه سه‌رم سوپ ئه‌میتنی - کا عه‌زیز سه‌یری کرد وه‌ک به‌ئیشه‌ره پیتی بلتی بۆ سه‌رت سوپماوه - ئه‌بێ ئه‌و دزه‌ چهن چالاک بێ. به‌لاقی‌که‌وه دزی کرده‌ ئه‌ی ئه‌گه‌ر خوای نه‌خواسه‌هه‌ر دو لاقی ببوایه‌ حه‌مه‌ن خۆبێستی ئه‌دزی.

کا عه‌زیز ناوچاوی دابو به‌یه‌کدا و لێوی ده‌کروشت. په‌نجه‌کانی ده‌ستی

ئه‌ته‌قاندو هه‌ناسی پر ئاخ‌ی هه‌لده‌کێشا، کا عه‌به‌ پوی کرده‌ مه‌هدی وتی:

- چاک بۆ خۆت سه‌یری خۆت کرد و تیر پێکه‌نایت و پاره‌شت نه‌دا.

کا عه‌زیز به‌توره‌بیه‌وه پوی تیکرد وتی:

- جا بۆچی مه‌گه‌ر سپنه‌مایه‌؟!

بێده‌نگ سه‌ریان داخسته‌وه. له‌ فکرا بو، کا عه‌به‌ پوی کرده‌ مه‌هدی وه‌ک ئامۆژگاری بکات. هه‌ر چهنده‌ خنده‌ له‌ سه‌ر لێوی لا نه‌ده‌چو وتی:

- رۆله‌ مه‌هدی نه‌چی... ها... ها... ها

له‌ به‌ر پێکه‌نین قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات:

- رۆله‌ نه‌چی له‌ ده‌رۆ بلتی... ها... ها... ها... تاییک له‌ که‌وه... که‌وه... که‌وشه‌که‌ی... ها. ها. که‌وشه‌که‌ی مامه‌عه‌زیزیان...

کا عه‌زیز به‌توره‌بیه‌وه سه‌یری کرد، تاکه‌ وشه‌که‌ی به‌قه‌لسی هه‌لگرت و چوه‌ ده‌ره‌وه کا عه‌به‌به‌ده‌نگی به‌رز به‌دویدا وتی:

- خوا‌حافیز... هۆشی خۆت بێ نه‌ودزن.

ئهم چهن وشه‌ی دوایی به‌ده‌نگی به‌رز وت وا که‌ ئه‌و بی‌ بیستی. پوی کرده‌ مه‌هدی چاوه‌کانی که‌ به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه فرمیستی تی زابو پاکی کرده‌وه وتی:

- برۆ رۆله‌ برۆ... لیم تیک مه‌ده‌... پاره‌م پێ نییه‌. دو ساعه‌ته‌ خۆم دروست ئه‌که‌م... برۆ.

کا عه‌به‌ بی‌ری ئه‌که‌وته‌وه و ئه‌یدا له‌ پرمه‌ی پێکه‌نین، مه‌هدی تۆزی تر ویتستا و سه‌یری باوکی کرد. به‌لام باوکی سه‌یری ته‌زبێحه‌که‌ی کرد و ئیتر سه‌یری مه‌هدی نه‌کرد. زوزو بزیک ئه‌هاته‌ سه‌ر لێوی و ده‌بخوارده‌وه.

مههدی له دلّ خوښه وه وتی: «من خاس پټکه نام یان تو» سهری داخست و هاته دهره به ههراکردن بهره وانی همام بهرپټکهوت. له گهل منداله کان سهربان کرد به یه کدا و بری چپه چپیان کرد. پټکه وه پټکهوتن. به چوله که کوشتن به نیتو کولانه کانداهه گه پان. دانیکیان وتی:

- ههوا تاریکی بکات له ماله وه شه قمان نهوئ

- راس نه کا کهی به تاریکی کوتر هه یه.

- نه... نه... کوتر ئیوارانه زوره.

- نه... له سهر بان و دیواره کان نه نیشنو... زیاتر غه ربیهن.

- مههدی... مههدی نه ها کوتر

- کوا؟!... کوا!?!...

- هوشت بی شیشه نه شکینتی.

مههدی وتی:

- کهس دیار نییه؟

یهکی له منداله کان وتی:

- نه... کهس دیار نییه.

- دهی ماتلی چیت؟ زوکه... خوهره کت نییه که ویتته هیلکه.

هموو وپرای برایم دایان له قاقای پټکه نین. مههدی پاش توژیک رامان و بیبرکردنه وه وتی:

- منداله کان بلاوه بکه یین باشه نه گهر بکه وئ له شیشه بیټک دانیکمان گیر نه که وین. ههر کامیکتان بچنه سهر کولانیتک بوهستن. فه رهاد تو بچوره لای مزگه وتی دیمه کالان، سوله یان توچو بو لای هه لو له ویتوه بو مالتان

نزیکتره برایم و هممهش لای حه وزه کهی دومناره له بهر کولانه که بوهستن کهس نه بو فیکه بیټک بکیشن. منیش خوّم سهیری نه م خواره وه نه کهم. مههدی دوو بهردی هه لگرت. دوانی تریشی پی بو. بهرده کهی خسته ناو قوچه قانیه که، سهیری کوتره کهی کرد. سهیری مالّ حاجی مینه و په نجه ره کانی کرد. له بهر خوښه وه وتی: «له دوی شه وو دوعا ده کهم بو په نجه ره، نه شا شیشه».

چوار په نجه ره بهرووهی کولان. ههر په نجه ریټک چوار چاوهی گه وری تیدا بو. بهدوره شدا چاوهی زهردو سوری باریکی تیټکرا بو. جریوهی نه ستیره کان که روژن و خاموش ده بوون سهرنجی مههدیان بهر وه لای خو یان راده کیشا که له دوره وه مانگ له پشت هه وره کانه وه به سپی و اشی خوئی نه نواند. سهر دریاکان گلویی پیوه نه بو، نزم بوایه نه یان دزی و بهرز بوایه نه یان شکاند، که زیاتریان شکابون. مههدی سهیری په نجه ره کانی ده ورو بهری کرد. په رده کان یان دادرابوو. مالّ حاجی مینه چرایان نه بو. مههدی گوئی رایه لّ کرد، هیچ دهنگی له ماله که وه نه ده هات. دیار بو له ماله وه نه بوون. دهنگی فیکه ی منداله کان یک له دوی یه ک هاته گوئی. مههدی قوچه قانیه کهی کیشا وه. قرمه و شریخه ی شوشه، کوتر هه لفری... دوه هم... سیټهم... په رده کان لادرا، ناو کولان روناک بووه، په نجه ره کان کراوه. مههدی هه لّ هات له ههر لایټکه وه نه یان قیراند:

- هو بیگره...

- هه لّات بهره و خوار... چو بو لای پارکو

- نه ها بیگره... کوره بیگره

- نه هیلتی دهرچی. کوره بیگره.

له کولانی بهر مزگه وتی شیخ مه زه ره وه هه لگه راو له کولانی

- لای باوکت وتم ناردومه بۆ مالّ دایکم. تا له چک و قولاپه کسه
 بیهیتو. عهسر لیتره بون له حه یوه تی هادی له بیریان چو.
 - ناخر لیتره بون.
 - هادیش زۆر به شوینیاندا گریا.
 چونه ناو دریای دالان. دایکی به تورپه بییه وه گه پراوه وتی:
 - بۆئه پرسى هاتن؟!
 - ئه ترسم له هادی بیرسى و تۆبه درۆ بکه ویتو. ئه وسا ئه وى به شه پر.
 - خه مى منت ببوايه ئاوا دىقت پى نه ئه کردم. خه فهت مه ده به خۆت
 زه حمهت مه کيشه.
 چونه بهر دریای ژوره که دایکی دیسان گه پراوه:
 - له بیرت نه چى وابیژی.
 هه ر ئه مان چونه ژوره وه باوکی دهنگى هه لبرى بهرده وام بۆ هه لیک
 ئه گه پرا که کاره کانی خۆی به سه لمینیت و دایکی تاوانبار بکات.
 - منالّ به چى به و عه مه لّ ئه وى...؟ هه ر له چوار شتى ئاواوه یه مندالّ
 لاسار ئه وى. بۆیه هه رچى من پى ئه لیم گوتى پى نادات. میتشک و گوتى
 ئه م هه تیه وه هک کاروانسه رای خا شه رافهت وایه. له م دریاهه دى و له و
 دریاهه ئه روا. یه کیان دریایه و یه کیان ده روازه.
 دایکی به هیمنى و به نارامى وتى:
 - ده ی باشه چى بووه، ئه وه کوره کهت ساخ و سه لیم وا له بهر چاوتا.
 باوکی رادیۆکى گرته وه به ده ستیه وه کره کى مه وجهه کى ئه گه پرا و تى:
 - بۆ ئه و له چکه ئه و نه موهیم بو...؟ که مندالّ ئا به م بچوکیه به خه یته

موساییه کانه وه چۆه بۆ مالّه وه. درگا کرابۆه. نه یوترا بچیتته ژوره وه.
 وایده زانى باوکی له حه وشه ماتلیه تی. به ئه سپایى درگا که ی کرده وه.
 دایکی له پشت دریا که له تاریکی سوچی حه وشه که دا ماتلی بو. هه ر که
 مه هدی دی بانگی کرد. درگا که ی ژه ندو چو بۆلای دایکی. دایکی به هه ر
 دوو ده ست به چه پۆک دای به سه ریدا وتى:
 - ئه وه له کویتى یاخوا قورکه ی به سه رتا دایک به وه به خت. ئه و هه ناسه
 برکیتیه ت له چیه... کى شویتت که وته؟ شه رت کرده؟
 - نه
 - ئه ی له کویتى بوی؟
 - له هیه چ کویتى.
 - چۆن له هیه چ کویتى... کى شویتت که وته...؟ هان به شوینتو؟
 - نه... نه به خوا... هیه چ کهس
 زوزو سه یری درگا که ی ئه کرد تا بزانی کهس نییه به شویتیه وه، دانیتک له
 کۆلان هه لات. دلّی دا که وت وایزانی ها به شویتن ئه وۆ. دایکی ده ستى
 گرت. مه هدی ئه له رزی. ته وای گىانی نیشته بوه عاره ق. ده ستى دا له
 ده موو چاوی. مه هدی له عاره قدا خوسابو. برديه بهر لوله ی ئاوه که ده ست و
 ده موچاوی پيشۆرد. گۆره ویه کانی پى دا که ند. وتى:
 - دایک به وه به خت. ئه گه ر به ختت ببوايه سه یری باوکت نه ئه خوارد...
 سه ره خۆره. سه یری خۆت ئه خوارد نه ئه که وتیه ته ناو ئه م به و به ختیه وۆ...
 منیشت به وه به خت نه ئه کرد قور که ی به سه ر خۆتا بۆ من... نه و لالا من بیکه م
 به سه ر خۆما بۆ تۆ و بۆ باوکت. دور له تاقه برا که م.
 به چارشپوه که ی سه رو چاوی بۆوشک ئه کاته وه ئه لى:

رئ، بهم نیوه شهوه تاریکه؟! دهی با بهیانی ببوايه.

- ناخرهین سودابه خانمی دراوسیتیانه. تهواوی ئەکا بۆ ئەو. قهولی
پیداوه بۆی تهواو بکات، بهیانی ئەچی بۆ زهماوهن.

دایکی له ژیرهوه خیسیتیکی کرد له مههدی. باوکی خهریکی رادیۆکهی
بو. وتی:

- کچی ئەچی بۆ زهماوهن؟

- سودابه خانم... فهریدهو دایکم هاوردیان کهمیک له ئۆیهکهم دادا.

- دیاره چهنی له خهمی سودابه خانمدايه. خانمی خوشکت فهریده خانم.
ئهگهر مهزوری ببوايه و ئەگهر تۆیش راسکهی له بیرتان نهدهچو.

دایکی ئەیزانی کهپیتی خوشه دهنگی بیت بهپیکه نینهوه وتی:

- دهی باشه کاورا کهم بلتی ئەوه چی بووه!... بۆچی وا ئەکهی!

- هیچ نهبووه... هیچیش ناکه... بهلام تۆ خۆتو ئەو کورته پیتان خوشه
من عهزیهت کهن.

مههدی بهبیستنی ئەو کورته له باوکی قسه کهی دایکی بیر کهوتهوه که
له حهوشه پیتی وت سهری باوکت نهئهخوارد. ئەم قسه له میتشکیدا دهنگی
ئهداوه، له بهر خۆیهوه وتی «بهیانی له دایکم ئەپرسم بزانه چی منه» سهیری
دایکی کرد و دهستی کردهوه بهنوسین.

شپو حورا. باوکی له دلێی دههچبو. کهوتبو به لاداو رادیۆکهی
نابوه بناگویتی. به دهسته کهی تری تهزییحه کهی هه لدهسوراند.

باسی کهوش دزینه کهی کاعه زیزی دهگتپراوهو پیده کهنا، ههر دوو چاوی
فرمیتسکی تیزا بو. کهوتبو هه نيسکه هه نيسک و تهواو گیانی ئەلهراوه
مههدی و دایکی و براچکۆله کهی هادی و پیرای باوکی پیده کهنان. ئەمان

بیتجگه له مههدی، له مسهله که چاک حاللی نه بون. بههوی پیکه نینه کهی
باکیه وه کهوتبونه پیکه نین. دایکی بهدهم پیکه نینه وه سهیری باوکی و
مههدی ئەکرد، تا باشتر بۆی دهر بکهوئ، مههدی روی کرده باوکی و له
دلێ خۆیدا وتیهوه: «من پارهم نه دا یان تۆ، له عه سرو پیده کهنی جهنابی کا
عه به».

کاتی خهوتن هات. باوکی رادیۆکهی کوژانده وه و چوه دیوه کهی خۆی.
دایکی پیخه فهکانی راخست. هادی نوستبو. دایکی کردیه باوهش و
خستیه سهر جینگه کهی. چو چراکان بکوژیتیتته وه. مههدی وه دوی کهوت:
- دایکه...

دایکی ویتستا، مههدی چوه پیتشه وه، باوهشی کرد به دایکیدا. دایکیشی
دهستی خسته دهو ملی و توند. نوسانی بهخۆیه وه مههدی وتی:

- دایکه گیان بهیانی زو خه بهرم کهرۆ ئەچم بۆ دوکان. ئیتر له کۆلان
نابم.

دایکی دیسان نوسانی بهخۆیه وه و ماچی کرد. مههدی هات ئەوهی که
سه له شهوئ له حهوشه دایکی پیتی وتبو ئەوهی که باوکی وتبوی لیتی
بپرسا بهلام نهیده توانی بی ئەوهی بییه ویت وتی:
- دایکه.

دایکی دهستی هینا به سه ریدا وتی:

- گیانی دایکه ئەلپیی چی... چیت ئەوئ کوری شپیرنم.

مههدی له باوهشی دایکیدا سهری هه لبری، له ژیره وه قماشای دایکی کرد.
نهیده توانی ئەوهی که له میتشکیدا بولای دایکی باسی بکات. بییشی
توانیایه نهیده زانی چی بلپیت. سهری داخست وتی:

- هیچ دایه گیان.

دایکی به دهست چه ناگه‌ی مه هدی گرت و سه‌ری پی هه لهینا دهنگی
لیدانی دلای دایکی یهک له سه‌ر یهک به هیتمنی دههاته گوتی وتی:

- دا ته ماشام بکه بزائم راس ته‌که‌ی؟

مه هدی چه ناگه‌ی له دهست دایکی ره‌ها کرد و سه‌ری داخسته‌وه دایکی
وتی:

- ده‌باشه هه‌رگا وایه پیتم نالیتیت و ناهیلتی سه‌یرو بکه‌م. برۆبخه‌وه با
به‌یانی زوو خه‌به‌رت بیته‌وه.

مه هدی چوو ه ناو جیگه‌که‌ی، دایکی په‌توه‌که‌ی پیدادا و چراکانی
کوژانده‌وه.

***

به‌یانی زوتر له رۆژانی تر دایکی خه‌به‌ری کرده‌وه، تا بچی بو دوکان.
ناشتاییه‌که‌ی خوراد و کتیبه‌که‌ی هه‌لگرت، یهک راست چۆ بو دوکان. ناو
دوکانه‌که‌ی گسکداو به‌ر دوکانه‌که‌ی ناو پرژین کرد.

کتیبه‌که‌ی له سه‌ر میتری شیشه پرینه‌که‌ی کرده‌وه، دهستی کرد به‌ده‌رس
خویندن، ناگای له کتیبه‌که‌ی نه‌بو نه‌یشی ده‌زانی چی نه‌خوینتی و کام کتیبی
وا به‌ده‌سته‌وه، زوزو سه‌یری ده‌روه‌ی نه‌کردو سه‌یری کتیبه‌که‌ی نه‌کرد.
فیکه‌بییک رایچله‌کاند سه‌ری هه‌لبری چاوی بو گتیرا. فه‌ره‌اد بو. به‌ده‌ست
پیتی وت: «ده‌رس نه‌خوینتا، ناتوانا». فه‌ره‌اد رۆیی. به‌لام نه‌م هه‌ر چاوی
له‌ ده‌روه‌ی بو. باوکی له سه‌ر کورسیه‌که‌هه‌ستا توژتیک به سه‌ریه‌وه وه‌ستا،
نخون بووه به سه‌ر میزه‌که‌دا، تماشا‌کردنه‌که‌ی له سه‌ر مه‌هدی سه‌نگینی
ده‌کرد، خه‌ریک بو هه‌ناسه‌ی توند نه‌بو. باوکی ده‌ستی برد له سه‌ر میزه‌که‌

له‌به‌ر کتیبه‌که‌ی پوشتیکی هه‌لگرت، ترس رۆزایه ناو گیانی مه‌هدیه‌وه. وای
زانی ده‌ست بو کتیبه‌که‌ی نه‌بات، ته‌زییحه‌که‌ی هه‌لسوران و له‌به‌ر دریا‌که‌دا
ویستا سه‌یری ده‌روه‌ی نه‌کرد. به‌ده‌نگیتی توژی به‌رز وتی:

- نه‌مه‌که‌ری کا توپیوه...؟! یان خوای نه‌کرده چی قه‌وماوه...!؟

مه‌هدی سه‌یری باوکی کرد، که له‌به‌ر دریا‌که‌دا ده‌ستی نابوه پشتی و
ویستا بو. نه‌یده‌زانی له‌جوابی باوکیدا چی بلتی. سه‌یری باوکی کرده‌وه تا
ئیتسه‌ه ناوا نه‌یدیو. ناوشانی پان، ده‌ستو مه‌چه‌کی گه‌وره و نه‌ستور،
ته‌زییحه‌که‌ی هه‌لده‌سوران، له‌شان باوکییه‌وه سه‌یری ده‌روه‌ی کرد، په‌رتیکی
له‌ کتیبه‌که‌ی هه‌لداوه، ده‌ستی ده‌له‌رزی، هه‌راس و په‌ریشانی له‌سیمایدا
به‌دی نه‌کرا. باوکی چبوه به‌ر دوکان له‌گه‌ل کاعه‌زیز قسه‌ی نه‌کرد. مه‌هدی
پشت گوتی عاره‌قی کردبو. سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد، ده‌و چاره‌ک بو.
سه‌عات ژمیتره‌که‌ی چه‌سه‌پابو به‌که‌فه‌ی سه‌عاته‌که‌وه، ده‌قه ببو به‌سه‌عات و
سانیه له‌ جیگه‌ی خۆی ته‌کانی نه‌ده‌خوارد، وه‌ک شتیکی له‌به‌ردا بی هه‌ر له
جیگه‌ی خۆیدا چرکه‌ی نه‌هات. چرکه‌ی چرکی سه‌عاته‌که‌ی له‌دوکانه‌که‌دا دهنگی
نه‌داوه هه‌روه‌ها له‌میشتکی مه‌هدی دا. سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرده‌وه، ته‌کانی
نه‌ده‌خوارد، یان ده‌شی خوارد و نه‌م نه‌یته‌دی. په‌رتیکی تری هه‌لداوه و
سه‌یری کتیبه‌که‌ی کرده‌وه، ناگای له‌ده‌نگه‌ی دهنگی ده‌روه‌ی نه‌بو. ماشین،
خه‌لک، نه‌هاتن، نه‌رۆشتن، بیده‌نگ، هیچی نه‌ده‌بیست. باوکی سه‌یری
ناو دوکانه‌که‌ی کرد، مه‌هدی سه‌ری داخست، گوتی ببو به‌چاو، هه‌رکه‌س
ده‌رۆیی له‌به‌ر خو‌یه‌وه نه‌ی وت «ده‌ی توپی... ده‌ی بی ژوره‌وه... نه‌م نه‌بو...
نه‌ی که‌ی دی» خۆی پا راگیر نه‌ده‌کرا، سه‌یری ده‌روه‌ی کرد، که‌س دیار
نه‌بو. سه‌ر شه‌قام چۆل که‌سی پیدا نه‌ده‌هات. به‌س ده‌ست فرۆشه‌کان بون که
خه‌ریکی میس ده‌رکردن بون. هه‌رکه‌س نه‌هات، نه‌توت پالی پیوه نه‌نین
گورج تیده‌په‌ری. سه‌یری کتیبه‌کانی کرده‌وه چاوی ریشکه‌و پیشکه‌ی

دهکرد. وشهکان و رستهکان بهیهکدا دههاتن و سواری یهک دهبون. سهیری سهعاتهکهی کردهوه لهبهر خوږهوه وتی:

- حهک دهو نیوو... لهو ساوه چارهکئی پوږیوه.

لهم خه یالانهدا بوکابراییک هاته ژوورهوه، باوکی بهدویدا هاته ناو دوکان. مههدی ئیتر هیچی نهدهبیست. دهی ئه و بی؟ کابراکه لهگهڙ باوکی دهستیان لیداوه و بری پیکهوه قسهیان کرد. باوکی میترهکهی هه لگرت. روی کرده مههدی:

- نهوه دیمهوه ئاگات له دوکان بی.

مههدی سهیری کابراکهی نهکرد و ئاگای لهقسهکانی باوکی نهبو، باوکی توند دای بهسهر میزهکه داو داچلهکاند. بهتورهیی وتی:

- ئاگات له کوئیه گپژه، هیچ بههیچ کهس نهدهی. ئاگات له دوکان بی نهوه دیمهوه، نهچم تا مال حاجی مینه لهم خوارو.

مههدی هه ناسیکی دریزی هه لکپشا وتی:

- ئاخری هات. ئیمرو ئاخو روژه.

کتیبهکهی بهست. چوو سه جیگهی باوکی دانیش. پای خست بهسهر پایدا، ئانیشکی نایهسهر کورسیهکه. دهستی نایهژیر چه ناگهی و بهدهستهکهی تری لوتی پاک نه کردهوه، نهوهی که له لوتی دهی نههینا وهک باوکی سهیری نهکرد و لهبهین قامکیدا خولی نهدا و فریتی نهدا سهر میزهکه. پاش چهن دهقیک باوگی لهگهڙ کورپکی بچکوله هاته ژورهوه، نه ندازهی شیشهکانی بری. کیلوییک زامسقهی کپشاو دای بهدهست منداله کهوه. نه لماسی شیشه برینهکهی خسته گیرفانی. روی کرده منداله که وتی:

- میختان له مالهوه ههیه؟

منداله که سهر یداخستبو لهژیر لچهوه وتی:

- نازانم

باوکی هه ندیک میخ و چه کوشه کهی هه لگرت و دوو تیکه کارتونی خسته دهو شیشه که تا دهستی نه بری. له دوکان چوو ده رهوه لهبهر دریاکه وتی:

- نهوه دیمهوه هوش بی.

سهعات بو به دوازده، باوکی هاته وه. که یفی ساز بو، بی نهوهی رو بکاته مههدی و وهک لهگهڙ خوئی قسه بکات وتی:

- دهی خویابه بیگه یینی، هه موو روژا، نه گهر بزانیایه کیسه نهو منداله نه مکرد به شه ربک.

میتره نه لماسه کهی ناوه سهر جیگهی خوئی، چوه سهر کورسیه کهی دانیش. وتی:

- نه یانوت مندالییک بووه، یا خوا به قوربانی بم، بریا بمناسیایه.

قامکهکانی دهستی تهقاند. خوئی له سهر کورسیه که پان کردهوه، پاره کهی گیرفانی ده رهینا خستییه ناو ده خلی میزه که بهوردی سهیری پاره و شتهکانی نیو ده خله کهی کرد سه ربکی لهقاندو پالی داوه و لاقی خسته وه به سهر لاقیدا.

مههدی له بییری نهوه دا بو که ئایا داوای جیره بکات یان نه... بیلی... یان نه بیلی... نه یادت یان نایدات... له دوو رتیانیدا گیری کردبو. ناوچاوی باوکی کراوه و گهش بو. مپو مۆن نه بو توژیک نه مپاو نهو پای کرد. کتیبه کهی نه دا به سهر میزه که دا سهری داخستبو، لهژیر لچهوه وتی:

- باوکه

باوکی خۆی له جوابه‌که‌ی نابه‌لده کرد. مه‌هدی دیسان بانگی کرده‌وه:

- باوکه

باوکی به‌توره‌بیه‌وه روی وهر گێرا وتی:

- ئا... چی ئیژی... چی؟

- جیره‌م پێ نادێ؟

- جیره‌ی چی؟ پارهم له کوێ بو. بێ پرۆ ده‌رۆ ملت بشکێنه. هاتی بو دوکان بزانی چی ئه‌فرۆشم، له‌گه‌لما بیکه‌ی به‌دوو کوتۆ... یاللا بو ده‌رۆ... پرۆ ملت بشکێنه ده‌ی.

مه‌هدی هه‌ندیک له‌ باوکی راما. کتێبه‌که‌ی گرت به‌ده‌ستیه‌وه‌و له‌ دوکان چوو ده‌ره‌وه. خۆی راگرت تا نه‌گرییت. تۆزیک له‌ کۆلانه‌کاندا گه‌را تا ئارام بێسته‌وه. به‌ره‌و ماله‌وه‌ وه‌پیکه‌وت. له‌به‌ر درگاکه‌دا تۆزیک ویتستاو پاشان چوو ماله‌وه. دایکی چاوی پێی که‌وت هه‌ستی کرد که‌ دیسان باوکی عاجزی کرده‌وه. له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ وتی:

- یا خوا دایکت بمری. ملم بشکێ و به‌وبه‌ختم کردی.

دایکی نانی نیوه‌پۆی بۆدانا و به‌لایه‌وه‌ دانیشیت تا نانه‌که‌ی خوارد. کتێب ده‌فته‌ره‌که‌ی کۆ کرده‌وه، که‌ژه‌که‌ی تی ئالاند. که‌وشه‌کانی کرده‌ پای. هادی به‌لایه‌وه‌ وه‌ستابو. هه‌موویان بێده‌نگ. دایکی ده‌ستی کرده‌ ملی و ماچی کرد. تمه‌نیکی تری خسته‌ ناو ده‌ستی مه‌هدیه‌وه، به‌لام مه‌هدی گلی نه‌داوه‌ وتی:

- هه‌رکم نییه، هینه‌که‌ی دویتیم پێیه.

دایکی هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکێشا و فرمیسه‌که‌ی گلا سه‌ر رومه‌تی

مه‌هدی. مه‌هدی خۆی له‌ ئامیژی دایکی ره‌ها کرد و خواحافیژی کرد و چوو هه‌وشه. له‌بن پێپه‌لکانه‌کاندا دار لاستیقه‌که‌ی ده‌ر هینا و کردی به‌به‌ر به‌ندوخینه‌که‌یدا و له‌درگا ده‌رکه‌وت.

منداله‌کان له‌ژێر دار توه‌که‌ی به‌ر قه‌فه‌سه‌که‌ی کا حه‌مه‌ په‌حیمی پینه‌چی که‌ له‌پال موسافیرخانه‌که‌ی مه‌نزه‌رییه‌دا دانرا بو له‌سه‌ر فه‌له‌که‌ی هه‌لۆوه چاوه‌ پۆانی مه‌هدی بوون. چاک و چۆنیان کرد و پێی وتن:

- ئیوه‌ پرۆن من دوا‌ی ئیوه‌ دیم.

کتێبه‌کانی دا به‌ده‌ست فه‌ره‌اده‌وه. هه‌موویان چوونه‌ ناو بازار. مه‌هدی لییان جیا بۆوه. ئه‌وان به‌ناو بازاردا چوون بو مه‌درسه. مه‌هدی به‌ره‌و بانی بازار به‌رێی که‌وت، به‌به‌ر قه‌وه‌خانه‌که‌ی کا عه‌شه‌ره‌فدا رۆیشت ده‌نگی پیاله‌و ئیسکان و شه‌قه‌ی دۆمینه‌و قولته‌ی قلیان ده‌هاته‌گۆی. بۆنی که‌بابی سه‌اله‌ ده‌م لار بازاری ناخنی بو. چوو ناو ته‌نگه‌به‌ریه‌که‌ی خانه‌قاهه. سه‌یری درگا و هه‌وشه‌ی خانه‌قای کرد. دریا‌یه‌کی داری دوو تایی په‌نگ بواردو. دار تویه‌کی گه‌وره‌ که‌ سایه‌ی به‌سه‌ر ته‌واوی هه‌وشه‌و کۆلاندایا بیه‌وه. له‌ پشت قه‌وه‌خانه‌که‌ی کا عه‌شه‌ره‌فه‌وه‌ سه‌ر که‌وت. چوو بانی سه‌نگه‌کی خانه. یه‌ک دوو بان چوو خواره‌وه‌و سه‌یری ده‌ورو به‌ری خۆی کرد. که‌س دیار نه‌بو. دار قۆچه‌قانیه‌که‌ی له‌به‌ر که‌مه‌ری ده‌ر هینا. دانیشیت که‌ له‌سه‌ر خیا‌بانه‌وه‌ دیار نه‌بێ. به‌ردیکی له‌سه‌ر بانه‌که‌ هه‌لکه‌ند، خسته‌یه‌ناو دار لاستیقه‌که‌ی، سه‌یری دوکانه‌که‌ی باوکی کرد. شیشه‌فرۆشی مه‌هدی، به‌خه‌تیکی درشت له‌سه‌ر شیشه‌که‌ نوسرابو. گلۆپیک به‌کزی له‌پشت شیشه‌که‌وه‌ ده‌گرا. قه‌مه‌ی شیشه‌ به‌رز بۆوه. خه‌لک له‌ده‌ور دوکان کۆیونه‌وه‌ و سه‌یری ئه‌ملاو ئه‌ولایان ده‌کرد. مه‌هدی قۆچه‌قانیه‌که‌ی کرده‌وه‌ به‌به‌ر سکیدا و به‌سه‌ر ته‌نه‌که‌که‌ی سه‌ر بازار دا

هه‌لهات. دهنگی جنیوی دوکانداره‌کان بهرز بۆوه و سوۆفی حه‌مه‌مین بانگی
نیوه‌پۆی دا.

هه‌تاوی ۱۳۸۱/۲/۱۵

جیره: پاره‌ی رۆژانه‌ی منداڵ

